Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

APOSTOL KRISTOV

Knjižnica

U PRAVI TRENUTAK
617

Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović
APOSTOL KRISTOV
Zbirka pjesama

Za izdavača: dr. Ivan Zirdum, prof.

Uredili: Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović

Predgovor: banjolučki biskup mons. Franjo Komarica

Lektura i korektura: Anđa Jakovljević, prof.

Fotografije i izbor fotografija:
Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović, dr. Božidar Nagy, SJ

Grafička priprema i tisak: GrafoArt – Đakovo

Izdavač:
Karitativni fond UPT
"NE ŽIVI ČOVJEK SAMO O KRUHU"
ĐAKOVO

Naklada: 1000 primjeraka

ISBN: 978-953-208-431-3

CIP zapis dostupan je u računalnome katalogu
Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek pod brojem 140601068

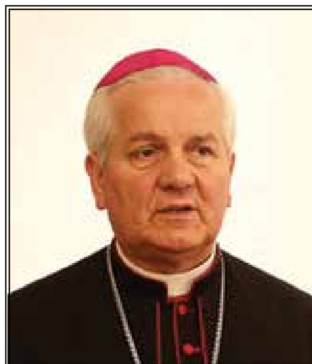
Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

APOSTOL KRISTOV

Zbirka pjesama napisana u čast i zahvalu blaženom Ivanu Merzu povodom 120. obljetnice njegova rođenja

"U PRAVI TRENUTAK"
Vukovar, 2016.

PREDGOVOR
zbirci pjesama u čast i zahvalu blaženom Ivanu Merzu povodom 120. obljetnice njegova rođenja

Mons. Franjo Komarica,
banjolučki biskup

Plemenitoj i čestitoj rođenoj braći Domagoju i Krešimiru Jakumetoviću uspjelo je napraviti svojevrstan, jedinstven podvig, usuđujem se reći nepoznat u ovom obliku, u našoj hrvatskoj katoličkoj javnosti. Priredili su zajedno za tisak zbirku vlastitih pjesama koje su tijekom proteklih godina ispjevali u čast našemu domaćem apostolu mladeži i katoličkih laika blaženom Ivanu Merzu. Pjesme su ispjevali uglavnom povodom značajnih datuma iz života našega Blaženika: njegova zemaljskoga rođendana 16. prosinca, njegova nebeskoga rođendana 10. svibnja i njegova uzdizanja na čast oltara 22. lipnja.

Zbirku pjesama nakanili su podariti našoj javnosti ove godine, u povodu 120. obljetnice rođenja Blaženika (16. 12. 1896. - 16. 12. 2016.). Željeli su svakako i čekali da im baš ja napišem ovaj predgovor. To činim – ne rado – nego vrlo rado smatrajući se osobito počašćenim njihovom plemenitom željom.

Može se slobodno reći da su pjesme dvojice braće Jakumetovića, sadržane u ovoj zbirci, plod njihove vjerničke zrelosti, njihove zaokupljenosti osebujnom, jedinstvenom osobom i pojavom blaženoga Ivana. One

su i svojevrsni eho zahvaćenosti njihove nutrine bogatim, duhovnim životom Blaženika i njegovim neumornim svestranim apostolskim žarom i djelovanjem na slavu Presvetoga Trojstva i u korist izgradnje Kristova Mističnoga Tijela – Kristove Crkve.

Iz ove zbirke pjesama razvidna je ljubav njihovih autora ne samo prema blaženom Ivanu Merzu, čovjeku uspjela života i pred Bogom i pred ljudima, nego i njihova ljubav prema svim onim stvarnostima i idealima što su bili prepoznatljivi, snažni stupovi Blaženikova duhovnoga života i apostolskoga djelovanja. U ovdje ponuđenim pjesmama iščitava se zrela, istančana duhovnost dvojice naših domaćih katoličkih intelektualaca – laika, prožeta njihovom osobnošću; duhovnost koja je karakteristična po svojoj stupnjevitosti kako u odnosu na vlastiti život i poslanje, tako i na život i poslanje cijele Crkve.

Kako bi, cijenjeni čitaoče ove zbirke pjesama u čast blaženoga Ivana Merza kojega, zacijelo, i sam častiš onako kako on zaslužuje i kako nam to čašćenje stavlja na srce sveti papa Ivan Pavao II., koji ga je i podigao na čast oltara, i ti sam osjetio barem zraku od onoga bujnog žara ljubavi i topline što se prosula iz nutrine ovih osvjedočenih učenika Blaženika, donosim već ovdje po jednu strofu iz jedne od brojnih pjesama svakoga od dvojice braće.

Na dan prelaska u Vječnost blaženoga Ivana, 10. svibnja 2010. g., Domagoj je u svojoj pjesmi *Hodočasniku Božjem* izrekao i ove riječi:

Osvojio ti si srca sva naša,
Ivane dobri, mi kličemo: hvala!
U borbu života krećemo sada,
za tobom do Krista, našega Kralja!

Domagoj Jakumetović, 10. 5. 2010. g.

Šest godina kasnije, na isti dan – 10. svibnja 2016. g., njegov brat Krešimir je u pjesmi *Doleti nam, brate* stavio kao refren ove riječi:

Ivane blaženi, moli za nas,
u pomoć priteci zagovorom svojim!
Narodu svome, svojoj zemlji,
pomozi, brate sveti!

Krešimir Jakumetović, 10. 5. 2016. g.

Osobitu dodatnu vrijednost ovoj publikaciji daju poduži uvodi u pjesme svakoga od autora. U tim uvodima oni iznose kronološkim slijedom svoje vlastito upoznavanje s osobom, likom i duhovnim bogatstvom ovoga jedinstvenog mladog Kristova Viteza te navode brojne momente iz svoga života u kojima su prepoznali tragove prisutnosti Ivanova zagovora. Tako nešto mogu doživjeti i usvojiti kao dragocjen dar Božji njihovu životu samo ona srca i duše koji se istinski trude biti otvoreni poticajima Duha Svetoga. Nije teško prepoznati u načinu razmišljanja ove dvojice naših suvremenika o istinskim vrednotama i o stvarnosti u sebi i oko sebe – tragove istinskoga i velikoga Kristova apostola s ovih naših domaćih strana, blaženoga Ivana Merza.

Od srca želim da se nađe i među čitaocima ove zbirke što više ovakvih duša – duša s blaženim Ivanom Merzom.

Banja Luka, 14. listopada 2016. g.

✠ *Franjo Komarica,*
banjolučki biskup

Bl. Ivan Merz.
Naslikao akademski slikar Anto Mamuša iz Novoga Travnika, BIH.
Slika se nalazi uz grob bl. Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu.

UVODNE RIJEČI AUTORA DOMAGOJA

Dragi čitatelju ove knjige, donosim ti kratko svjedočanstvo o prisutnosti blaženoga Ivana u mom životu.

Blaženi Ivan pomaže mi od kako znam za njega, a još čudesnije je to da sam došao do toga da mi je blaženi Ivan pomagao i pratio me u životu i u vremenu kad za njega nisam ni znao. Naime, kako sam uopće spoznao i osjetio tu njegovu prisutnost? Bog mi je malo-pomalo to očitovao i otkrivao.

Kao desetogodišnji dječak zbog ratnih zbivanja 1991. g. zajedno s bratom Krešimirom, majkom i bakom bio sam prisiljen napustiti svoj rodni grad Vukovar. Dok smo bili u podrumu i iščekivali što će s nama biti, došao je hrvatski branitelj čija je obitelj bila u podrumu zajedno s nama te rekao da postoji izlaz iz grada kroz kukuruze. Iako smo bili upoznati da je najbolje da ostanemo u podrumu jer je vani opasno, puca se i granatira, bez puno razmišljanja donijeli smo odluku te zajedno s mamom i bakom krenuli u nepoznato, u potragu za kukuruznim putom. Sjeli smo u auto koji je mama kupila samo koji mjesec prije ratnih događanja. Krenuli smo bez ičega, obučeni u ono što smo imali na sebi. Vremena za pakiranje ili nešto drugo nije bilo. Unatoč upozorenjima da se vratimo u podrum to nismo učinili, nego smo uporno tražili način kako doći do kukuruzišta gdje se nalazi izlaz iz grada koji su čuvali hrvatski branitelji. Iz nekoliko pokušaja da dođemo do kukuruznoga puta nekako smo ipak pronašli put do njega; naime, do kukuruznoga puta nije bilo jednostavno doći jer je grad bio blokiran.

Uspjeli smo izići iz potpuno opkoljenoga Vukovara, spuštenih glava kada smo autom prolazili kukuruznim putom. Jedini štit bili su nam naši branitelji i kukuruz koji je te godine bio posebno visok. Probili smo se do Bogdanovaca, Marinaca, Nuštra pa sve do Vinkovaca. U Vinkovcima su se čudili kako nam je to uspjelo jer mnogima prije i poslije nas nije.

Vinkovci su također bili pod ratnom opsadom te smo opet završili u podrumu. Odlučili smo otići što dalje, i to u Sloveniju, s vjerom kako ćemo se brzo vratiti u naš Vukovar. U nama je naime gorjela nada da ćemo se vratiti. No nije bilo tako. Vukovar je pao u agresorske ruke. U Sloveniji, u Kranjskoj Gori, ostali smo četiri godine gdje smo završili peti, šesti, sedmi i osmi razred osnovne škole na slovenskom jeziku. U kranjskogorskoj župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije za to vrijeme bili smo ministranti te primili sakrament svete Potvrde. Slovenci su nas jako lijepo

prihvatili, osobito tamošnji župnik kojem smo rado pomagali oko poslova u župnom vrtu i brige oko pčela koje je imao.

Tamo, među slovenskim Alpama, naučili smo skijati i jako smo uživali u tome, osobito biti među tim bijelim visokim planinama i čistu zraku. No po završetku osnovne škole 1995. g. odlučujemo napustiti ljepote Kranjske Gore i vratiti se u Hrvatsku. Našim prijateljima Slovencima je bilo zbog toga jako žao, mnogi su i plakali kad smo odlazili. Njihova je želja bila da ostanemo kod njih u Sloveniji zauvijek. No čežnja za domovinom bila je jača.

Odlazimo u Rijeku u kojoj nastavljamo školovanje. Upisujemo se u srednju tehničku građevinsku školu te u Rijeci nastavljamo s ministriranjem u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije. Početkom 1996. g. umire nam majka pa s bakom odlazimo na kratko vrijeme ujaku u Otok. Nastavljamo školovanje u Vinkovcima u koje se i selimo. U Vinkovcima ostajemo do završetka srednje tehničke građevinske škole. Godine 1999. uspijevamo se upisati na Građevinski fakultet u Osijeku u koji odlazimo studirati. Kao prognanici za vrijeme studiranja dobivamo smještaj u učeničkom domu Hrvatskoga radiše, a u župi svetih Ćirila i Metoda u Osijeku jedno vrijeme kao studenti uključujemo se u ministrante. Nakon tri godine boravka u učeničkom domu iznajmljujemo stan u župi svetoga Josipa Radnika ne znajući da se upravo u toj osječkoj crkvi nalazi velika slika blaženoga Ivana jer za njega do tada još nismo čuli i ne bi nam to ništa značilo.

Plakat koji je najavljivao beatifikaciju Ivana Merza

U međuvremenu prvi put dolazimo u dodir s našim blaženim Ivanom Merzom. Naime, 2003. g. u Banjoj Luci bilo je proglašenje Ivana Merza blaženim te smo to gledali na televiziji, a puno se o tome govorilo i u Crkvi.

Ubrzo nakon toga prijateljica Snježana nam detaljnije govori o blaženom Ivanu i poklanja nam knjigu pod nazivom *Ljubav i čistoća* s tekstovima Ivana Merza koje je odabrao i komentirao isusovac p. Božidar Nagy. Čitanjem te knjižice dolazim do neprocjenjivih odgovora za moj život. U potpunosti se pronalazim u blaženom Ivanu, njegovim mislima i porukama. Do tada sam mislio da ne postoji nitko sa sličnim promišljanjima, a onda je došao on, blaženi Ivan Merz.

On mi je dao mnoge odgovore koje do tada nitko drugi nije mogao dati. Rasvijetlio mi je put prema Isusu, pokazao mi je kako živjeti i dalje koračati kroz život. Ista je prijateljica brata i mene 2006. g. obavijestila da u Osijek dolazi p. Božidar Nagy, isusovac, postulator blaženoga Ivana, te nas pozvala da zajedno s njom pođemo u rezidenciju Družbe Isusove na kratak susret i razgovor s njim. Tako smo se upoznali s p. Božidarom i već na prvom susretu dobili od njega puno materijala o blaženom Ivanu. Prijateljstvo s p. Božidarom još uvijek traje, jako nas je lijepo prihvatio, baš kao svoju braću.

Blaženi Ivan nam je preko p. Božidara otvorio mnoga vrata, omogućio nam je da potpuno besplatno hodočastimo u Vječni grad Rim u kojem smo bili dvaput, jednom kao hodočasnici, a drugi put kao volonteri u Domu hrvatskih hodočasnika bl. Ivana Merza. Nekoliko smo puta hodočastili na grob blaženoga Ivana u baziliku Srca Isusova u Zagrebu, prošli smo mjesta i ulice kojima se kretao naš Blaženik, mjesto gdje je boravio dok je bio u Zagrebu, sobu bolnice u kojoj je preminuo, odnosno sadašnju osnovnu školu koja nosi njegovo ime. Jednom prilikom posjetili smo i Muzej blaženoga Ivana u Zagrebu te vidjeli stvari koje je koristio, obuću i odjeću koju je nosio, dnevnik koji je vlastitom rukom pisao. Bili smo čak i na otoku Hvaru u Brusju gdje je blaženi Ivan često boravio i djelovao u tamošnjem ogranku Orlovske katoličke organizacije.

U međuvremenu sam počeo pisati pjesme u čast i zahvalu blaženom Ivanu. Osjetio sam da je njegova pomoć i prisutnost u mom životu velika. Došao sam do spoznaje da me blaženi Ivan prati na životnom putu dulje vrijeme, i to još iz djetinjstva.

Iz njegova sam dnevnika saznao da je blaženi Ivan također proživio rat i njegove strahote, patnju, trpljenje, da je kao vojnik bio na ratištu, i to u

snježnim talijanskim Alpama, da je znao skijati, da je bio ministrant, a da je jednom prilikom čak posjetio i Kranjsku Goru!

Saznao sam i to da su na pogreb Ivana Merza upravo mladi iz Vinkovaca, gdje smo živjeli četiri godine za vrijeme srednjoškolskog školovanja, na njegov grob donijeli vijenac s bijelom svilenom vrpcom na kojoj je zlatnim slovima pisalo: **“Hvala ti, Orle Kristov, što si nam pokazao put k Suncu.”**

Vrpca s natpisom na vijencu što su ga mladi iz Vinkovaca položili na grob bl. Ivana Merza

Čudesno je i to da smo i dan-danas pripadnici osječke župe svetoga Josipa Radnika u koju smo došli prije svega zbog potrage za stanom, a sada to pripisujem našemu blaženom Ivanu, čija se slika tamo nalazi. Ovdje bih se vratio i na naš kratki boravak u Otoku dok smo bili smješteni kod ujaka. Naime, u otočkoj je župi u to vrijeme bio na službi kao kapelan vlč. Florijan Kvetek, koji je okupljao mlade križare. Križari su u potpunosti nastavili duhovni program što ga je Ivan Merz dao Orlovstvu, a sadržan je u geslu ”**Žrtva – Euharistija – Apostolat”**. Iako se nisam uključivao u križare, ipak mi je Bog dao do znanja da oni postoje, premda tada tomu nisam pridavao neku važnost.

Zanimljivo je upravo da vlč. Florijan, nekadašnji kapelan u Otoku, postaje 2006. g. župnikom u Osijeku u župi svetoga Josipa Radnika. I to je opet čudesno kako nas je blaženi Ivan preko svetoga Josipa povezao s vlč. Florijanom nakon toliko godina. Naime, tada dok je bio na službi u Otoku, nismo se poznavali.

Iz čitanja Ivanovih djela saznao sam da je u Ivanu gorio “plamen za beskrajnim visinama”, plamen za Bogom, kao što su i u nama gorjele nada i čežnja za povratkom u Vukovar. Kasnije sam uvidio da je ta naša čežnja

za povratkom u Vukovar ustvari bila čežnja za Bogom koji je sam naša Domovina i naša Vječna kuća.

Upitao sam se je li slučajno da iz Vukovara odlazimo u Kranjsku Goru u Sloveniju, u mjesto koje je svojim posjetom 14. travnja 1927. g. za Uskrs posvetio blaženi Ivan. Tko li je bio onaj glas koji nas je preko našega susjeda hrvatskoga branitelja dok smo bili u podrumu obavijestio da postoji izlaz iz opkoljenoga grada? Došao sam do spoznaje da je to bio Božji glas koji nas je zagovorom blaženoga Ivana vodio prema svjetlu. Izbavio nas je iz podrumske tame i osvijetlio put prema životu. Izbavio nas je s razlogom, izbavio nas je da budemo svjedoci Isusovi. Bog mi je svojega apostola, blaženoga Ivana, otkrio mnogo godina kasnije, otkrio ga je u svoj njegovoj veličini i svetosti.

Jako su me dotakle misli blaženoga Ivana o Mariji Majci Božjoj. Kada sam posjetio Lurd, osjetio sam ono o čemu govori blaženi Ivan kada govori o tome da je "Ona", Majka Božja, tamo. On je to tako lijepo zapisao. O Mariji je napisao sve ono što samo čista duša i srce mogu izreći.

Crkva Uznesenja BDM u Stenjevcu (Zagreb) koju je bl. Ivan Merz obranio 1926. g. od oskvrnuća po cijenu života.

Kip bl. Ivana Merza nalazi se pokraj ove crkve. Izradio ga je akademski kipar Slaven Miličević iz Zagreba. Uz kip: Krešimir (lijevo) i Domagoj (desno).

Pravo čudo dogodilo se za jednoga posjeta Zagrebu 2015. g. kada smo bili na ručku povodom proslave sestričine diplome uspješno završenoga studija. Naime, nismo znali gdje će biti taj ručak, nego samo da će biti negdje u Zagrebu, a onda smo završili u Stenjevcu, i to odmah pokraj župne crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije koju je blaženi Ivan za vrijeme jedne pobune skupine nasilnika u studenom 1926. g., koji su je pokušali protuzakonito zauzeti i oteti za svoje krivovjerske obrede, zajedno s tridesetak mladih pripadnika Katoličke orlovske organizacije, obranio vlastitim životom, i to po cijenu mučeničke smrti. S internetske stranice blaženoga Ivana Merza ukratko donosim izvještaj o ovom događaju:

"Doznavši za namjere zauzeća i oskvrnuća crkve Ivan Merz je organizirao obranu. Zajedno s trideset mladića, članova Orlovske katoličke organizacije, došao je u ranim jutarnjim satima te nedjelje, 21. studenog 1926. g., pred crkvu koju su mladići-orlovi opkolili i počeli držati stražu. Bl. Ivan je stao na sam ulaz crkve. Kada su nasilnici počeli dolaziti, počeli su najprije verbalno, a onda i fizički napadati branitelje crkve. Po bl. I. Merzu su čak i pljuvali i vrijeđali ga, a on je stojeći pred vratima doviknuo: **'Samo preko naših lešina vi ćete ući u ovu našu crkvu!'** Videći odlučnost branitelja da pod cijenu života obrane crkvu, napadači su se ipak povukli uz nastavak verbalnih vrijeđanja, a crkva je bila obranjena. Ivan nam je tako dao divan primjer svoje ljubavi prema svetoj Crkvi za čiju je obranu bio spreman proliti svoju krv i dati svoj život."

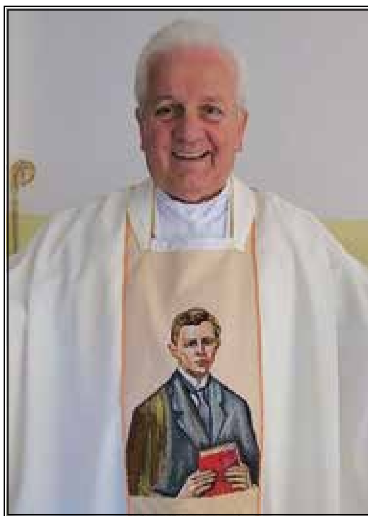
Tamo pokraj crkve naišli smo na lijevani kip blaženoga Ivana podignut u spomen na taj njegov herojski čin.

Na ručku je bila prisutna i časna sestra Mladena iz reda Milosrdnih sestara svetoga Križa. Iz razgovora sa sestrom brat i ja saznajemo da nas poznaje još od naših prvih dana života. Naime, ta ista časna sestra bila je na službi u Vukovaru 1980. g. A to je godina rođenja brata i mene. Sestra Mladena je radila u vukovarskoj bolnici u rodilištu. I kakva li čuda, od s. Mladene doznajemo da nas je upravo ona krstila u bolnici jer smo bili u lošem zdravstvenom stanju. Vremena da se zove svećenik nije bilo. Tako je upisano i u crkvene knjige u Vukovaru u franjevačkom samostanu svetih Filipa i Jakova. Sa sestrom smo jako lijepo porazgovarali i saznali još nešto čudesno. Doznali smo da poznaje p. Božidara. Oni su, naime, prijatelji još iz dječjih dana kada su zajedno provodili djetinjstvo u slavonskom selu Đurđancima, a otac p. Božidara bio im je učitelj u osnovnoj školi. Upravo u to vrijeme dok smo bili na ručku p. Božidar je u susjednoj župi bl. Ivana

slavio svetu Misu i govorio o blaženom Ivanu. To saznajemo tek kasnije od p. Božidara.

Početkom svibnja 2016. g. posjetili smo Zagreb jer smo išli bratiću u svatove. Dogodilo se pravo čudo! U hotelu gdje smo sljedećega dana imali ručak susreli smo sasvim iznenadno postulatora blaženoga Ivana p. Božidara i banjolučkoga biskupa mons. Franju Komaricu, koji su bili na zajedničkom ručku s ostalim svećenstvom. Naime, baš su dolazili s proslave blagdana blaženoga Ivana koja se svečano održala u župi bl. Ivana u nedjelju 8. svibnja u naselju Špansko, a povodom njegova rođenja za Nebo 10. svibnja 2016. g. U Zagreb idemo vrlo rijetko, možda tek jednom godišnje. Vjerujemo da se blaženi Ivan pobrinuo i za ovaj susret s p. Božidarom i biskupom Komaricom jer vjerojatnost da bismo se mogli susresti bez prethodnoga dogovora gotovo da i ne postoji. Uz njih je bio i župnik župe bl. Ivana Merza u Španskom vlč. Darko Bručić Pavuk kojega smo tada upoznali.

Biskupa Komaricu poznajemo još iz Rima kada smo sasvim neplanirano završili s njime na večeri poslije svete Mise u Papinskome hrvatskom zavodu Svetoga Jeronima. Već tada u Rimu uputio nam je riječi pune nade i ohrabrenja za naš daljnji život, a to je učinio i u Zagrebu. Biskup Komarica je veoma velik štovatelj blaženoga Ivana i promicatelj njegova štovanja.

Mons. Franjo Komarica, banjolučki biskup, na svečanom otvorenju "Godine vjere" u banjolučkoj biskupiji u župnoj crkvi Pohoda BDM u Banjoj Luci s likom bl. Ivana Merza na misnici.

Blaženi Ivan pomogao mi je puno puta u životu, i to u različitim potrebama. Ponekad nisam ni svjestan toga, ali znam da mi pomaže. On me zagovara kod Isusa Krista od kojega stižu sve milosti. On se nalazi upravo tamo, na izvoru njegova beskrajnoga milosrđa, u vječnom posjedovanju Presvetog Srca Isusova.

Upravo tijekom pisanja ove zbirke pjesama koju čitate mogu posvjedočiti da sam imao velikih problema sa zdravljem, odnosno gornjim dišnim putovima i grlom. Posljednjih sam se mjeseci osjećao jako loše i na izmaku snaga. Bio sam kod liječnika i obavio brojne pretrage u domu zdravlja i bolnici, ali mi ništa nije pomoglo. Bio sam u dva navrata i na bolovanju. Dijagnosticirali su mi dvije kronične bolesti grla i uputili na daljnje pretrage. Bolest se nije smirivala. Tada sam zazvao ime blaženoga Ivana Merza i rekao mu: "Blaženi Ivane, molim te, pomozi!" Vrlo brzo sam se počeo osjećati bolje, a sljedećega jutra nisam više osjećao nikakve tegobe.

Također, dok sam radio na ovoj zbirci, 16. srpnja 2016. g. dobio sam čestitku od p. Božidara povodom blagdana Gospe Karmelske, zaštitnice Doma hrvatskih hodočasnika blaženoga Ivana Merza u Rimu, koji je upravo toga dana slavio 29. rođendan svoga postojanja. Tada opet dolazim do nečega vrlo zanimljiva: naime, i brat i ja smo u tom trenutku za ovu zbirku imali napisanih svaki po 29 pjesama u čast i zahvalu blaženom Ivanu ne znajući za ovu zanimljivu simboliku.

Iz Ivanova Dnevnika doznajem da je u dobi od 17,5 godina, nakon položene mature, išao na odmor u Opatiju. Bilo je to u srpnju 1914. g. Putovao je vlakom iz Banje Luke preko Zagreba do Rijeke, odakle je otišao u Opatiju. Podsjetilo me to na moj boravak u Rijeci u kojoj smo živjeli kao prognanici od kolovoza 1995. g. sve do smrti majke u siječnju 2016. g. Majku smo u progonstvu sahranili na groblju u Rijeci tako da smo u vremenu od 1996. do 1997. g., dok smo živjeli u Otoku i Vinkovcima, znali često putovati vlakom na relaciji Vinkovci – Zagreb – Rijeka i obrnuto. Jednom prilikom 1997. g. bili smo u Opatiji na ljetovanju, a što nam je potpuno besplatno omogućio prijatelj iz Slovenije koji je tamo imao apartman. U Rijeku smo iz Vinkovaca preko Zagreba došli vlakom odakle smo otišli u Opatiju. Zanimljivo je to da smo tada imali 17 godina, kao i blaženi Ivan kada je 1914. g. išao u Opatiju na odmor.

Razmišljao sam i o tome kakvu vezu blaženi Ivan Merz ima s Vukovarom. Nisam to mogao povezati sve do nedavno. Naime, nakon 15 godina progonstva život me 2006. g. vraća u rodni grad. U Vukovaru sam dobio

posao u Gradskoj upravi na radnom mjestu stručnog suradnika za obnovu i graditeljstvo. Prema saznanjima blaženi Ivan nikada nije posjetio Vukovar tako da je bilo teško naći njegovu povezanost s ovim gradom. Sve do 2016. g. rad u Vukovaru prikazivao sam za napaćeni vukovarski narod i žrtve Vukovara i to mi je davalo smisao i snagu za moj boravak tamo. No odgovor na povezanost bl. Ivana Merza s Vukovarom dobio sam 2016. g., deset godina nakon zaposlenja u Vukovaru. Gradonačelnik Grada Vukovara me je na uskrsni utorak 2016. g. sasvim iznenada pozvao na sastanak u svoj ured na kojem je bio prisutan i đakovačko-osječki nadbiskup mons. Dr. Đuro Hranić te me tom prilikom imenovao za glavnoga koordinatora ispred Grada Vukovara za organizaciju Susreta hrvatske katoličke mladeži koji se ima održati 2017. g. u Vukovaru.

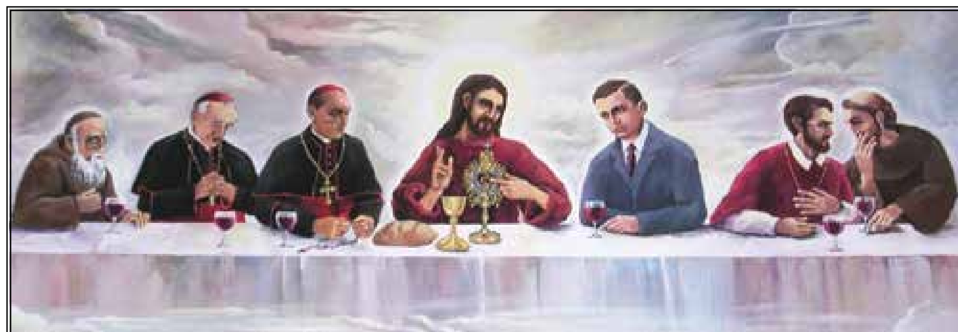
Logo Susreta hrvatske katoličke mladeži 2017. g. u Vukovaru

Poznato je da je blaženi Ivan Merz svoj život posvetio odgoju hrvatske mladeži u katoličkoj organizaciji Hrvatski orlovski savez te ga na samrti prikazao kao žrtvu Bogu za hrvatsku mladež. Vjerujem da je blaženi Ivan Merz imao udjela u svemu ovom te me vratio u Vukovar s razlogom. U Gradskoj upravi Vukovar radim kao građevinski inženjer na obnovi grada, a upravo je meni povjerena koordinacija Susreta hrvatske katoličke mladeži, što je uistinu čudesno jer to nije moj djelokrug posla.

U srpnju 2016. g. sasvim neočekivano u poštanskom sandučiću pronalazim pošiljku od p. Božidara Nagya, a to je bila knjiga *Vukovarske uspomene* pok. S. Mariangele Žigrić, rođene Vukovarke, iz Družbe milosrdnih

sestara sv. Križa. Iz knjige saznajem da je njezin otac kao gimnazijalac bio aktivan u Orlovskoj organizaciji, kasnije Katoličkoj akciji, koja je djelovala u Vukovaru. Upravo je Ivan Merz bio suosnivač Hrvatskoga orlovskog saveza! I to je još jedna potvrda o prisutnosti bl. Ivana Merza u Vukovaru.

Jednom prilikom p. Božidar mi je poslao sliku freske Posljednje večere hrvatskih blaženika i svetaca koja se nalazi iznad oltara u zavjetnom svetištu Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu. Freska zorno prikazuje gdje se točno smjestio blaženi Ivan, a smjestio se tik do Isusa.

Freska Isusove "Posljednje večere" s hrvatskim svecima, blaženicima i kandidatima oltara blagoslovljena u zavjetnoj kapeli Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu. Izradio profesor i akademski slikar Marijan Jakubin iz Zagreba.

Nije on do Isusa zasigurno sjeo sam od sebe, nego ga je sam Isus pozvao i posjeo odmah do njega. Pored svih naših svetaca i blaženika Isus pokraj sebe posjeda upravo Ivana, koji je jedini laik između svih njih. A zašto je Isus to učinio? Vjerojatno zato jer ima povjerenja u blaženoga Ivana, on dobro poznaje čistoću i svetost njegove duše. Isus je okrenut prema blaženom Ivanu te mu nešto tumači. A tumači mu Pisma, tumači mu što se to ima dogoditi da bi se proslavio Sin Čovječji. Govori mu o svom putu koji mu je proći, govori mu o patnji i trpljenju, ali i o konačnoj radosti. Ovo možemo usporediti s Isusovim susretom s Ilijom i Mojsijem na Gori preobraženja. Isus se povjerava blaženom Ivanu, a Ivan pozorno sluša. On prihvaća sve što mu Isus govori. A Isus mu govori da je i njemu to isto proći, put patnje i trpljenja, otkriva mu kako dospjeti u domovinu Očevu. Ivan odabire upravo taj put te naklonuvši glavu poseže za kaležom. Isus ga nato blagoslovi obećavši mu svoj mir, milosrđe te vječno posjedovanje njegova Presvetoga Srca.

Zaista, blaženi Ivan je poslušao Isusove riječi, njegova je duša postigla cilj za koji je stvorena. O tome svjedoče mnogi, a i ovo moje kratko svjedočanstvo.

Blaženi Ivan je svjetlo Hrvatske koje pokazuje kojim putom ići, on je neprocjenjivo blago hrvatskoga naroda, on nas vodi Mariji, vodi nas Isusu. Njegove misli Vječnost znače. On je naš neumoran zagovornik, on se ne predaje ovom svijetu već sebe predaje drugima. On nam pomaže, a da mi toga nismo ni svjesni. On nam pomaže, a da mi za njega možda nikada nismo ni čuli. Njegova borba za naš spas još uvijek traje.

Dragi čitatelju ove knjige, kad ti bude teško, sjeti se blaženoga Ivana, sjeti se da postoji on koji je prošao kroz ovaj život, kroz mnoge borbe i patnje, kroz sve što ti upravo prolaziš. Njega je put odveo do Onoga koji je Jedini i Vječan. On tu istinu nije zadržao za sebe, nego ju je žarko dijelio s drugima, ostavio ju je nama u naslijeđe. Prožeo je srca drugih, zasvijetlio narodima. Život mu je bio Krist, a smrt dobitak. On je dohvatio posljednju postaju za kojom je toliko žudio i čeznuo. U nju bi mnogi htjeli dospjeti, mnogi se trude nešto pokušavajući, a ipak ne prispijevaju. A njemu je to uspjelo.

Dragi čitatelju, želim ti sretan i blagoslovljen hod kroz ovozemaljski život i da uspiješ, i ti, baš poput bl. Ivana, samo naprijed i hrabro!

Blaženi Ivan pokazao nam je kamo, za kime i kako.

Blaženi Ivane, hvala ti.
Budi i ostani uz nas!

Ovoj zbirci naših autorskih pjesama koje se nalaze u središnjem dijelu knjige, u II. dijelu, dodan je i I. dio, tj. kratka biografija blaženoga Ivana Merza s njegovim odabranim mislima te III. dio pod naslovom "Dodatak zbirci pjesama". U tim dodatcima nalazi se odgovor što me je potaknulo i nadahnulo na pisanje ovih pjesama, a to sam posebno opisao u DODATNIM AUTORSKIM POJAŠNJENJIMA na str. 254 – 257.

Domagoj Jakumetović, dipl. ing.

UVODNE RIJEČI AUTORA KREŠIMIRA

Bilo je to godine 2006., a tada sam imao 25. godina, kada je mene i moga brata nazvala prijateljica Snježana, inače velika štovateljica bl. Ivana, te nas pozvala, ako bismo željeli, da zajedno s njom pođemo u rezidenciju Družbe Isusove u Osijeku na susret s patrom Božidarom Nagyom, postulatorom bl. Ivana Merza. Patra Božidara Nagya, inače isusovca, do tada nisam poznavao. Rado smo se odazvali pozivu, iako, da budem iskren, do toga dana nisam puno znao o bl. Ivanu i njegovu životu, osim da ga je tadašnji papa Ivan Pavao II. prilikom dolaska u Banju Luku proglasio blaženim te da je bio laik koji se istaknuo svojim uzornim i svetim životom.

I upravo su od toga susreta moje prijateljstvo i povezanost s bl. Ivanom postajali sve veći. Upoznavajući Ivanov život čitanjem njegova Dnevnika, njegovih divnih misli i razmišljanja koje nam je u Dnevniku ostavio te molitvom devetnice njemu u čast, spoznao sam da me s bl. Ivanom povezuje puno toga zajedničkoga, a obzirom da sam i sam prošao svoj ratni vukovarski križni put, shvatio sam da samo patnja, bol i trpljenje čovjeka izgrađuju, jačaju i daju mu jasniji i pročišćujući pogled na smisao života i njegove vrijednosti koji je, kako i sam Ivan kaže, samo prolazna faza u onaj trajni, odnosno samo kratka priprava za Vječnost. Uistinu **“kroz bol čovjek sve vidi drugačije… A baš ljudi, koji su trpjeli, najbolje će znati što je to bol, patnja”**, kao što stoji zapisano u Ivanovu Dnevniku.

Početkom Domovinskoga rata, u jesen 1991. g., kada smo bili protjerani iz Vukovara, put nas je odveo u progonstvo u Sloveniju, u Kranjsku Goru, gdje smo ostali živjeti pune četiri godine.

A da to nije bilo nimalo slučajno, zašto baš u Kranjsku Goru, pokazalo se tek 2007. g. kada sam čitajući knjigu koja nosi naziv *Suradnici u ostvarivanju Kraljevstva Kristova*, koju su priredili Bonaventura Duda i Stella Tamhina, a koju smo brat i ja dobili na dar od Suradnica Krista Kralja, ženskoga svjetovnog instituta, nakon posjeta grobu bl. Ivana Merza u bazilici Srca Isusova i obilaska njegova

muzeja u Zagrebu, naišao na podatak da je upravo u Kranjskoj Gori, 14. travnja 1927. g., boravio bl. Ivan. To me je potaklo na razmišljanje i dovelo do spoznaje da je bl. Ivan već ratne 1991. g., kada smo pod kišom granata, izgubljeni i u strahu izlazili kroz kukuruzni put iz vukovarskoga pakla i potpuno opkoljenoga grada, bio s nama i pokazivao nam put, iako tada još ništa nisam znao niti čuo o njemu. Naime, tada sam bio dijete i imao sam deset godina.

Kranjska Gora, Slovenija

Od 2006. g. zaposlen sam u Vukovaru na poslovima prostornoga uređenja, gradnje i zaštite okoliša Vukovarsko - srijemske županije.

Godine 2014. išao sam na službeni put u Bogdanovce rješavati pitanje legalnosti tamošnje crkve posvećene sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću koja je u ratu bila u cijelosti porušena, a nakon mirne reintegracije te povratka mještana u obnovljene kuće ponovno izgrađena. Odmah u ulaznom prostoru crkve na drvenim vratima koja vode na zvonik uočio sam izrezbaren lik, tj. reljef bl. Ivana. To me je posebno razveselilo i dovelo do spoznaje da to ne može biti slučajno jer upravo ratne 1991. g., kada smo spuštenih glava u autu napuštali opkoljeni Vukovar prolazeći kukuruznim poljem, tada jedinim izlazom iz grada, prošli smo kroz Bogdanovce, hrvatsko selo nedaleko od Vukovara. Čudesno je da sam upravo u Bogdanovcima, u

novoizgrađenoj crkvi, naišao na izrezbaren lik bl. Ivana koji kao da mi je i na ovaj način želio reći da je već tada bio moj pomoćnik i prijatelj na mome životnom putu te da me je štitio i izveo na sigurno.

Reljef bl. Ivana Merza.
Nalazi se na drvenim vratima u crkvi sv. Leopolda B. Mandića u Bogdanovcima.
Izradio ratni zapovjednik obrane mjesta Bogdanovci
umjetnik Ivan Matković – Lasta iz Bogdanovaca.

Razmišljajući zašto se reljef bl. Ivana nalazi na vratima koja vode na zvonik spoznao sam da se nalazi upravo na tim vratima jer i danas na ovaj simboličan način usmjerava i vodi vjernički puk na sigurno – k nebeskim visinama i pokazuje mu put prema Suncu – put prema Kristu i Vječnosti u kojoj se on već sada nalazi.

Godine 2012. pohodio sam crkvu sv. Franje Asiškoga u Gradištu, mjestu nedaleko od Županje, gdje sam prisustvovao svetom misnom slavlju. U unutrašnjosti crkve sam na zidu s lijeve strane iza oltara na kojem su se nalazile freske svetaca primijetio i fresku bl. Ivana. Ljepota toga susreta s

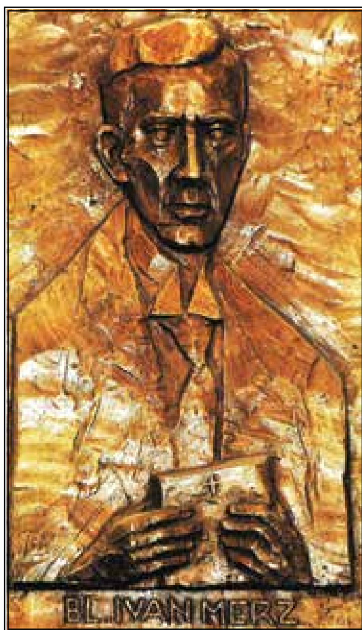
bl. Ivanom riječima se ne može opisati. Bila je to tolika radost u srcu kao da sam susreo svoga najrođenijeg prepoznajući u njemu Krista – Božju ljubav i blizinu. Osjećao sam se kao da sam u svojoj kući među svojima najbližima i najmilijima. Jednostavno neponovljivi i nezaboravni trenutci.

Freska bl. Ivana Merza.
Nalazi se u crkvi sv. Franje Asiškoga u Gradištu.
Izradio umjetnik Rudolf Dretvić iz Gradišta.

Dana 15. studenog 2015. g. povodom obilježavanja sjećanja na žrtvu Vukovara, u dvorani Pastoralnoga centra "Sv. Bono" franjevačkoga samostana u Vukovaru, bila je predstavljena zbirka pjesama *Vukovarska čežnja*, koju smo moj brat i ja napisali. Tom prigodom sam također i u toj dvorani uočio u drvetu izrezbaren reljef bl. Ivana, što me je također

potaknulo na zahvalnost našem Blaženiku koji je i u tim trenutcima bio sa mnom i davao mi podršku.

Reljef bl. Ivana u drvetu u dvorani Pastoralnoga centra "Sv. Bono" franjevačkoga samostana u Vukovaru. Izradio akademski slikar i kipar Branko Crlenjak – Brane iz Vukovara.

Godine 2007. i 2014. hodočastio sam u Vječni grad Rim, i to potpuno besplatno, te sam tom prilikom imao čast i veliku milost boraviti u Domu hrvatskih hodočasnika koji nosi naziv po blaženom Ivanu te tako obići mnoga sveta mjesta kršćanstva i naše vjere, na čemu također mogu zahvaliti našem Blaženiku.

2009. g. hodočastio sam u Lurd, marijansko svetište koje je bilo posebno drago bl. Ivanu i u kojem je on posebno zavolio Gospinu krunicu, a 2015. g. ljetovao sam na otoku Hvaru na koji je bl. Ivan odlazio na odmor i liječenje, i to u mjestu Brusje obišavši i mjesta Grablje i grad Hvar.

Prilikom ljetovanja na otoku Hvaru moj brat i ja dobili smo posebno nadahnuće za objavu naše prve zbirke pjesama pod nazivom *Vukovarska čežnja* posvećene vukovarskim herojima, poginulim i preživjelim braniteljima Vukovara te napaćenomu vukovarskom puku, gradu Vukovaru

i Dunavu. Na tomu posebnom nadahnuću također mogu zahvaliti bl. Ivanu jer bez njegove pomoći i njegova zagovora *Vukovarska čežnja* ne bi ugledala svjetlo dana.

Samo predstavljanje zbirke bilo je uistinu neponovljivo. Svi mi koji smo bili prisutni u dvorani osjetili smo posebno zajedništvo koje nas je sve ujedinilo i približilo jedne drugima, što se ne može opisati riječima. Svi smo bili ispunjeni jednom posebnom nadom, vjerom i Kristovom ljubavlju.

Osijek, Vukovar, Bogdanovci, Zagreb, Lurd, Rim i otok Hvar – sve su to mjesta na kojima mi je preko bl. Ivana Gospodin posebno progovorio, odnosno na svim tim mjestima bl. Ivan mi se na čudesne načine očitovao pokazujući mi na taj način put Kristu. A Kranjska Gora i njene rajske ljepote u kojima sam proživio najljepše godine svoga djetinjstva ostat će mi cijeli život u sjećanju, i to pogotovo sada kada znam da je i nju svojim posjetom posvetio bl. Ivan i da se nisam slučajno zatekao tamo.

U Domu hrvatskih hodočasnika "Blaženi Ivan Merz" u Rimu 2007. g.; Domagoj (lijevo), p. Božidar Nagy (u sredini) i Krešimir (desno)

Mogu reći da mi je bl. Ivan već toliko puta priskočio u pomoć i uvijek je tu u blizini, makar toga često puta i nisam bio svjestan. Preko bl. Ivana upoznao sam vrlo mnogo dobrih i vjernih prijatelja.

Marijansko svetište u Lurdu, Francuska

Kao znak moje zahvalnosti za sve primljene milosti po njegovu zagovoru 2009. g. napisao sam svoju prvu pjesmu posvećenu bl. Ivanu, a bilo je to povodom obilježavanja obljetnice njegova rođenja. Od tada su se počele jedna za drugom nizati i ostale pjesme, a sve su napisane uoči njegovih obljetnica: obljetnice Ivanova zemaljskoga rođendana, obljetnice njegova proglašenja blaženim i obljetnice njegova prelaska u Vječnost.

Blaženi Ivan me je uvijek pratio i prati na mome životnome putu, a 2006. g. svojim pozivom preko njegove velike štovateljice iz Osijeka, na susretu s patrom Božidarom Nagyem, tada mi se prvi put očitovao pristupivši mi na tih, neizmjerno lijep i susretljiv način, s neopisivom poniznošću, blagošću i vedrinom, i pozvao me na još veće prijateljstvo s njim.

Hvala ti, blaženi Ivane, što si uvijek sa mnom! Hvala ti, Orle Kristov, što si i meni kao i mnogim mladima pokazao i uvijek iznova pokazuješ put k Suncu, put k Jedinom i Vječnom, Istinitom i Pravednom, Blagom i Milosrdnom, Uskrslom i Živom, našem Spasitelju i Otkupitelju, Gospodinu Isusu Kristu.

Blaženi Ivane, moli za nas! Moli za svoj hrvatski puk!
Sada i u sve vijeke vjekova!

Kip bl. Ivana Merza (bronca) u dvorištu župne crkve Pohoda Bl. Djevice Marije u Banjoj Luci. Izradio akademski kipar Kuzma Kovačić iz Splita, rodom s Hvara.

U nastavku donosim četiri svoja svjedočanstva – zahvalnice kako mi je bl. Ivan pomogao u raznim situacijama Ove su zahvalnice objavljene na službenoj stranici bl. Ivana Merza: www.ivanmerz.hr.

Pomoć došla kad je bilo najpotrebnije

15. 1. 2007. g.

Blaženi Ivane! Hvala ti što si ušao u moj život i što si mi pomogao kad mi je bilo najpotrebnije… Hvala ti na uslišanim molitvama po devetnici i po pjesmama posvećenim tebi… Hvala ti za moje radno mjesto i za ljude s kojima radim… Znam da ćeš i dalje biti uz mene i da ćeš me pratiti na mome životnom putu – putu koji si mi ti pokazao!

Pjevanje pjesme *Uresu divni* omogućilo potpuni oporavak na putovanju

12. 5. 2010. g.

Evo svjedočanstva kako mi je bl. Ivan pomogao na putu u Zadar na Susret hrvatske katoličke mladeži 8. i 9. svibnja 2010. g.

U Zadar smo krenuli u 4.00 h ujutro. Nakon dva sata vožnje postalo mi je mučno. To mi se već dosta dugo nije događalo. Potpuno sam bio ošamućen. Nakon kratke autobusne stanke mučnina se i dalje nastavila i mislio sam da sam gotov… I sada se događa ključni trenutak: nekako spontano bez ikakva razmišljanja i volje počeo sam u sebi pjevušiti pjesmu *Uresu divni, hrvatskog roda, Ivane mili, uzore pun sjaja* i u istom trenutku bio sam potpuno nov, znakovi mučnine su potpuno nestali. A to je ujedno bio i sedmi dan devetnice blaženom Ivanu koju sam molio i potpuno sam uvjeren da mi je blaženi Ivan svojim zagovorom pomogao.

Hvala ti, blaženi Ivane, na pomoći koja je stigla kada sam se najmanje nadao.

Bl. Ivan provida potreban odmor

23. 5. 2011. g.

Pred blagdan bl. Ivana Merza ove godine molio sam mu devetnicu, a da nisam imao posebnu nakanu. Jednostavno sam ga kao njegov štovatelj želio počastiti za njegov godišnji spomendan.

Sutradan 10. svibnja, nakon izmoljene devetnice, upravo na sam blagdan bl. Ivana, dobio sam poziv od nadležnih iz svoje uprave da pođem za-

jedno s jednim kolegom na službeni put u Bihać te da ondje nekoliko dana sudjelujem na jednomu stručnom seminaru.

Promjena mi je jako dobro došla te sam se ujedno mogao i odmoriti od svakidašnjice. Za sve to mogu zahvaliti jedino bl. Ivanu Merzu jer sam upravo taj poziv za Bihać dobio na njegov dan i sigurno po njegovu zagovoru nakon izmoljene devetnice. Bl. Ivan je znao što mi treba pa mi je ovako nagradio moju molitvu upravljenu njemu.

Hvala ti, blaženi Ivane! Moli za sve nas i dalje, a pogotovo za svoj hrvatski narod!

Bl. Ivan Merz.
Naslikala akademska slikarica Zlatica Kovačićek Poljan iz Zagreba.
Slika se nalazi u kapeli rezidencije Družbe Isusove
u Zagrebu, Palmotićeva ulica.

Slika bl. Ivana Merza izrađena u stilu ruskih ikona. Nalazi se u katoličkoj crkvi u Habarovsku u Rusiji. Izradio ju je svećenik Ivan Flores iz Argentine, koji je na službi u Habarovsku kao župnik. Ta je župa proglasila bl. Ivana Merza zaštitnikom svoje mladeži!

Bl. Ivan pomaže rješavati financijske probleme i u snu!

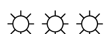
2. 9. 2011. g.

Neki dan sam sanjao da sam bio u velikim dugovima. Radilo se o računima koji su redovito pristizali unazad posljednjih desetak godina na adresu Doma u Osijeku u kojem sam bio u razdoblju od 1999. do 2002. g. smješten kao vukovarski prognanik te se skupila ogromna količina novca koji je trebalo platiti da bi se izmirio nakupljeni dug.

Djelatnici Doma nisu znali gdje se nalazim otkako sam se iselio iz Doma pa me nisu mogli o tome obavijestiti, a budući da sam se jednom prilikom iznenada zatekao u Domu, to im je bila prilika da mi "uruče" kuvertu s računima. Nisam ni sam bio svjestan o čemu se točno radi, a kada su mi objasnili o čemu je riječ, skoro sam pao u nesvijest od iznosa koji se nakupio. A sada nastupa naš bl. Ivan kojega inače štujem i redovito mu se molim od kada sam ga upoznao.

Smeđa kuverta s prikupljenim računima nalazila se je na stolu Doma pokraj djelatnika koji je tamo radio. Kada sam se približavao da preuzmem kuvertu, velikim je slovima na njoj pisalo "Blaženi Ivan Merz". I toga trenutka sam se probudio…

Hvala ti, blaženi Ivane, što si mi pomogao da je "noćna mora" dobro završila jer kada sam se probudio, shvatio sam da je to bio san i da si mi ti pomogao i riješio nastalu situaciju!

Dragi čitatelju ove zbirke pjesama napisanih u čast i zahvalu našemu nebeskom zaštitniku, blaženom Ivanu Merzu, neka ti Gospodin po njegovu zagovoru udijeli svoj blagoslov i uvijek bude s tobom, neka i u tebi ražari i rasplamsa plamen za beskrajnim visinama i vječnim pjevanjem nebeskih korova – taj plamen božanskoga sjaja koji je bio zapaljen i koji je gorio u našem bl. Ivanu sve do njegova prelaska u Vječnost.

Bog te blagoslovio!

Na kraju bih još napomenuo da se u DODATNIM AUTORSKIM POJAŠNJENJIMA (str. 254 – 257) nalazi objašnjenje zašto zbirka pjesama Apostol Kristov *osim naših autorskih pjesama i uvodnih riječi sadrži i "Kratku biografiju blaženoga Ivana Merza" (I. dio) te "Dodatak zbirci pjesama" (III. dio).*

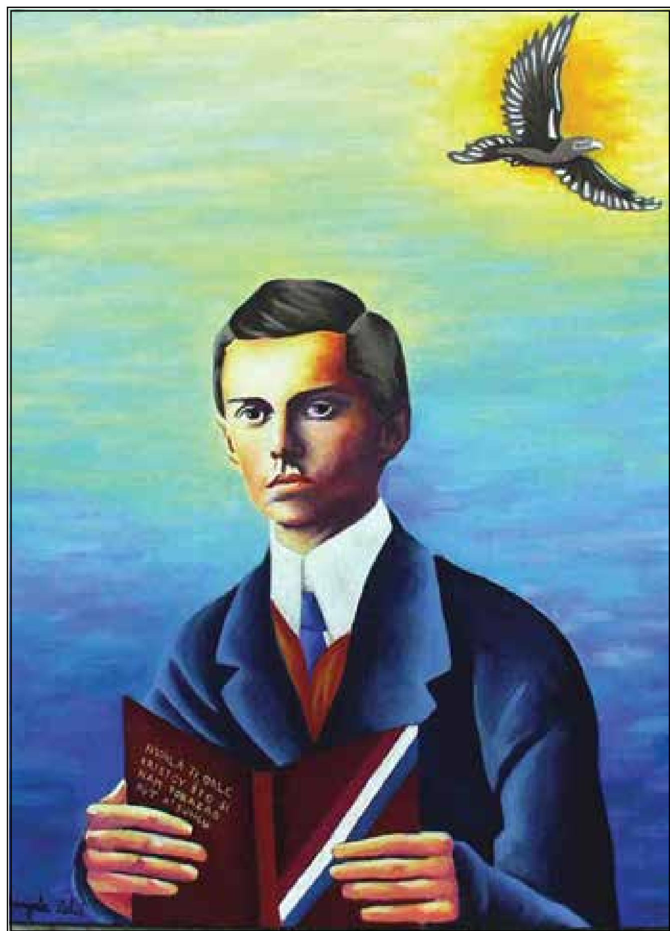
Krešimir Jakumetović, dipl. ing.

Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u novoj filijalnoj kapeli sv. Marka Križevčanina
u Lepoj Vesi, župa Presvetoga Trojstva, Donja Stubica.
Izradio umjetnik Siniša Bačić iz Zagreba.

I.

KRATKA BIOGRAFIJA I MISLI BL. IVANA MERZA

Bl. Ivan Merz.
Nalazi se u Mostaru u župi sv. Ivana apostola i Evanđeliste.
Naslikala akademska slikarica Marijela Zelić iz Mostara, rodom iz Bugojna, BIH.

UVODNO OBRAZLOŽENJE I. DIJELA

U ovome prvom dijelu zbirke donosimo kratku biografiju bl. Ivana Merza kako bismo čitatelja najprije ukratko upoznali s tijekom njegova života i događanjima kroz koja je prolazio od rođenja pa do smrti, odnosno prijelaza u Vječnost.

Na kraju biografije nalaze se i govori svetoga pape Ivana Pavla II. i pape Benedikta XVI. u kojima oni opisuju bl. Ivana kao uzora kršćanskoga života i svjedoka Kristova.

U ovom dijelu donosimo i misli bl. Ivana koje nam je ostavio u svojemu opširnom Dnevniku, kao i u drugim spisima, a koje su nas nadahnule i potaknule na pisanje pjesama njemu u čast.

Ispred svake pojedine misli bl. Ivana na početku stavili smo znak sunca ☼ jer nam svaka Ivanova misao pokazuje put k Suncu, odnosno upućuje nas na Krista, na pročišćen i Duhom Svetim prožet način razmišljanja.

Tako su se i u naša srca njegove misli utisnule i usmjerile nas na našemu životnom putu i u našoj čežnji za Gospodinom.

Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u župnoj crkvi sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici.
Izradio akademski slikar Branimir Dorotić iz Pražnica, rodom iz Supetra na Braču.

KRATKA BIOGRAFIJA BLAŽENOGA IVANA MERZA

(1896. – 1928.)

"Svjedok – uzor – zaštitnik – primjer – suputnik – program života i djelovanja" *(sv. papa Ivan Pavao II.)*

Ivan Merz – student u Beču

Blaženi Ivan Merz rodio se u Banjoj Luci 16. prosinca 1896. g. Imao je bezbrižno i sretno djetinjstvo i mladost. Od roditelja je primio pristojan građanski odgoj, ali bez posebne kršćanske podloge. Rastao je u liberalnoj sredini. Veoma se zanimao za umjetnost i književnost.

Za njegovu vjersku orijentaciju, koja se počela nazirati već pod konac gimnazije, bio je zaslužan njegov gimnazijski profesor, uzorni katolički laik dr. Ljubomir Maraković. Bio mu je pravi vodič kroz mladost. Već u zreloj dobi Ivan je o njemu zapisao: **"Katolik svjetovnjak spasio me za vječnost."**

Ivan Merz – gimnazijalac

Ivan puno čita, posebno djela književne vrijednosti. Privatno uči francuski i engleski jezik. Uči svirati glasovir i violinu. Imao je dara i za crtanje. Aktivno se bavi športom. Igra tenis, vozi bicikl, bavi se gimnasticiranjem, šahom, klizanjem, kuglanjem.

Ivan Merz – maturant

Malo je ljudi, pa i među većinom Božjih ugodnika, čiji bismo duševni razvoj i uspon prema Bogu mogli tako izbliza slijediti kao što je to slučaj kod našega bl. Ivana Merza zahvaljujući njegovu opširnu Dnevniku.

Počeo ga je pisati na poticaj svoga profesora dr. Marakovića sa sedamnaest godina i nastavio ga voditi sve do zrele dobi.

Kao moto Dnevniku Ivan stavlja stihove iz Byronova djela *Manfred*:

"Za mladih dana želio sam vruće da srca drugih svojim prožmem srcem, da svijetlim narodima, da se uspnem ja ni sam ne znam kamo…".

U Dnevniku Ivan je opisao svaki treptaj svoga mladog srca, sve intelektualne i moralne bure i oluje kroz koje prolazi mladi čovjek u svome rastu, svaki korak svoga uspona prema životnim vrijednostima i prema Bogu.

Gimnaziju – realku završava 1914. g. u Banjoj Luci s odličnim uspjehom na maturi.

Po želji roditelja tijekom tri mjeseca pohađa Vojnu akademiju u Bečkome Novom Mjestu. Međutim, za vojničku službu Ivan nije imao ni volje ni smisla. Izdržao je na akademiji samo tri mjeseca. Iz njegova Dnevnika jasno se vidi kako ga svijet vjere, kao suprotnost moralnom zlu koje je Ivana okruživalo, sve više privlači. Početkom 1915. g. Ivan započinje studij u Beču.

Ivan Merz – ljubitelj književnosti

Majci za volju upisuje pravo, ali usput pohađa i predavanja iz književnosti. U Beču mu se kulturni horizonti veoma proširuju. Puno čita, pohađa kazalište, koncerte, operu.

U njegovu Dnevniku iz toga razdoblja razabire se da je to doba njegovih najvećih nutarnjih lutanja i traženja. Muči ga problem ljubavi. Uspomena na prvu mladenačku ljubav prema Greti još uvijek je živa. Tište ga i vjerski problemi, ali uza svu sumnju on želi vjerovati.

Osjeća u sebi veliku težnju za moralnim usavršavanjem. Prvi svjetski rat prekida mu studij. Mobiliziran je te nakon časničkoga tečaja poslan na bojište. Proživljava sve patnje rata na fronti u Italiji od 1916. do 1918. g. gledajući svakodnevno smrti u oči.

Ivan Merz (drugi zdesna) s kolegama vojnicima u Prvome svjetskom ratu

U susretu s trpljenjem doživljava potpuno obraćenje Bogu. Nakon rata, 1919. g., nastavlja studij književnosti u Beču i potom studira u Parizu na Sorboni i na Katoličkom sveučilištu od 1920. do 1922. g., gdje već provodi svetački život. Iz Pariza 1921. g. u jednom pismu piše svojoj majci onu čuvenu rečenicu koja odaje njegov životni put:

“Znadeš da me je život na sveučilištu u Beču, onda rat, studij i napokon Lurd potpuno uvjerio o istinitosti katoličke vjere i da se zato moj cijeli život kreće oko Krista Gospodina.”

U drugom pismu Ivan je napisao majci ove znakovite riječi: **“Katolička vjera je moje životno zvanje i to mora biti svakom čovjeku bez iznimke.”**

Po završetku studija dolazi u Zagreb 1922. g. i postaje profesor francuskoga i njemačkoga jezika u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji. Tu službu obavlja sve do smrti.

Doktorirao je 1923. g. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu disertacijom pisanom na francuskom jeziku čiji naslov glasi *Utjecaj liturgije na francuske pisce.* Nakon postignutoga doktorata privatno nastavlja studirati kršćansku filozofiju i teologiju. Tijekom života Ivan Merz se služio s deset jezika i osposobio za četiri zvanja: profesor, književnik, časnik, a posjedovao je znanje i vrline koje se traže za svećenika.

Još kao mladić brzo je uočio prolaznost svega zemaljskog. Misao na vječnost stalno je bila nazočna u njegovu duhu. Promatranjem svemira, prirode, umjetnosti i stvorenoga svijeta oko sebe zaključuje da sve dolazi od Stvoritelja koji svime upravlja.

Ivan Merz (drugi slijeva) pred barakom na talijanskoj fronti

Razmišljanjem, studijem, a osobito u krvavim borbama i strahotama rata svakodnevno suočen s trpljenjem i smrću, prosvijetljen milošću Božjom, potpuno mijenja svoj pogled na svijet te dolazi do spoznaje o istinitosti kršćanske vjere.

Pod konac rata pisat će Ivan svome ocu ove značajne riječi:

“Zahvalan sam Bogu što sam sudjelovao u ratu jer me je rat naučio mnogomu što ne bih nikada inače spoznao. Želim živo da opet postanem slobodan i da uredim svoj život prema onome što sam spoznao da je pravo.”

Pravu je religiju Ivan postupno pronašao jedino u katoličkoj vjeri kojoj je posvetio cijeli svoj život. Potpuno se dariva Kristu načinivši kao laik zavjet vječne čistoće, i to na sam blagdan Bezgrešnoga začeća Blažene

Djevice Marije. Isus mu je postao jedina ljubav koja je potpuno osvojila njegovo srce i kojem je on potpuno darovao svoje srce i svoj život. Sve što je činio, činio je na **“slavu Presvetoga Srca Isusova”**, kako je zapisao u svome Dnevniku.

Čitavo svoje slobodno vrijeme posvećuje radu za proširenje Kristova kraljevstva, tj. odgoju hrvatske mladeži u katoličkoj organizaciji **Hrvatski orlovski savez** kojoj je dao geslo **“Žrtva – Euharistija – Apostolat”** želeći ih tako izgraditi u prave kršćane, a onda ih učiniti Kristovim apostolima.

Zahvaljujući Ivanovim velikim nastojanjima ta organizacija poprima snažnu vjersko-kulturnu dimenziju.

Ivan Merz (donji red, prvi slijeva) s kolegama, hrvatskim studentima u Parizu

Kao katolički intelektualac riječju i perom oduševljava mlade i odrasle za Krista i Crkvu. Jedan je od prvaka liturgijskoga pokreta i zauzeto promiče liturgijsku obnovu u Hrvatskoj. Sustavno uvodi u Crkvu u Hrvata Ka-

toličku akciju pape Pija XI., sudjelovanje vjernika laika u hijerarhijskom apostolatu Crkve.

Glavna njegova karakteristika kao katoličkoga intelektualca jesu ljubav i odanost prema Crkvi i Kristovu namjesniku, što je nastojao usaditi svima s kojima se susretao. U Crkvi je vidio i nalazio prisutnoga Krista, a u Svetom Ocu pod prilikama čovjeka vidio je Boga svoga i Gospoda svoga.

Ivan Merz (u sredini donjega reda) izabran za predsjednika Hrvatskoga katoličkog omladinskog saveza u Zagrebu 1923. g.

Živio je svetačkim životom prožetim štovanjem presvete Euharistije koja je bila najvažnije mjesto njegova susreta sa Spasiteljem postavši tako središte njegova duhovnoga života. Čeznući za Euharistijom svakoga dana Ivan je čeznuo za Vječnom euharistijom i vječnim sjedinjenjem s Presvetim Trojstvom. Isus nazočan u Euharistiji davao mu je nadahnuće i snagu za njegove brojne apostolske pothvate. Na prvim stranicama svoga Dnevnika zabilježit će: **“Pričest je izvor života!”**

Svakodnevno je prisustvovao svetoj Misi i primao svetu Pričest. Tim euharistijskim žarom bio je nadahnut sav njegov apostolat.

Doživljavajući Kristovu nazočnost, blizinu i pomoć Ivan je Krista nastojao u svom životu sve više slijediti radeći na svome kršćanskom usavršavanju.

Čitajući knjižicu *Nasljeduj Krista* nalazio je oduševljenje i poticaj za vlastiti duhovni rast.

Kao student u Parizu 1921. g. sastavio je svoje *direktive tj. pravila za život.* Radi se o odlukama koje je savjesno provodio u svome duhovnom i asketskom životu. Posebno ga je resila duboka pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji.

Pod njezinom zaštitom 8. prosinca u devetnaestoj godini života Ivan zavjetuje čistoću do ženidbe, a osam godina kasnije s dvadeset i sedam godina, također na blagdan Bezgrešnoga začeća, učinio je doživotni zavjet čistoće kojim je sve svoje biće i svoju ljubav potpuno posvetio Bogu.

Pobožnost prema Mariji nadasve je produbio u Lurdu gdje je zavolio krunicu, koju je od tada svakodnevno molio i koja mu je uz Euharistiju postala najvjernijim prijateljem do groba. U svojim predavanjima i tekstovima uvijek je naglašavao ulogu Blažene Djevice Marije za duhovni život svakog vjernika.

Premda mlad i kao laik smatran je ”stupom Crkve” u Hrvatskoj. Svojim apostolskim radom i opsežnom spisateljskom djelatnošću u katoličkom tisku ostavio je dragocjenu duhovnu baštinu koja je postala izvor nadahnuća budućim naraštajima.

Spoznatu istinu da je u Isusu Kristu ostvarenje svih naših želja i težnja širio je posvuda u svojoj okolini, nadasve među mladima. Gotovo da nije bilo područja ljudskoga života gdje nije bio apostolski nazočan svojom živom riječju, pisanjem i osobnim zalaganjem.

Namjeravao je zajedno s isusovcem p. Petrom Pericom (1881.–1944.) osnovati svjetovni institut, tj. mušku zajednicu laika koji bi radili za Krista i Crkvu, a koji bi se zvali Vitezovi Presvetoga Srca.

Grb hrvatske Orlovske organizacije: orao nad štitom s bijelim križem s tri slova Ž.E.A., kratice triju riječi: Žrtva – Euharistija – Apostolat. Bila je to lozinka koju je bl. Ivan dao Hrvatskome orlovskom savezu 1923. g. prilikom njegova osnivanja, a u kojem je aktivno djelovao sve do svoje smrti.

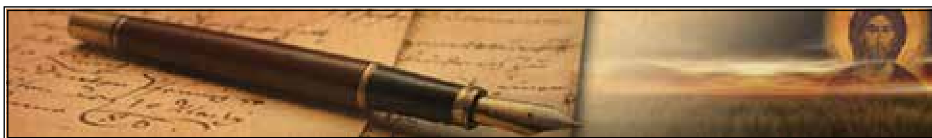
Nakon Ivanove smrti ovu je zamisao po njegovu nadahnuću djelomično ostvarila Marica Stanković osnovavši žensku zajednicu Suradnica Krista Kralja, kao prvi laički institut Bogu posvećenih osoba u Hrvatskoj.

Blaženi Ivan Merz bio je čovjek žive vjere, iskrene molitve, samoodricanja, dnevne Pričesti, adoracije, predanog trpljenja, široke naobrazbe, bliz ljudima i svakom je čovjeku iskazivao kršćansku ljubav.

S predanjem u volju Božju strpljivo je primao svako trpljenje i Bogu ga prikazivao kao žrtvu. Po svojoj boli i patnji duboko zaronivši u otajstvo Kristova križa shvatio je otkupiteljsku vrijednost trpljenja.

Posljednju je godinu života ozbiljno pobolijevao. Dobio je akutnu upalu čeljusne šupljine i morao je poći na operaciju. I kada mu je Gospodin dao spoznati da će u mladim godinama morati ostaviti ovaj svijet i poći k njemu, on je spremno prihvatio Očevu odluku.

Dan uoči odlaska na kliniku sredio je sve svoje stvari i sastavio oporuku. Radi se, u stvari, o tekstu za nadgrobni natpis koji je napisao latinskim jezikom, a pronađen je u ladici njegova pisaćega stola nakon smrti.

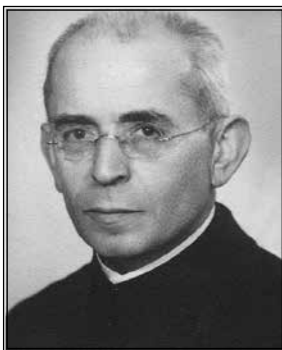

U hrvatskom prijevodu oporuka glasi:

“Umro u miru katoličke vjere.
Život mi je bio Krist, a smrt dobitak.
Očekujem milosrđe Gospodinovo i nepodijeljeno
potpuno vječno posjedovanje Presvetoga Srca Isusova.
I. M. blažen u pokoju i miru.
Duša će moja postići cilj za koji je stvorena.
U Gospodinu Bogu.”

Operacija, nažalost, nije uspjela. Ivan je dobio meningitis od kojega je polagano umirao. U prisutnosti svoga oca i najbližih prijatelja Ivan je u Zagrebu 10. svibnja 1928. g., u 32 godini života, na glasu svetosti, prešao u vječne radosti Kristova kraljevstva.

Na samrti je prikazao Bogu svoj mladi život kao žrtvu za hrvatsku mladež, o čemu svjedoči njegov ispovjednik p. Vrbanek.

P. Josip Vrbanek, isusovac,
duhovni vođa bl. Ivana Merza
(1882. – 1945.)

Tisućama mladih postao je uzor i ideal kršćanskoga života. Njegovo ime značilo je program života i rada brojnim mladim kršćanima.

Što je Merz značio za hrvatsku mladež, najbolje su izrazili mladi iz Vinkovaca kada su mu na grob donijeli vijenac s bijelom svilenom vrpcom na kojoj je stajao natpis otisnut zlatnim slovima: "HVALA TI, ORLE KRISTOV, ŠTO SI NAM POKAZAO PUT K SUNCU."

Grob bl. Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu

Taj natpis izražava zahvalne osjećaje tolikih mladih i odraslih koji su u Ivanu našli prijatelja, uzor, ideal, vođu i u njegovu primjeru put prema Isusu Kristu, Svjetlu svijeta i Suncu života.

Njegov svetački primjer i žrtva života donijeli su obilne plodove jer su mnogi mladi nastavili ostvarivati njegovu duhovnu baštinu. Glas o Ivanovoj svetosti još više se proširio kada su mu se ljudi počeli moliti i kada su se po njegovu zagovoru počela događati čudesna uslišanja i zadobile brojne milosti.

Godine 1958. započeo je biskupijski postupak za njegovo proglašenje blaženim. Od 1985. g. postupak za njegovu beatifikaciju nastavlja se u Vatikanu, pri Kongregaciji za kauze svetaca. Grob mu se nalazi u bazilici Srca Isusova u Zagrebu, kamo je posljednjih šest godina života svakodnevno dolazio na sv. Misu i primao sv. Pričest.

Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim u Banjoj Luci 22. lipnja 2003. g. i postavio ga je, posebice mladima i vjernicima laicima, za uzor kršćanskoga života.

Reljef sv. Ivana Pavla II. na naličju medaljona bl. Ivana Merza.
Izradila tvrtka Colombo Medaglie *iz Milana u Italiji za beatifikaciju Ivana Merza.*

Na beatifikaciji bl. Ivana Merza Sveti otac Ivan Pavao II. rekao je i ove riječi:

“Kristovo svjetlo blista u Ivanu Merzu… Njega vam želim dati kao svjedoka Kristova i zaštitnika, ali istodobno i suputnika na putu u vašoj povijesti… On će od danas biti uzor mladeži, primjer vjernicima svjetovnjacima… Ime Ivana Merza za čitav jedan naraštaj mladih katolika značilo je program života i djelovanja. Ono to mora biti i danas!”

Spomen-ploča uz grob bl. Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu na kojoj je uklesan nadgrobni natpis koji je bl. Ivan Merz sam sebi sastavio

Godine 2007. papa Benedikt XVI. u svojoj apostolskoj pobudnici o Euharistiji Sacrametnum caritatis (br. 94) uvrstio je bl. Ivana među 18 najvećih svetaca Crkve, kao uzora štovanja Euharistije, a 2011. g. prigodom svoga posjeta Hrvatskoj 4. i 5. lipnja, na susretu s mladima na Trgu bana J. Jelačića, opširno je govorio o bl. Ivanu Merzu, o njegovoj ljubavi prema Kristu i liturgiji i preporučio im ga je kao uzor kršćanskoga života:

“Koliko mladih svetaca i svetica u velikom krilu Crkve! Ali ovdje, u Hrvatskoj, vi i ja upravimo misli na blaženoga Ivana Merza. Sjajan mladić, u potpunosti uključen u društveni život, koji nakon preminuća mlade Grete, njegove prve ljubavi, kreće sveučilišnim putom.

U godinama Prvoga svjetskog rata nalazi se pred razaranjem i smrću, no sve ga to oblikuje i izgrađuje dajući mu da nadvlada trenutke krize i duhovne borbe.

Ivanova je vjera toliko ojačala da se posvećuje proučavanju liturgije i započinje snažan apostolat među samim mladima. Otkriva ljepotu katoličke vjere i shvaća da je njegov životni poziv živjeti, i činiti da živi, prijateljstvo s Kristom. Koliko divnih djela ljubavi i dobrote ispunja njegov put.

Umire 10. svibnja 1928. g., sa samo 32 godine, nakon nekoliko mjeseci bolesti, prikazujući svoj život za Crkvu i mlade. Taj mladi život, darovan iz ljubavi, nosi Kristov miris te je svima poziv da se ne bojimo povjeriti sebe Gospodinu kao što to, na poseban način, razmatramo u Djevici Mariji, Majci Crkve…”

Papa Benedikt XVI. s mladima na Trgu bana J. Jelačića u Zagrebu 4. 6. 2011. g.

Sve o blaženom Ivanu Merzu može se naći
na internetu: **www.ivanmerz.hr**

Dobivena uslišanja i milosti po zagovoru bl. Ivana Merza javite na:
POSTULATURA IVANA MERZA,
10000 ZAGREB, Jordanovac 110, pp. 169
e-mail: postulaturaim@gmail.com

Bl. Ivan Merz i sv. Ivan Pavao II.
Naslikao akademski slikar Anto Mamuša iz Novoga Travnika, BIH.
Slika se nalazi u kapelici Doma hrvatskih hodočasnika
"Blaženi Ivan Merz" u Rimu.

MISLI BLAŽENOGA IVANA MERZA

Misli blaženoga Ivana o prolaznosti života i o vječnosti

☼ Ovaj je život samo kratka priprava za vječnost.

☼ Trebamo nastojati zasladiti i ovo kratko doba života asketskim životom.

☼ Osjećam kako je ovaj život samo prolazna faza u onaj trajni.

☼ Bol, patnja, pogled na tolike tisuće iznakaženih, mrtvih i ispaćenih ljudi pere sa čovjeka sve prolazno i velikom mu energijom sugerira smisao života.

☼ Najvažnije je pitanje za čovjeka problem smrti.

☼ Život nije uživanje nego žrtva.

☼ Čovjek je ovdje samo putnik, njegovo pravo određenje nije na toj zemlji, on je izabran za nešto više.

☼ U ovome leži filozofija sreće: valja postaviti težište svih naših želja u onaj svijet.

☼ Treba sve sile ovoga života usredotočiti prema životu koji slijedi nakon boravka na zemlji.

☼ Upotrijebimo sve naše energije da spasimo svoje duše i što više duša naših bližnjih.

☼ Iskreno govoreći, ja se ne bojim smrti, ta tamo gore je ono pravo carstvo.

☼ Ima li čovjek ovdje pravo na sreću? Zar nije ovaj svijet – svijet rada i muke – i kako se čovjek pokaže u tom radu, dobiva nagradu na drugom svijetu, koji je vječan.

☼ Bože, koliki li je svemir: sve svijetli, sve se kreće, a čovjek, sve to misli. Kuda to vodi? Zašto čovjek ima tijelo kada je on u biti duša? Zašto? Kuda? Kako? Vječne tajne.

☼ Religiozni život, misao na Vječnost, Smrt, Ljubav, to je nešto veliko.

☼ Za nas je dika probijati se kroz život i gomilati blaga za onaj veliki život.

Misli blaženoga Ivana o Bogu

☼ Sve divote svijeta, sva priroda, dovode do spoznaje da je to sve od neizmjernoga Duha, od Ideala čovječanstva, od Istine, Dobrote i Ljepote.

☼ Ja vjerujem u Gospoda Boga svemogućega, vjerujem da je On savršen Duh u slobodi volje i veličini.

☼ Bože, koliko te ljubim, koliko ti zahvaljujem što mi sada napunjaš dušu čudnom, punom slašću. Kako se moja duša diže, kako leti k tebi, htjela bi da nadčovječnom snagom razbije ova prsa i ode gore da se vječno s tobom sjedini.

☼ Najbolja upotreba vremena jest kontemplacija o Bogu i o objavljenim istinama.

☼ Apsolutno je zadovoljstvo samo u Bogu.

☼ Postoji jedan Bog koji neprestano djeluje na ljudske duše.

☼ Čovjek, koji je gospodar sve prirode, ima pravo da mu sva priroda služi, ali ima i dužnost da kao Gospodaru svega u ime cijele prirode daje Bogu čast i slavu.

☼ Činjenica jest da Bog postoji, da ga osjećam oko sebe, u sebi, tu ovdje, ondje, svagdje. Njegove melodije drže i napunjaju sav svemir. Svaki čovjek ćuti dah nečega većega i vječnoga. On postoji i ja tvrdo vjerujem i u najjačim trenucima kušnje i sumnje da je On jedini, vječni, veliki Bog.

☼ Posve jasno i realno zapažam kako Gospod vodi sve pojedinosti našega života i rada.

☼ Gdje je nama ljudima Bog prisutniji negoli u presvetoj Euharistiji?!

☼ Boga nikada zaboraviti!

☼ Razgovor sa Svevišnjim, ta veza, priznavanje Svevišnjega, to je religija.

☼ Religija je bez molitve mrtva.

Bl. Ivan Merz – student u Beču.
Naslikao general Ante Gotovina 2009. g. u Haagu.
Slika se nalazi na Hrvatskome katoličkom sveučilištu u Zagrebu.

Bl. Ivan Merz.
Naslikao akademski slikar Zoran Homen iz Križevaca.
Slika se nalazi u svetištu sv. Josipa u Karlovcu.

Misli blaženoga Ivana o Isusu Kristu i Euharistiji

☼ Krist je došao na svijet da posveti svu prirodu, svakoga čovjeka i svaku narodnost.

☼ Pričest je izvor života.

☼ Svatko znade kako blizina Euharistije krijepi.

☼ Ne zaboravimo na Kristovu neizmjernu ljubav i posvetimo veću pažnju maloj bijeloj Hostijici koja osamljena na nas čeka u studenim crkvicama.

☼ U sv. Pričesti gdje se vaše tijelo i vaša duša ujedinjuje sa samim Božanstvom treba biti vrhunac vašega života.

☼ Sjedinjujući se s Kristom u sv. Pričesti već se na zemlji ispunjava vaša zadnja svrha i postajete dionicima same biti Božje.

☼ Euharistija nas vodi k vrhuncu kršćanske savršenosti, pravoga unutarnjeg života.

☼ Euharistija je naša prva radost na zemlji; po njoj već postajemo dionicima buduće nebeske slave.

☼ U svetoj Pričesti duša slavi svoje trijumfe, postaje slična svome božanskom Zaručniku, postaje božanska, postaje dionicom neizmjernosti i vječnosti.

☼ Srce Isusovo, tebi posvećujem svoj život: ako je na tvoju slavu da trpim i tako dođem k tebi, neka bude tvoja volja.

☼ Presveto Srce Isusovo je najjači faktor za rekristijanizaciju društva.

☼ Očekujem milosrđe Gospodinovo i nepodijeljeno, potpuno, vječno posjedovanje Presvetoga Srca Isusova.

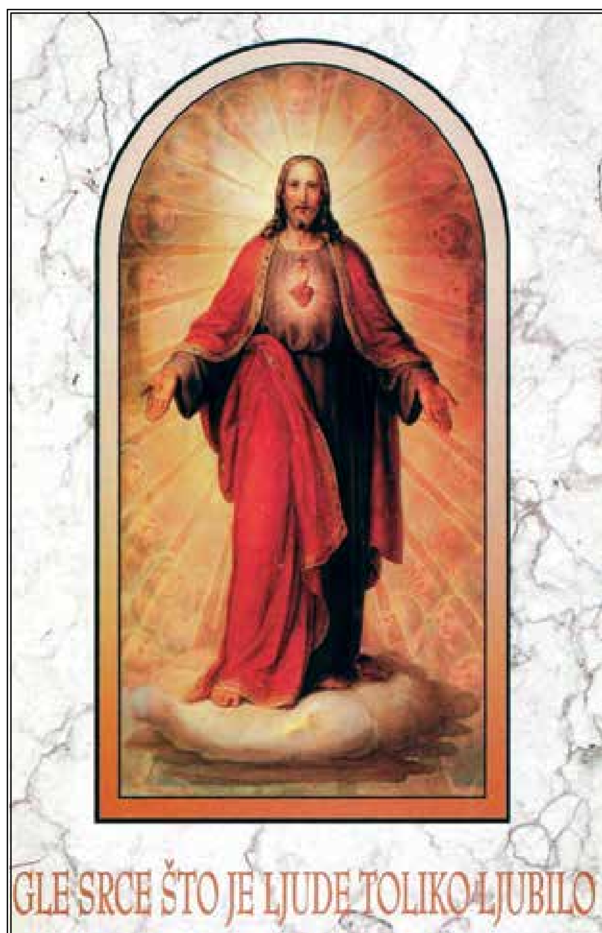
☼ Najbolje sredstvo da okušamo snagu kršćanstva jest da pustimo neka život Kristov na nas djeluje onako kako nam ga prikazuju Evanđelje i liturgija.

☼ Euharistija napunja dušu rasvjetom koja je svjetlija od dana, koja je pretvara u duševno zadovoljstvo, koja smiruje u osjećanju nečega nepoznatog i neizmjernog.

☼ Htio bih blagovati Gospodina koji me voli više nego itko i koji mi je draži od svega na svijetu.

☼ Euharistija je najjače sredstvo, ona vatra koja u nama pali hrđe grijeha i daje života našoj duši.

☼ Po svetoj Pričesti u našoj duši počinju strujati one vode koje vode u život vječni.

Oltarna slika Srca Isusova u bazilici Srca Isusova u Zagrebu.
Ovu je sliku bl. Ivan Merz promatrao i pred njom se molio prisustvujući sv. misi svakoga dana.

Misli blaženoga Ivana o Blaženoj Djevici Mariji

☼ Majko moja dobra, najveća, molim te, napuni moju dušu lijepim osjećajima i plemenitim mislima, uvijek mi označi pravi put, pa makar mi i bilo teško slijediti ga.

☼ Moja molitva sada ide Neoskvrnjenoj: neka me u ovom gradu Beču prati na svakom koraku. Svaki moj hod i korak neka bude usmjeren lijepom.

☼ Majko vječna, ti koja si utjelovljenje poezije, svega lijepog i vječnog, daj da i dalje mogu primati darove ljepote!

☼ Svećenik koji nam dijeli Euharistiju zapravo nadomješta Blaženu Djevicu Mariju koja nam daje puninu svoga vlastitog unutarnjeg života, koja nam daje samoga Boga, Isusa Krista euharistijskoga.

☼ Kada vam bude u životu teško i kada vas snađu nevolje, uzmite Gospinu krunicu i ona će vas utješiti i dati vam snage da sve mirno snosite s potpunim predanjem u volju Božju.

☼ Molimo se Mariji bez prestanka da puni svete radosti jednom preminemo u njezinu nježnom zagrljaju i na Srcu Isusovu.

☼ Do konca našega života crpimo preko Marije božanski život! Isuse, želim da te po Mariji svaki dan više ljubim!

☼ Neizmjerni Bog nama daje svoj vlastiti život preko Marije.

☼ U Mariji Bistrici Hrvati stupaju u kontakt s Majkom Božjom i njezinim Božanskim Sinom. Tamo se sabiru molitve iz svih dijelova našega naroda.

☼ U Mariji Bistrici kao kroz kakav golemi žlijeb Providnost izlijeva bujice svoje Milosti i odovud se razlijeva poput rijeka i potoka u sve naše krajeve.

☼ Ako mi Blažena Djevica Marija i nije posve izliječila oči – tako da s dosta poteškoća čitam – to sam u Lurdu zavolio krunicu koja će mi uz sv. Euharistiju biti najvjerniji prijatelj do groba.

☼ Da, u Lurdu sam naučio što je krunica i to mi je od sada drugi najbolji prijatelj; Lurd je mojoj razumnoj vjeri pridodao i osjećajni momenat.

☼ U Lurdu te ponajprije obuzme osjećaj da je tamo ”Ona”, Majka Božja, koja je veća i moćnija i ljepša negoli svi oni pirinejski gorostasi koji Lurd okružuju.

☼ Ona u Lurdu na zaseban način stoluje i ja mislim da svi koji su tamo moraju imati taj osjećaj da ona tamo jest.

☼ Oh, hoće li što prije doći taj čas, čovjek tamo pomisli, jer zaista u Lurdu ima neki ”predokus” Neba.

☼ U procesiji u Lurdu jedan je kardinal svete rimske Crkve nosio Svetootajstvo, a svećenstvo je rimske Crkve molilo u ime naroda i pred narodom. I sveti je Sakrament polako prolazio pokraj ispruženih i sjedećih bolesnika…. I ako tom prilikom koji bolesnik zaista u tren oka ozdravi, onda je Bog pod prilikama pšeničnoga kruha nazočan i svi su ”apsurdi” Crkve Katoličke živa spasavajuća istina.

☼ Osjetili mi u Lurdu nešto ili ne, to su unatoč tomu lurdska čudesa neoborive činjenice koje nam govore da izvan Crkve Katoličke nema prave Crkve.

☼ Svaka svijeća koja trepti (u procesiji u Lurdu), to je jedna duša koja će danas ili sutra ili za koju godinu k njoj.

Večernja procesija u Lurdu

☼ Oh, čarobne li bajke o rasvijetljenim crkvama, vatrenim rijekama i jezerima, zanosnim pjesmama, čudesnim ozdravljenjima i svetim ljudima koji iz ljubavi prema bližnjem žrtvuju svoj život; bajovita li prizora što ga Otac nebeski u Lurdu priređuje svojoj zemnoj dječici!

☼ Kada navečer pođete procesijom držeći u ruci upaljenu svijeću i gledate te hiljade svijeća kako igraju na vjetru – a jedna se ne razlikuje od druge – osjetite da nema nikakve razlike među ljudima, staležima, da smo mi svi u ovoj suznoj dolini djeca jedne te iste Majke i da je jedini smisao života da bez ljudskoga obzira radimo na našemu spasu i spram naših bližnjih i da tako dođemo onamo za što smo stvoreni.

☼ Hodočašća su najbolje škole molitve. Mogu vam reći da sam se prvi puta u Lurdu pravo molio Blaženoj Djevici Mariji.

Križni put u Lurdu

Misli blaženoga Ivana o Crkvi

- ☼ Najveća stvar koja postoji na svijetu jest sv. Crkva; najveća stvar u Crkvi jest Misa, a u Misi pretvorba.
- ☼ Crkva je vrhunac i središte kulture i cijeloga čovječanstva.
- ☼ Središte svega neka bude naš Gospodin Isus koji je u Crkvi, svome živom tijelu, posvetio cijelu prirodu i djelovanje čovječanstva.
- ☼ Crkva je velebni odraz samoga neizmjernog Krista.
- ☼ Papa je vidljivi i živi Krist na zemlji među ljudima, zaručnik sveopće Crkve.
- ☼ Papinstvo je podloga i nepomična pećina na kojoj je sazdana sva Crkva i proteže se otajstveno na sve biskupije svijeta.
- ☼ Jedna je od bitnih karakteristika svakoga rimskog katolika da ljubi Svetoga Oca i da sve svoje misli i djela ravna prema njegovim odredbama i željama.
- ☼ Zgrada našega duhovnog života, našega vjerskog znanja i naših djelatnosti mora se podići na nepokolebljivoj podlozi istina što ih papinstvo neprevarljivo naučava. Papinstvo je pećina i podloga duhovnom životu svakoga vjernika.
- ☼ U Rimu se osjeća da su svi narodi samo braća i sestre u zajedničkoj obitelji i svetoj Crkvi koje je otac i poglavar vječni namjesnik Božji, biskup rimski.
- ☼ Bog je postao čovjekom i ostavio na zemlji svoju Zaručnicu, rimsku Crkvu Katoličku.
- ☼ Bez velikih načela što ih daje Crkva uopće se ne može postaviti društveni poredak na čvrste temelje, nije moguća obnova ljudskoga društva.
- ☼ Veličina naroda ovisi o njihovoj vjernosti papi, kako se oni ravnaju prema zapovijedima i željama Kristova namjesnika.
- ☼ U Rimu imate intuiciju, osjećaj da je sve krhko i nestalno, ali da se papina lađica bez bojazni njiše usred valovlja jer je usidrena na nepokolebljivoj Petrovoj stijeni.

☼ Katolici hrle u Rim da ispovjede svoju ljubav namjesniku Kristovu, da sami sebe posvete i da tako obnovljeni u svojoj duši preporode svoje prijatelje, svoju obitelj, svoja društva, svoje narode i države.

Bl. Ivan Merz – službena slika beatifikacije.
Naslikao akademski slikar Anto Mamuša iz Novoga Travnika, BIH.
Slika se nalazi u kapeli bl. Ivana Merza u katedrali u Banjoj Luci.

Misli blaženoga Ivana o molitvi i liturgiji

☼ Naš duh teži za savršenim, velikim Duhom. U molitvi se s njim razgovara i On mu tako čudnovato fino odgovara da čovjek misli te diše zrak visina.

☼ U liturgiji čovjek na najsavršeniji način odaje Bogu onu čast koja mu pripada.

☼ Liturgija je službena molitva Crkve, službena molitva Zaručnice Kristove, razgovor između Zaručnice i božanskoga Zaručnika.

☼ Kao što je prema sv. Ivanu Jaganjac središte Neba, tako se isto sveta liturgija kreće oko presvete Hostije – oko samoga Isusa Krista.

☼ Sveta liturgija je najbolji vod koji nam otkriva na vrlo pedagoški način tijekom jedne crkvene godine sve pojedinosti iz života našega Spasitelja.

☼ Po liturgijskom razmatranju svaki katolik postaje velik i univerzalan i počinje osjećati što osjeća sama Crkva.

☼ Na temelju se liturgije svaka pojedina duša odgaja.

☼ Liturgija je pedagogija u pravom smislu riječi jer pomoću nje vjernik u svojoj duši proživljava sve faze vječnoga Kristova života.

☼ Vjernik koji se moli liturgijski pridružuje se korovima anđeoskim koji neprestano hvale Tvorca i čovjek se zapravo na taj način već na ovoj zemlji počinje vježbati u onoj službi koju će pun radosti i ushićenja obavljati u Vječnosti.

☼ Sveta liturgija je jedno od najmoćnijih sredstava sveopćega mira.

☼ Jako volim tišinu i mir, mogu razmišljati, mogu misliti na misterij Euharistije, mogu se dugo moliti.

☼ Ljepše je zavući se u tamnu crkvicu i kod treptanja vječnog svjetla, za zadnjih traka sunca, tiho moliti krunicu i vječno se diviti Euharistiji, tome sjaju, toj veličini, toj neizmjernoj Ljubavi.

☼ Molitve i kretnje liturgije, njene melodije i njeni miomirisi projekcija su Neba na zemlju, fotografija su unutarnjega Božjeg života.

☼ Tako je čarobna ljepota katoličkih obreda – da čovjek koji je jednom osjetio njene čari osjeća u duši čežnju da sve ostavi i sav svoj život provede u liturgijskim molitvama pjevajući dan i noć bez prestanka hvalospjeve Presvetom Trojstvu.

☼ Po liturgijskom razmatranju svaki katolik postaje velik i univerzalan i počinje osjećati što osjeća sama Crkva.

Kip bl. Ivana Merza (bronca) u dvorištu župne crkve Pohoda Bl. Djevice Marije u Banjoj Luci. Izradio akademski kipar Kuzma Kovačić iz Splita, rodom s Hvara.

Misli blaženoga Ivana o borbi protiv grijeha i moralnih slabosti

☼ Budući da je grijeh najveće zlo, zapravo jedino zlo jer nas lišava jedinoga dobra – Boga, slijedi da grijeh valja najviše mrziti i svim se sredstvima protiv njega boriti.

☼ Što god radili, sva djela moraju ići za tim da se u svijetu čini što manje grijeha i što više zaslužnih djela.

☼ Tko vojuje u redovima Crkve, ima samo jednoga neprijatelja – grijeh, sve su ostalo indiferentne stvari kojima se valja služiti za pobijanje grijeha i promicanje spasa duša.

☼ Nije dosta samo vjerovati. Naša vjera mora biti sistem, mora biti putokaz života, da ne radimo protiv principa pravednosti i vječnosti.

☼ Biti praktičnim katolikom mora biti moja svrha.

☼ U našem je tijelu zakon, sasvim drugačiji od onoga koji je u našoj duši.

☼ Napasti navale užasno, no molitva me diže. U svetinji nad svetinjama, u srcu mom, nepokolebiva je vjera.

☼ Treba krvave borbe da se ne potone u običnom svijetu.

☼ Poniznost, samozataja, šutnja i dobra djela – jedina su realna sada i nakon smrti.

☼ Težit ću za svetošću, za ujedinjenjem s Gospodinom Bogom i molit ću ga da mi dade otporne snage u životnoj borbi i energije u stvaranju.

☼ Dva sakramenta – sv. Ispovijed i sv. Pričest, izvor su stalne i uspješne reforme nutarnjega života svakoga katolika.

☼ Bog hoće da vodi ljude pomoću ljudi. Ispovjednik od Boga dobiva posebne milosti da nam pokaže volju Božju.

☼ Srž svakoga apostolata mora biti borba protiv grijeha. To je glavni okvir u koji ulaze druge vrste apostolata.

☼ Zašto je u meni tolika težnja za usavršavanjem samoga sebe, za zbliženjem s Onim najvećim, zašto mi neka nadnaravna sila uvijek govori: posti, ne jedi previše, budi nadčovjek?

☼ Sveto siromaštvo! Ne brinuti se za sjetilne slasti! Pokloniti sve i žarko ljubiti bližnjega, koliko li veselja ima u svemu tome!

Bl. Ivan Merz.
Naslikao umjetnik Zdenko Gelenčir iz Osijeka.
Slika se nalazi u župnoj crkvi sv. Josipa Radnika u Osijeku.

Misli blaženoga Ivana o ljubavi prema bližnjemu i apostolatu

☼ Dan što ga čovjek posveti drugome nije nipošto gubitak već dobitak. Dani u kojima ne učinimo ništa za druge, već samo za se, to su izgubljeni dani.

☼ Učiniti djelo ljubavi čovjeku koji trpi temelj je svakoga duševnog života.

☼ Mladi naraštaj goji zanosnu ljubav prema našem Spasitelju koji je uvijek s njim u presv. Euharistiji; tu on crpi svu svoju snagu za svoje djelovanje, za svoj apostolat.

☼ Sva ljudska djelatnost mora biti radi ljubavi, radi apostolata; radi toga da se širi Kraljevstvo Božje među ljudima.

☼ Važnije od umjetnosti jest odgajati i voditi ljude k Isusu, a u tom poslu umjetnost, kao i sve što je stvoreno, ima samo pomagati čovjeku da dođe do Isusa.

☼ U radu mora biti prvi kriterij spas duša, dobro sv. Crkve i to onako kako si to dobro zamišlja Sv. Stolica.

☼ Katolicizam se neće širiti u nas ako ne bude bilo Radnika, Molitelja i Patnika. To je jedan zakon u širenju Kraljevstva Božjega na zemlji.

☼ Temelj našega apostolskog rada i uspjeha leži u nama samima, u našem odnosu prema Isusu, koji u nama mora živjeti.

☼ Katolici su dužni pred Bogom voljeti svoju domovinu i raditi bolje nego itko drugi za procvat domovine.

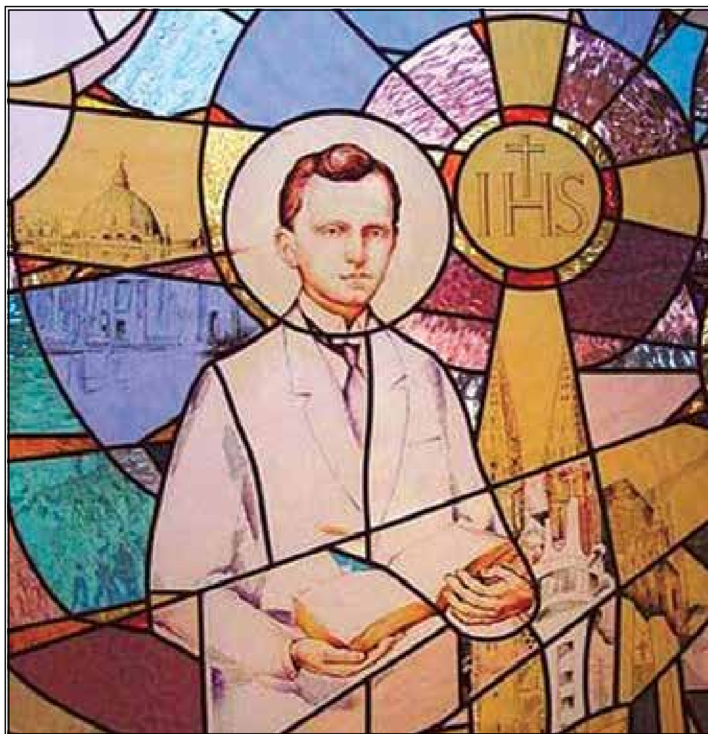
☼ Najbitnije za svakoga rodoljuba jest da nastoji da duša njegova i duša njegove braće ne bude u smrtnom grijehu.

☼ Dubok i intenzivan religiozni život jest jedini preduvjet da se odgoje veliki pojedinci koji će svojim životom realizirati svoje velike ideje.

☼ Ljepota ljudskoga djela samo je odraz neugasive Ljepote Božje i umjetnička je djelatnost samo nastavak, usavršavanje Božje djelatnosti.

☼ Misionari, junaci, mučenici, umjetnici surađuju s Bogom šireći Kraljevstvo Isusa Krista; obrtnici i umjetnici stvarajući praktična i lijepa djela vrše volju Božju, surađuju s Bogom.

☼ Svi smo pozvani na suradnju Božju, u tome je sav smisao života pojedinca i cijele povijesti ljudskoga roda.

Vitraj bl. Ivana Merza.
Izradio akademski kipar Anto Mamuša iz Novoga Travnika, BIH.
Nalazi se u kapeli Biskupskoga ordinarijata u Banjoj Luci.

Misli blaženoga Ivana o križu, trpljenju i budućem životu u vječnosti

☼ Savjesno obavljati staleške dužnosti i to smatrati za križ mojega života; za moje dnevno razapinjanje koje donosi blagoslov u radu za spašavanje duša.

☼ Moramo svu pozornost posvetiti odgoju samih sebe i studiju katolicizma.

☼ Borba za savršenošću, askeza, mora biti naš svagdanji kruh. Ona nam otvara nutarnje vidike, stvara od nas nesebične ljude, podržava u nama borbu sa zlim i daje nam snage da ne podlegnemo.

☼ Isuse, ne dopusti da ti se ikada iznevjerim i daj mi snagu da u dragovoljnom trpljenju postajem tebi sve sličniji.

☼ Boga nikada zaboraviti! Neprestano težiti za sjedinjenjem s njime.

☼ U meni je plamen za beskrajnim visinama, žar za nepomućenim grljenjem Sina i Oca i Duha.

☼ Cijelo je kršćanstvo sazdano na žrtvi. Tko ne zna što je žrtva, ne može razumjeti kršćanstvo.

☼ Ako Gospodin želi da trpite i da ne ozdravite, onda se valja predati u njegove ruke – jer se ni najmanji bacil ne miče bez prisutnosti i djelatnosti Gospodnje.

☼ Trpljenjem čovjek može više učiniti za proširenje Kraljevstva Isusova negoli velikim radom, učenim raspravama, sjajnim govorima i člancima.

☼ Zemaljskim očima možda nećemo vidjeti plodove toga trpljenja, ali gore, u Srcu Božjem, ukazat će nam se koliko je njime duša spašeno, kolikim katoličkim pothvatima je donijelo blagoslova.

☼ Trpljenje je najjače sredstvo što spasava i posvećuje duše.

☼ Bože, uzmi me i ne dopusti da svoje oko kada na stranu bacim i da požalim svoj izbor. Daj da kalež trpljenja primim i da zazovem na ovoj zemlji tvoje ime, da te nakon toga mogu licem u lice gledati!

☼ Život mi je bio Krist, a smrt dobitak.

☼ Očekujem milosrđe Gospodinovo i vječno posjedovanje Presvetoga Srca Isusova.

☼ Moja je duša postigla cilj za koji je stvorena.

☼ Život nam mora biti žrtva, da mnogo lijepoga ni ne gleda.

☼ Život bez križa, udoban, morao bi za mene biti najvećom sramotom. Stoga moram biti sretan i smatrati kao normalno stanje vojnika Isusova teške staleške dužnosti.

☼ Tek kada upoznam i osjetim značenje grijeha, znat ću pun ljubavi zagrliti sv. Križ koji me je oslobodio tako velike, vječne nesreće.

Lateranska bazilika u Rimu.
Kipovi na vrhu bazilike: Krist Spasitelj i velikani kršćanske vjere.

☼ Poniznost, ponizno pokoravanje volji Božjoj, temelj je svim ostalim krepostima; na njoj mora počivati zgrada našega unutarnjeg života.

☼ Poniznost, molitva, duhovno štivo, vježba volje u dobru, ispovijed, pričest – jesu samo pomoćna sredstva koja napokon dovode do jednoga cilja: uvesti Boga u našu dušu. Tek tada će biti ispunjena ona neizmjerna praznina koja je u našoj duši i koju može ispuniti samo neizmjerni Bog.

☼ Imati Milost na zemlji, a slavu na Nebu jest cilj svih ljudskih nastojanja.

☼ Blago onim dušama koje s radošću primaju iz ruku Gospodnjih svaku bol i sjedinjene s Isusom pridonose je za raširenje Crkve Isusove u dušama i društvu.

- ☼ Uvjeren sam da sve ima svoju svrhu, ovaj rad i moje male patnje. Kroz bol čovjek sve vidi drugačije i dublje razumije gorku riječ: život.
- ☼ Lako je svaki dan primati sv. Pričest i gostiti se Gospodinom. Oh, kako je čovjeku trpko kada mora da grize i jede tvrdo drvo svetoga Križa.
- ☼ Čistoća i vječno čistoća treba da je geslo!
- ☼ Čovjek se sastoji od duše i tijela, zato treba da čovječja duša i tijelo žrtvom iskažu Bogu čast koji je sve stvorio.

Bl. Ivan Merz – vojnik u Prvome svjetskom ratu.
Naslikao general Ante Gotovina 2009. g. u Haagu.
Slika se nalazi u Domu hrvatskih hodočasnika "Blaženi Ivan Merz" u Rimu.

II.

PJESME SPJEVANE U ČAST I ZAHVALU BLAŽENOM IVANU MERZU

AUTORI:
DOMAGOJ I KREŠIMIR
JAKUMETOVIĆ

Reljef bl. Ivana Merza.
Nalazi se u župi BDM, Majke Crkve, u naselju Trnovčica u Zagrebu.
Izradio akademski kipar Ivan Ivoš - Iči iz Zagreba.

UVODNO OBRAZLOŽENJE II. DIJELA

Da bi čitatelju bilo lakše pratiti tijek života bl. Ivana Merza, pjesme nismo poredali kronološki po datumu njihova nastanka, već tako da se na početku nalaze pjesme koje opisuju Ivanov život, njegove osobine i vrline, njegove misli te kakvim su ga sve nazivima njegovi suvremenici nazivali. Tako poredane pjesme čitatelja uvode u kratko razmatranje svetosti Ivanova života – od njegove mladosti, dana provedenih na fronti, apostolskoga djelovanja među mladima pa sve do njegova prelaska u Vječnost, kako je spjevano u pjesmama koje zatim slijede.

Pjesme su spjevane i u obliku molitve, tj. vapaja za Ivanovom nebeskom pomoći da lakše nosimo svoje križeve i svladavamo svoje teškoće, ali i kao zahvala za sve primljene milosti po njegovu zagovoru kod Gospodina.

Po pjesmi koja nosi naziv *Apostol Kristov*, koja je spjevana za blagdan bl. Ivana Merza, 10. svibnja 2011. g., a koja se nalazi odmah na početku, dobila je naziv i sama zbirka.

Pjesme su popraćene brojnim fotoprikazima koji nam ilustriraju put prema Suncu – Kristu i Vječnoj Domovini, put koji nam je svojim primjerom i svetim životom pokazao i pokazuje naš blaženi, nebeski i sveti brat Ivan.

Prve pjesme koje smo spjevali u čast i zahvalu bl. Ivanu su pjesme *Tvoja vedrina*, spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza, 16. prosinca 2009. g (autor: Krešimir) i pjesma *Hodočasniku Božjem*, spjevana za blagdan bl. Ivana Merza, 10. svibnja 2010. g. (autor: Domagoj).

Ispod svake pjesme naznačen je datum i povod njihova nastanka.

Za 120. obljetnicu Ivanova zemaljskoga rođenja spjevane su pjesme *Ivanovo sveto biće* (autor: Domagoj) i *U naručju Kristovu (autor: Krešimir),* a koje se nalaze na samom kraju ovoga dijela.

Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

Blaženi Ivan Merz – maturant.
Naslikao Krešimir Jakumetović iz Vukovara.
Slika se nalazi u učionici Osnovne škole "Dr. Ivan Merz"
u Zagrebu tj. u sobi nekadašnje bolnice.
Postavljena je točno iznad mjesta gdje je bio bolnički krevet
u kojem je naš Blaženik završio svoj zemaljski hod
i prešao u Vječni život.

APOSTOL KRISTOV

Koračao zemljom ovom je našom,
čovjek pun Boga, Apostol svet!
Pronosio Krista na koraku svakom,
a ime mu bilo je Ivan Merz!

Uočio brzo je prolaznost svega,
promatrajuć´ svijet oko sebe!
A Istinu pravu našao je samo
u svjetlu svete katoličke vjere!

Život je svoj posvetio Kristu,
Njegovu Srcu Presvetom!
Blaženoj Djevi Mariji
bez prestanka se molio!

Duša mu sretna je postigla cilj
za kojim je uvijek žudio!
Mladima svima primjer je dao,
put prema Suncu pokazao!

Koračao zemljom ovom je našom,
čovjek pun Boga, Apostol svet!
Pronosio Krista na koraku svakom,
da, bio je to naš Ivan Merz!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2011. g.

VJEČNA ŽUDNJA ZA NEBOM

Milost se Božja spustila k nama
Kristovo svjetlo kroz našega brata.
Hvale Nebeske pjevajmo zato
Otac je Sveto nam poslao blago!

Ivana Merza za uzor nam daje,
misli o Vječnom – u njemu su cvale.
Pretrpio mnogo brat je naš vjerni,
al´ "Krist je moj život" – opet on veli!

"Ovdje na zemlji, tu nije mi mjesto,
žudim za Nebom – Ono je vječno!
Moja duša se diže, Bože, leti k Tebi,
da s Tobom se združi, silno to želi!"

"Smrt je dobitak" – Ivan tad kaže
i odleti gore u Visine slavne!
Iz Vječnosti sada dopire pjesma,
to zvuci su našega blaženog Merza!

Svom Ocu i Sinu on radosno pjeva,
Duha Svetoga grli prepun veselja!
U Nebo se vinimo, raširimo krila,
za Ivanom hajmo – do Nebeskih visina!

Vječnome Svjetlu poletimo gore,
gdje rajske će nama svitati zore,
gdje vječno će Sunce sjati i nama,
i beskrajna Bogu se pjevati hvala!

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2010. g.*

VITEZ KRISTOVA SRCA

U Banjoj Luci se rodio,
tamo je rastao.
Još kao mladić uočio
života je prolaznost.

Za mladih dana je želio,
tako je želio vruće,
da srca drugih prožme,
da ih svojim prožme srcem.

Ivan, Ivan, Ivan Merz.
Ivan, Ivan Merz.
Ivan, Ivan, Ivan Merz,
Kristova Srca vitez!

Na talijanskom ratištu susreo se
s patnjom, boli i trpljenjem.
Shvativši tada potpuno sve:
da život pravi samo u Bogu je.

Blaženoj Djevici Mariji
žarko se uvijek molio,
od grijeha da dušu mu obrani,
da očuva srce mu čisto.

Ivan, Ivan, Ivan Merz.
Ivan, Ivan Merz.
Ivan, Ivan, Ivan Merz,
Kristova Srca vitez!

Katolička vjera bila je
njegovo životno zvanje.
Liturgija je dušu mu odgajala,
davala mu snage.

Hrvatskom orlovskom savezu
dao je jasan program,
geslo kojega bilo je:
"Žrtva – Euharistija – Apostolat".

Ivan, Ivan, Ivan Merz.
Ivan, Ivan Merz.
Ivan, Ivan, Ivan Merz,
Kristova Srca vitez!

Odgajao on mlade je
u duhu katoličke vjere.
Crkvu i Papu je branio,
odan i vjeran im bio.

Za hrvatsku mladež na samrti
svoj mladi je život prikazao,
a onda je u miru Gospodinu
dušu svoju predao.

Ivan, Ivan, Ivan Merz.
Ivan, Ivan Merz.
Ivan, Ivan, Ivan Merz,
Kristova Srca vitez!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2016. g.

ORLOVA JATO

Poletjelo Suncu je orlova jato
- Vječnome Kristu, za blaženim bratom!

Ivane, hvala, tvoje su staze
osvijetlile pute u visine rajske!
Tvoje su misli dale nam krila,
orlovi sad smo Vječnoga Krista!

Poletjelo Suncu je orlova jato
- Vječnome Kristu, za blaženim bratom!

Smiluj se, Kriste, vapimo glasno,
O, Marijo, moli za orlova jato!
K Suncu nas vodi, brate s Visina,
u nama nek´ gori plamen za Krista!

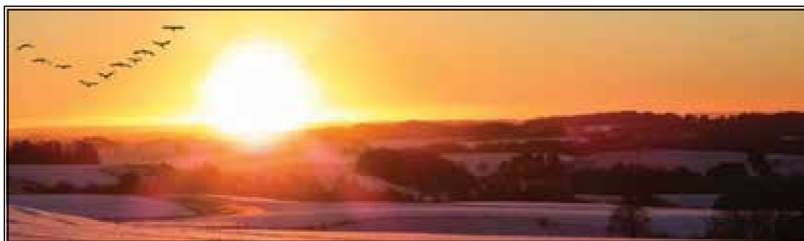
Poletjelo Suncu je orlova jato
- Vječnome Kristu, za blaženim bratom!

Blaženi Orle, u susret doleti,
orlove svoje Kristu odvedi!
Letjeli mi smo kroz velike boje,
samo da Kristu stignemo gore!

Poletjelo Suncu je orlova jato
- Vječnome Kristu, za blaženim bratom!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2010. g.

SVETI ČOVJEK

Apostol pravi, Ivan naš hrabri,
u Nebu živi vječno sad on!
Život svoj mladi Kristu je dao,
za hrvatsku mladež, vjeru i dom!

U čovjeku svakom je gledao Krista,
pogledom blagim tješio sve!
Mirom je svojim zračio snažno,
i kada teško bilo mu je!

Borac za pravdu Kristov je bio,
kroz kušnje je mnoge prolazio!
Al' posustao nije on nikada,
Božja ga snaga je vodila!

Mlade je duše dizao k Bogu,
za njih se uvijek borio!
Bio im primjer je u svemu,
putem ih Krista poveo!

U njemu bila je sama vedrina,
koju je svugdje nosio!
Živom je vjerom svjedočio Krista,
sveti je čovjek bio to!

Apostol pravi, Ivan naš hrabri,
u Nebu živi vječno sad on!
Život svoj mladi Kristu je dao,
za hrvatsku mladež, vjeru i dom!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2011. g.

HTIO JE SAMO JEDNO

Ljepotom duše svoje
osvojio srca je mnoga,
Borac s bijelih planina
nosio svima je Boga!

Htio je ponizan biti,
Istinu svjedočiti,
htio je samo jedno,
da s Vječnim se sjedini!

Htio je ljubiti bližnjeg
i njegov zagrlit' križ,
htio je samo jedno,
Isusu sličan bit!

Ljepotom duše svoje
osvojio srca je mnoga,
Borac s bijelih planina
nosio svima je Boga!

Htio je moliti žarko,
Hostiju blagovati,
htio je samo jedno,
da život mu bude Krist!

Htio je silno gore,
visoko se vinuti,
htio je Gospodu svome
krila raširiti!

Ljepotom duše svoje
osvojio srca je mnoga,
Borac s bijelih planina
nosio svima je Boga!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2014. g.

PUT PREMA KRISTU

Ivane blaženi, put si nam pokazao,
taj put koji vodi prema Vječnosti!
Put koji vodi prema Kristu,
prema Suncu – Vječnoj Ljubavi!

Hrabro si branio Crkvu u Hrvata,
za vjeru i dom si bio sveti boj!
U susretu svakom s čovjekom – bratom
sav sebe dao si – dao za narod svoj!

Ivane blaženi, put si nam pokazao,
taj put koji vodi prema Vječnosti!
Put koji vodi prema Kristu,
prema Suncu – Vječnoj Ljubavi!

U Hrani si vječnoj snagu crpio,
i Božji si vitez po njoj postao!
U Kristu si pravi život našao,
Njemu srce svoje cijelo predao!

Ivane blaženi, put si nam pokazao,
taj put koji vodi prema Vječnosti!
Put koji vodi prema Kristu,
prema Suncu – Vječnoj Ljubavi!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2015. g.

ZA IVANOM DO RAJA

Plamen si vječni zapalio nama,
Ivane, malo je reći ti hvala!
Ali su spremna sva srca naša
za tobom poći do Raja!

Tamo je Sunce što vječito sja,
tamo je Ljubav beskrajna,
ono što oko još vidjelo nije,
tamo se barjak pobjede vije!

Tamo je pjesma radosna,
mir sveti tamo vlada,
tamo su kao anđeli svi,
orlovi tamo su Kristovi!

Plamen si vječni zapalio nama,
Ivane, malo je reći ti hvala!
Ali su spremna sva srca naša
za tobom poći do Raja!

Tamo je Istina sama,
Ljepota je tamo prava,
ono što uho još čulo nije,
tamo se više ništa ne krije!

Tamo si i ti u vojsci nebeskoj,
uz Jaganjca bdiješ u odori bijeloj,
blagoslov primaš od svoga Kralja,
za Hrvatsku mološ svog Gospodara!

Plamen si vječni zapalio nama,
Ivane, malo je reći ti hvala!
Ali su spremna sva srca naša
za tobom poći do Raja!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2014. g.

IVANOVA SPOZNAJA

Dok zemljom ovom si hodao, Ivane,
našao put si ti do prave spoznaje,
na svijetu ovome prolazno da je sve,
da sreća istinska samo u Bogu je!

Ivane, Ivane, povedi i mene,
putevima spoznaje te sreće istinske,
da s tobom radostan ja letim, Ivane,
u jatu orlovskom ka Suncu vječnome!

Kristu si potpuno sav sebe predao,
hrvatskoj mladeži svoj život posvetio!
Za Krista i Crkvu si mlade odgajao,
k Njemu si Orlove ti svoje poveo!

Ivane, Ivane, povedi i mene,
putevima spoznaje te potpune predaje,
da s tobom radostan ja letim, Ivane,
u jatu orlovskom ka Suncu vječnome!

Životom svojim si primjer nam dao ti,
svim ljudima pružao Kristovu ljubav si!
A onda krila si svoja raširio
i Gospodu svome se u Vječnost vinuo!

Ivane, Ivane, povedi i mene,
putevima spoznaje te ljubavi Kristove,
da s tobom radostan ja letim, Ivane,
u jatu orlovskom ka Suncu vječnome!

Ivane, Ivane, povedi i mene,
putevima spoznaje te ljubavi beskrajne,
da s tobom radostan ja letim, Ivane,
u jatu tvojemu ka Suncu vječnome!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2014. g.

ORLU MLADIH KRILA

Mladih je krila orao poletio visoko,
krajevima divnim odletio radosno!

Zanosa svetog, milosti pun,
duša mu gorjela vatrom,
Krist mu je život bio,
Nebo je domom zvao!

Letio, letio, letio,
orao mladi je,
letio, letio, letio,
Gnijezdu je Vječnome!

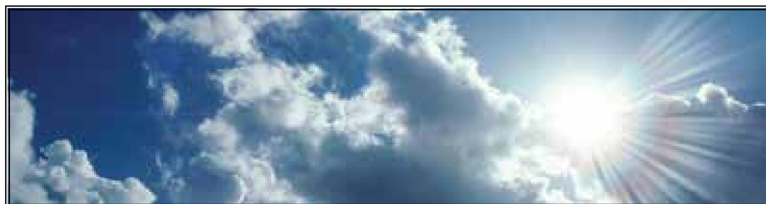
Letio, letio, letio,
letio, orao je,
letio, letio, letio,
Jaganjcu bijelome!

Zanosa svetog, milosti pun,
duša mu gorjela vatrom,
Krist mu je život bio,
Nebo je domom zvao!

Mladih je krila orao poletio visoko,
krajevima divnim odletio radosno!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2014. g.

DOBRI BRATE, SVI TE PAMTE!

O, dobri brate, svi te pamte,
svuda gdje si prošao tvoj ostao je trag.
U srcima mladih ti si zapalio
Ljubavi vječne neugasivi plam.

O, dobri brate, svi te pamte!
I naša Madeira jadranska.
Brusje i Grablje i Sveta Nedjelja,
i svaki kamen Hvara što posvetio si ga!

Sa žarom i zanosom mlade si osvajao,
njima pronosio Božju si riječ.
Put prema Kristu ti si im pokazao,
svojim životom, riječju i djelom.

K Izvoru živom svaki dan si hitio,
i Svetom se Pričešću krijepio.
Život je tvoj Gospodin bio,
On snagom te je svojom nosio.

Zrakama svetim zračio si snažno,
vedrinom i sjajem Kristovim.
Za tobom brate, ka Suncu Vječnom
poletjeli i tvoji su Orlovi.

O, dobri brate, svi te pamte,
svuda gdje si prošao tvoj ostao je trag.
U srcima mladih ti si zapalio
Ljubavi vječne neugasivi plam.

O, dobri brate, svi te pamte!
I naša Madeira jadranska.
Brusje i Grablje i Sveta Nedjelja,
i svaki kamen Hvara što posvetio si ga!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2015. g.

IVAN, SVETAC BOŽJI

Božji sluga, bio je dobri brat,
bio je glas s Visina, živi svetac!

Svojim je životom Vječnost pokazao,
o Bogu govorio svima je stalno!
Ljubavi pravoj dizao srca je,
Vječnome Suncu pozivao duše!

Božji sluga, bio je dobri brat,
bio je glas s Visina, živi svetac!

Po njegovu zagovoru milosti stižu,
po njegovoj svetosti Nebo je blizu!
Pomaže nam uvijek, moli se za nas,
apostolska duša, Ivana blaženoga!

Božji sluga, bio je dobri brat,
bio je glas s Visina, živi svetac!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2015. g.

MOLI ZA NAS, ORLE KRISTOV!

U vremenu ovom teškom,
koje prijeti svijetu cijelom,
da ostanemo Kristu vjerni,
pomozi nam, brate sveti!

Moli za nas, moli za nas,
moli za nas, dobri brate!
Moli za nas, moli za nas,
za svoj narod, za Hrvate!

Moli za nas, moli za nas,
moli za nas, Orle Kristov!
Moli za nas, moli za nas,
moli svojom dušom čistom!

Svome puku sad doleti,
brate mili, brate sveti!
Kao nekad ti ražari
u srcima plamen vječni!

Moli za nas, moli za nas,
moli za nas, dobri brate!
Moli za nas, moli za nas,
za svoj narod, za Hrvate!

Moli za nas, moli za nas,
moli za nas, Orle Kristov!
Moli za nas, moli za nas,
moli svojom dušom čistom!

Pa da s tobom, s tobom, Orle,
poletimo u visine,
prema Nebu, prema Suncu,
sve do Rajske domovine!

Moli za nas, moli za nas,
moli za nas, dobri brate!
Moli za nas, moli za nas,
za svoj narod, za Hrvate!

Moli za nas, moli za nas,
moli za nas, Orle Kristov!
Moli za nas, moli za nas,
moli svojom dušom čistom!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2015. g.

PONESI, IVANE!

Na svojim krilima,
ponesi, Ivane,
ponesi mene tamo
gdje Vječno Sunce je!

Da osjetim visine,
visine beskrajne,
da ugledam prostranstva,
Nebeske livade!

U srcu mom zapali
plamen, Ivane,
da odletim visoko,
Gnijezdu vječnome!

Na svojim krilima,
ponesi, Ivane,
ponesi mene tamo
gdje Vječno Sunce je!

Odnesi mene Majci,
Majci jedinoj,
da joj pjevam Zdravo,
Zdravo, Marijo!

Da zajedno s tobom,
slavim, Ivane,
Milosrdnog Kralja
u sve vjekove!

Na svojim krilima,
ponesi, Ivane,
ponesi mene tamo
gdje Vječno Sunce je!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2015. g.

HEROJ KRISTOV

Zvali su ga heroj Kristov,
Srca Isusova lovac,
zvali su ga vitez Božji
i s planina bijelih borac!

Zvali su ga prorok Božji,
zvali su ga Božji čovjek,
zvali su ga svjetlo s Neba,
Apostolska duša sveta!

Zvali su ga čovjek žrtve,
zvali su ga vitez križa,
zvali su ga svjedok Kristov
i nositelj Božjeg mira!

Zvali su ga novi čovjek
i orao zlatnih krila,
remek-djelo Duha Svetog,
Božja umjetnina divna!

Zvali su ga stupom Crkve,
zvali su ga čovjek Papin,
zvali su ga put ka Kristu,
prijatelj i uzor mladih!

Jer Krist bio mu je život,
katolička vjera zvanje,
Smrt mu bila je dobitak,
Vječno Nebo dom mu sad je!

Zvali su ga svetac Božji,
Ivan Merz taj svetac naš je!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2014. g.

MARIJIN CVIJET

U naručju Njenom,
u ruhu bijelom,
procvao mladi cvijet,
Apostol pravi, svet!

Ona ga ljubila,
molitvom grlila,
život mu svetila,
Kraljica premila!

Nosila Kristu je,
njegove vapaje,
darivala njemu je
poljupce Majčinske!

Srce mu nije se
moglo odvojit od Nje,
"Marijo Ave",
Njoj pjevalo je!

K Nebesima zvala ga,
Djeva je lijepa,
put mu označila,
zrna su Njena!

U naručju Njenom,
u ruhu bijelom,
procvao mladi cvijet,
Apostol pravi, svet!

U naručju Njenom,
u ruhu bijelom,
Ivan je procvao,
blaženim postao!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2012. g.

KRISTOVU ORLU

Moli za nas, Orle Kristov, radosno ti pjevamo,
o, Ivane ljubljeni, tvoj zagovor trebamo!

Misao na Vječnost u tebi je živjela,
ljubav prema Bogu dala ti je krila.

Milost Božja pratila te na zemaljskom putu,
tvoje svjetlo zasjalo je hrvatskome puku.

Moli za nas, Orle Kristov, radosno ti pjevamo,
o, Ivane ljubljeni, tvoj zagovor trebamo!

Misli tvoje vode nas u Visine nebeske,
pokazuju nam pravi put u Odaje kraljevske.

S tobom sada letimo prema Zemlji radosti,
o, Ivane blaženi, hvala, hvala, hvala ti!

Moli za nas, Orle Kristov, radosno ti pjevamo,
o, Ivane ljubljeni, tvoj zagovor trebamo!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2010. g.

IVANE NAŠ ZLATNI

Blaženiče Kristov,
Ivane naš zlatni,
Orle Božjih krila,
Hrvatska te slavi!

Zasjalo je Nebo –
Crkve u Hrvata,
blagoslov nam dalo –
s Kristova Oltara!

U te sada gleda –
zagovor tvoj traži,
ljubi tebe narod –
narod tvoj hrvatski!

Blaženiče Kristov,
Ivane naš zlatni,
Orle Božjih krila,
Hrvatska te slavi!

Riječi tvoje žare –
Nebesima dižu,
koraci nas tvoji –
vode prema Kristu!

Milosti nam šalješ –
iz Gnijezda vječna,
zahvalna je tebi –
Domovina cijela!

Blaženiče Kristov,
Ivane naš zlatni,
Orle Božjih krila,
Hrvatska te slavi!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2012. g.

ČUVAJ NAS, IVANE NAŠ!

Božji čovjek je on,
svjedok Kristov je on,
zagovornik naš,
prijatelj naš,
naš dragi brat!

Vojnik Kristov je on,
Njegov vitez je on,
suputnik naš,
zaštitnik naš,
naš hrabri brat!

O, čuvaj nas, Ivane naš,
budi uz nas u svaki čas,
pomozi nam!

O, čuvaj nas, Ivane naš,
i moli za nas, moli za nas, Ivane naš!

Svjetlo s Neba je on,
sjajan meteor,
putokaz naš,
voditelj naš,
naš blaženi brat!

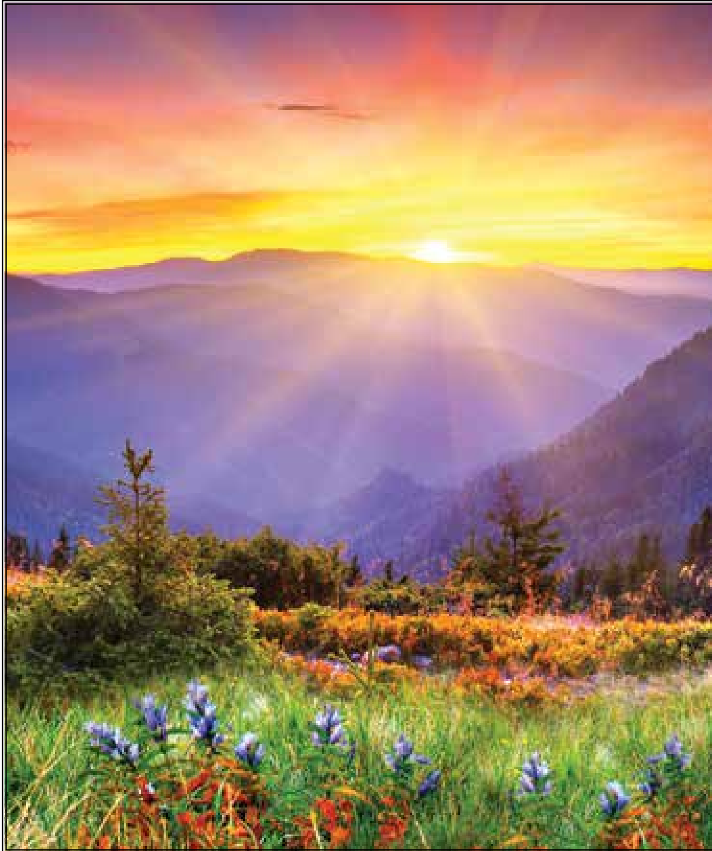
U Nebu leti sad on,
taj Božji Orao,
i moli za nas,
moli za nas,
naš sveti brat!

O, čuvaj nas, Ivane naš,
budi uz nas u svaki čas,
pomozi nam!

O, čuvaj nas, Ivane naš,
i moli za nas, moli za nas, Ivane naš!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2014. g.

NAŠ IVAN JE ŽIV!

Sve je baš kao što objavi Krist,
radosni mi smo – naš Ivan je živ!

Vrhovi bijeli nas sjećaju na te,
o, voljeni, dragi, o, mili naš brate!
Barjak slobode Krist tebi daje
da Vječnome Suncu povedeš Hrvate!

Pobjede tvoje snagu nam daju,
mi letimo Ocu, svom Gospodaru!
Plamenu Vječnom mi hitimo gore,
Presvetom krilu u Kraljevske Dvore!

Pred očima našim Sunce se rađa,
Vojska nebeska tu Kristu se klanja,
Anđeli rajsku tu pjevaju hvalu,
o, hvala ti, brate, mi stigli smo Kralju!

Sve je baš kao što objavi Krist,
radosni mi smo – naš Ivan je živ!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2011. g.

PLAMEN ZA BESKRAJNIM VISINAMA

Ivane Merzu, blaženiče mili,
Hrvatski te narod zaziva i moli:
Pute prema Kristu s Neba nam osvijetli,
Plamenom vječnim što u tebi gori!

Zapali, zapali i u nama
taj plamen za beskrajnim visinama,
da gori, neka gori, ražari ga,
da gori i u našim srcima!

Zapali, zapali i u nama
taj plamen za beskrajnim visinama,
da gori, neka gori, rasplamsaj ga,
da gori, neka gori dovijeka!

Ivane Merzu, blaženiče mili,
Domovini svojoj vrati onaj žar,
Plamenom vječnim što u tebi gori
i u srcima našim zapali sveti plam!

Zapali, zapali i u nama
taj plamen za beskrajnim visinama,
da gori, neka gori, ražari ga,
da gori i u našim srcima!

Zapali, zapali i u nama
taj plamen za beskrajnim visinama,
da gori, neka gori, rasplamsaj ga,
da gori, neka gori dovijeka!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2016. g.

HEROJU KATOLIČKOM

Prema Vječnosti pokazao put si ti,
hvala, Ivane, heroju naš katolički!

Obučen u Krista, katolik pravi,
osvajao druge taj čovjek je mladi!
Brat dobri i mili svima je bio,
Krista u svemu je proslavit htio!

Prema Vječnosti pokazao put si ti,
hvala, Ivane, heroju naš katolički!

Moliti nikada prestao nije,
u crkvama našim i sada on bdije!
Zagovara za nas, gorljivo moli,
prošnje sve naše Bogu on nosi!

Prema Vječnosti pokazao put si ti,
hvala, Ivane, heroju naš katolički!

Po najvećoj Majci milosti šalje,
Isus po njemu nam blagoslov daje!
Smiruje srca kad teški je čas,
blaženi Ivan je uvijek uz nas!

Prema Vječnosti pokazao put si ti,
hvala, Ivane, heroju naš katolički!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2011. g.

NAŠ IVAN SVETI

Bio je stup Crkvi Božjoj,
bio je Kristov apostol,
bio je pravi Božji čovjek,
bio je Kristov orao!

Bio je dobri Božji sluga,
bio je mladi Izrael,
bio je Božji svjetionik,
borac za mlade bio je!

Bio je čisti pogled duše,
bio je sjajan meteor,
bio je Božji osmjeh s Neba,
bio je svjetlo Kristovo!

Bio je hrabri Kristov vojnik,
bio je srce predano,
bio je žive vjere svjedok,
naš Ivan sveti bio je to!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2014. g.

MOJ BLAŽENIK TI SI!

Ivane, o Ivane,
tvoje su misli
k Nebu me vinule,
moj Blaženik ti si!

Sunce si vječno
pokazao mi,
da ljubav je Isus
govorio si!

I kao da slušam
kako još veliš:
“Smrt je dobitak,
a život Krist!”

Ivane, o Ivane,
tvoje su misli
k Nebu me vinule,
moj Blaženik ti si!

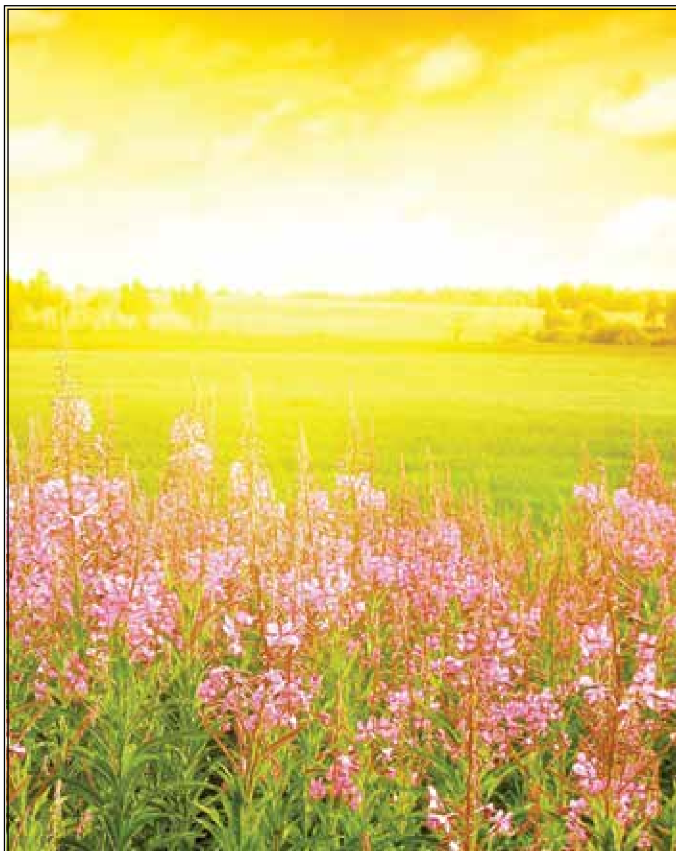
Za tobom idem,
tebe ću slijedit’,
u dvore rajske
i ja ću poletit!

Doći ću Kristu,
poklonit’ mu se,
Njemu ću služit
u vjekove sve!

Ivane, o Ivane,
tvoje su misli
k Nebu me vinule,
moj Blaženik ti si!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2013. g.

HVALA, ORLE KRISTOV!

Kada nisam znao kuda krenuti,
putove mi prave pokazao si ti!
Prema Suncu Vječnom poveo si me,
hvala, Orle Kristov, hvala ti za sve!

Hvala, hvala brate,
hvala, hvala ti,
Kristovo si svjetlo pokazao mi!

Orao sam Kristov i ja postao,
za tobom ka Suncu krila vinuo!

S tobom sada letim, letim radostan,
s Orlovima tamo gdje Vječno Sunce sja!
Prema Domu Vječnom i ja slijedim te,
Hvala, Orle Kristov, hvala ti za sve!

Hvala, hvala brate,
hvala, hvala ti,
Kristovo si svjetlo pokazao mi!

Orao sam Kristov i ja postao,
za tobom ka Suncu krila vinuo!

Kada nisam znao kuda krenuti,
putove mi prave pokazao si ti!
Prema Suncu Vječnom poveo si me,
hvala, Orle Kristov, hvala ti za sve!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2012. g.

IVANOV HOD ZEMLJOM

Kada te kušnje snađu
i nevolja kada vreba,
sjeti se kako je hodao zemljom,
a živio samo za Njega!

Ni rat, tuđina ni bolest
nisu mu mogli ništa,
on je koračao hrabro
zagledan samo u Krista!

Nebo mu tada dođe na vrata,
Bog nam Ivana uze,
njegova duša je sretna,
sretne su naše suze!

Kada te kušnje snađu
i nevolja kada vreba,
sjeti se kako je hodao zemljom,
a živio samo za Njega!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2016. g.

TVOJA VEDRINA

Nek' zasja u nama tvoja vedrina,
o, hvala ti, Borče s bijelih planina!

Ti si nam uzor i zaštitnik naš,
ti Hrvatski orle, moli za nas.
Svjedok si Kristov, svjetlo si s Neba,
Vitezu Božji, tvoj narod te treba.

Nek' zasja u nama tvoja vedrina,
o, hvala ti, Borče s bijelih planina!

Čuj molitve naše i vapaja glas,
o, blaženi Ivane, zagovaraj nas.
Vodi nas Kristu, tom Suncu života,
gdje vječna je radost i vječna ljepota.

Nek' zasja u nama tvoja vedrina,
o, hvala ti, Borče s bijelih planina!

Ti uvijek nas pratiš i živiš u nama,
Ivane brate, hvala ti, hvala!

Nek' zasja u nama tvoja vedrina,
o, hvala ti, Borče s bijelih planina!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2009. g.

BOŽJI ŠAPAT

Proplanci bijeli šapću o njemu,
o našemu blaženom Ivanu Merzu!
O vitezu najljepšeg i najvećeg Kralja,
– Isusa Krista Jaganjca prava!

Šapat se Sveti Hrvatskom širi,
narod se vjerni Ocu svom mili!
Voljenom rodu je pružio Ruku,
blagoslov dao hrvatskom puku!

Kristove oči su zasjale nama,
blaženog Merza Milost je dala!
Sve molitve naše Bogu su znane,
u Majčino krilo njih stavio brat je!

Za zagovor hvala, o, blaženi brate,
moli sad za nas, za svoje Hrvate!
Hrvatski rode, ponosan ti si,
tvoj Blaženik, evo, Sveti će biti!

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2011. g.*

IVANOVA ZLATNA KRILA

Kada dođu teški dani
i kad puta nema više,
kada boli sve su jače,
budi blizu, dobri brate!

Pomoć tvoja nama treba,
sad doleti, brate s Neba!
Vječnom Suncu nas povedi
zlatnih krila, Orle sveti!

Zlatna krila, zlatna krila,
Ivanova zlatna krila.
Zlatna krila, zlatna krila
kazuju nam put do Krista!

Zlatna krila, zlatna krila,
zemlje naše vjernog sina.
Zlatna krila, zlatna krila
dragog Božjeg miljenika!

Pomoć tvoja nama treba,
sad doleti, brate s Neba!
Vječnom Suncu nas povedi
zlatnih krila, Orle sveti!

Zlatna krila, zlatna krila,
Ivanova zlatna krila.
Zlatna krila, zlatna krila
vode do Rajskih visina!

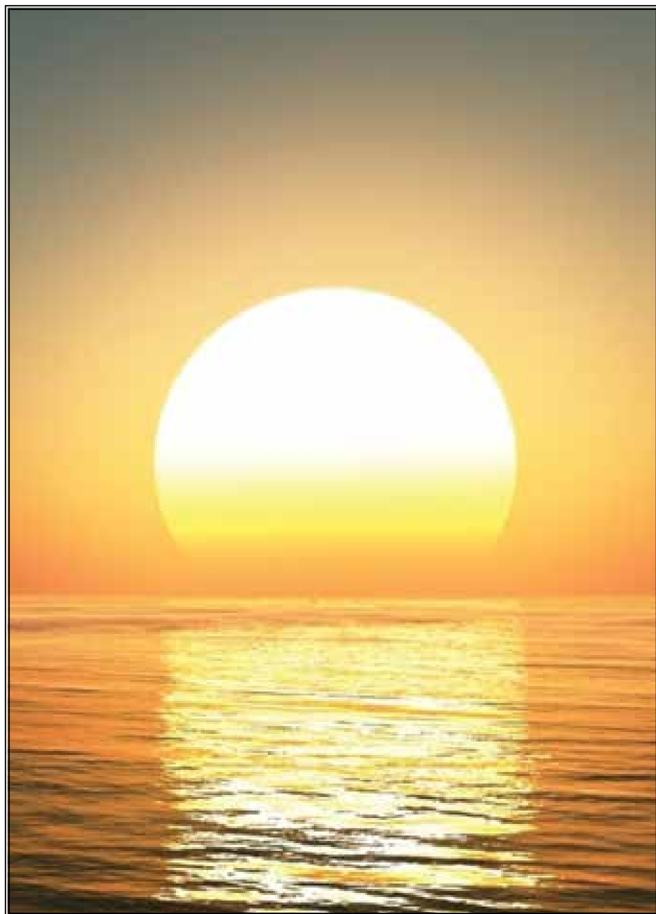
Zlatna krila, zlatna krila,
Hrvatskoga blaženika.
Zlatna krila, zlatna krila
Kristova poslanika!

Zlatna krila, zlatna krila,
Ivanova zlatna krila!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2015. g.

TO BIO ČOVJEK JE SVET!

Orlova mladih Apostol
osvojio cijelog je njeg',
uvale, žali i sutoni bajni
šapću to bio čovjek je svet!

Živa je uspomena,
još njegova duha tu ima,
tu svjedoče noći i dani
o blaženom "Vitezu križa".

Tu nebo je blago k'o majčine oči,
uz obalu borovi pružaju hlad,
baš tu je kraj plavoga mora
orlove svoje tražio brat!

Bio je Božja duša,
srca mu dirala riječ,
ponizan, skroman, dobrote pun
bio je dr. Merz.

Budućem svecu slava
na Hvaru odjekuje,
Kristovom orlu sva hvala,
pokazao k Suncu je let!

Orlova mladih Apostol
osvojio cijelog je njeg',
uvale, žali i sutoni bajni
šapću to bio čovjek je svet!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2015. g.

ORAO BOŽJI

Orao Božji si,
Orao nebeski,
Orao hrabri,
Ivane, ti si!

Orao poslušni,
Orao vjerni,
Hrvatske naše,
Orao si, brate!

Letimo, letimo,
Orle, sad za tobom,
za tobom, Ivane,
u te divne krajeve!

Letimo, letimo,
letimo radosno!
Ka Suncu Vječnome,
hajdemo, Ivane!

Orao Kristov si,
Orao blaženi,
Orao sveti,
Ivane, ti si!

Orao Crkve si
Katoličke, Ivane,
i Duha Svetoga
Orao si, brate!

Letimo, letimo,
Orle, sad za tobom,
za tobom, Ivane,
u te divne krajeve!

Letimo, letimo,
letimo radosno!
Ka Suncu Vječnome,
hajdemo, Ivane!

Ka Suncu Vječnome,
vodi nas, Ivane!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2013. g.

NA IVANOVIM KRILIMA

Ivanova krila
k'o u orla bila,
dotaknula Nebo
Suncu letjela!

Ivanova krila
visoko se digla,
odletjela tamo
gdje Vječni je dan!

Ivane, Ivane, Ivane, ti
nosi nas, nosi
na krilima svojim!

Ivane, Ivane, Ivane, mi
na tvojim krilima
letimo svi!

Ivanova krila
k'o u orla bila,
dotaknula Nebo
Suncu letjela!

Ivanova krila
visoko se digla,
odletjela tamo
gdje Vječni je dan!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2016. g.

SVJETLO NA NEBU

Svjetlo na Nebu zasjalo je,
to svjetlo sveto si ti, Ivane!
Obasjavaš pute nam nebeske
do Vječnoga Sunca – najljepšeg!

Svojim životom svjedočio Krista
na zemlji si ovoj radosno,
a onda si sretan raširio krila
i odletio k Njemu, Gospodu svom!

Stazama svojim povedi i nas,
visoko ka Nebu, gdje Vječni je Spas,
gdje Majka je naša, Kraljica mira,
i pjeva se vječno: Ave Maria!

Uzor si nama i zaštitnik naš,
molitve tvoje prate nas svud,
s Nebeskog svoda zasjao ti si,
Hrvatskoj svojoj pokazao put!

Hvala ti, brate, za zagovor sveti,
uvijek si s nama na putu tom,
misli nas tvoje u Nebo vode,
k Izvoru svetom u Vječni dom!

Svjetlo na Nebu zasjalo je,
to svjetlo sveto si ti, Ivane!
Obasjavaš pute nam nebeske
do Vječnoga Sunca – najljepšeg!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2011. g.

IVANOVA MOLITVA MARIJI

Majko vječna
moja molitva ide k tebi,
Majko najveća
moj korak ka lijepom usmjeri!

Gospi se moli,
Njoj utječe se,
zavjet svoj daje
Majci Ljepote sve!

Zavoli zrna ta
krunice Njene,
ta zrna sveta
Marije Majke vjerne!

Majko vječna
moja molitva ide k tebi,
Majko najveća
moj korak ka lijepom usmjeri!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2016. g.

DOLETI NAM, BRATE!

Kušnje mnoge sa svih strana prijete,
gdje naći zaklon, gdje naći mir?
U vihoru ovom svi nekud žure,
kao da dan je posljednji.

Ivane blaženi, moli za nas,
u pomoć priteci zagovorom svojim!
Narodu svome, svojoj zemlji,
pomozi, brate sveti!

Doleti, doleti, doleti nam brate,
doleti s Visina nebeskih!
Povedi nas tamo gdje mir je pravi,
gdje Sunce vječno sjaji!

A nade tako malo, al' još uvijek je ima,
s Neba nama svijetliš ti,
rastjeruješ magle i oluje silne,
obasjan svjetlom Kristovim.

Ivane blaženi, moli za nas,
u pomoć priteci zagovorom svojim!
Narodu svome, svojoj zemlji,
pomozi, brate sveti!

Doleti, doleti, doleti nam brate,
doleti s Visina nebeskih!
Povedi nas tamo gdje mir je pravi,
gdje Sunce vječno sjaji!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2016. g.

IVAN, RUKA KRISTOVA

Ivan, Ivan, Ivan
dal' san je to predivan?
Ivan, Ivan, Ivan
to ruka je Kristova!

Zemljom je prošao
o Vječnom govorio,
srcem i dušom svom
za Boga je gorio!

Dotaklo Nebo je nju
našu domovinu,
Sunce obasjalo je
Hrvatske ljude!

Ivan, Ivan, Ivan
dal' san je to predivan?
Ivan, Ivan, Ivan
to ruka je Kristova!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2016. g.

ZVIJEZDA NEBESKA

Kao zvijezda nebeska zasjao si usred noći,
svojim svjetlom pokazao nam kojim putem valja poći!

Prema Sinu, prema Ocu, prema Duhu Svetomu,
našoj Majci Mariji, prema Zemlji Vječnosti!

Gdje su pjesme radosne, gdje je vječno proljeće,
sve do Žive vode te, vodi i nas, Ivane!

Hvala, Vječni Ivane, blaženiče hrvatski,
hvala tebi, Orle Kristov, pjevam sada srcem cijelim.
Hvala, Vječni Ivane, blaženiče hrvatski,
hvala, Brate nebeski, tvoje svjetlo sada slijedim.

Kao zvijezda nebeska zasjao si usred noći,
svojim svjetlom pokazao nam kojim putem valja poći!

Gdje je rajsko svitanje, gdje su rijeke beskrajne,
gdje je Ljubav jedina, gdje je Slava najveća!

Prema Kristu Isusu, prema Kralju našemu,
prema Suncu Vječnome, vodi i nas, Ivane!

Hvala, Vječni Ivane, blaženiče hrvatski,
hvala tebi, Orle Kristov, pjevam sada srcem cijelim.
Hvala, Vječni Ivane, blaženiče hrvatski,
hvala, Brate nebeski, tvoje svjetlo sada slijedim.

Kao zvijezda nebeska zasjao si usred noći,
svojim svjetlom pokazao nam kojim putem valja poći!

Prema Domu Očevu, u te Dvore nebeske,
Gdje je Majka najljepša, naša Majka Marija!

I mi, evo, letimo s tobom, Orle nebeski,
prema svetom Kraljevstvu, na tu gozbu Očevu.

Hvala, Vječni Ivane, blaženiče hrvatski,
hvala tebi, Orle Kristov, pjevam sada srcem cijelim.
Hvala, Vječni Ivane, blaženiče hrvatski,
hvala, Brate nebeski, tvoje svjetlo sada slijedim.

Moli za nas, Viteže, Krista Kralja pobjede,
moli za nas, dragi brate, za svoj narod, molim te!

Kao zvijezda nebeska zasjao si usred noći,
svojim svjetlom pokazao nam kojim putem valja poći!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2010. g.

U TVOJOJ VOJSCI, ISUSE

"Posveti mi dušu i tijelo,
pod zastavu svoju primi,
u Tvojoj vojsci, Isuse,
kako je slatko biti."

Kristova heroja ne zaboravi,
Božjega slugu pamti!
Njegova svetost nama je dar,
njegove misli put su u raj.

"Neka Tvoja volja, Bože bude",
govorio vitez je uvijek,
"Tebi se predajem, Tebi ću služit',
o, Bože, koliko, koliko Te ljubim!"

"Posveti mi dušu i tijelo,
pod svoju zastavu primi,
u Tvojoj vojsci, Isuse,
kako je slatko biti."

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2016. g.

POVEDI ME TAMO!

Pokaži mi put kojim prošao si,
taj put koji vodi do Vječnosti!
Pokaži mi stazu tog zvjezdanog sjaja,
povedi me tamo, do Sunca zlatna!

Ivane sveti, poletimo, hajmo!
Vodi me tamo, o, vodi me tamo!
Hajdemo skupa do te zemlje naše,
Ivane dobri, Ivane brate!

Hajdemo sada, požurimo, hajmo!
Oluja već stiže, hajdemo tamo!
Tamo gdje Sunce sjaji zlatno,
povedi me tamo, povedi me tamo!

Pokaži mi kako izdržati
kad zaprijete hladni vjetrovi!
Oblaci tamni kad zamrače sve,
ka Suncu Vječnom povedi me!

Ivane sveti, poletimo, hajmo!
Vodi me tamo, o, vodi me tamo!
Hajdemo skupa do te zemlje naše,
Ivane dobri, Ivane brate!

Hajdemo sada, požurimo, hajmo!
Oluja već stiže, hajdemo tamo!
Tamo gdje Sunce sjaji zlatno,
povedi me tamo, povedi me tamo!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2014. g.

BORČE S NEBA

Vitezu Božji
blaženi Ivane,
Borče s planina
visokih bijelih!

Trebamo tebe
o, brate vjerni,
u pomoć priteci
s planina bijelih!

Svojom vedrinom
ti nas obasjaj,
o, brate mili
Suncem osvijetli!

Tvoja nam ruka,
brate naš, treba,
pomozi blaženi
Borče s Neba!

Vitezu Božji
blaženi Ivane,
Borče s planina
visokih bijelih!

Trebamo tebe
o, brate vjerni,
u pomoć priteci
s planina bijelih!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2016. g.

KA SUNCU VJEČNOM

Ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom sad letimo,
ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom, za tobom!

U moru života kad lutali mi smo,
kad vidjeli nismo od valova ništa,
tad došao ti si, Brate s Visina,
i pokazao pute nam, pute do Krista!

Ka Suncu si Vječnom nas poveo tada,
ka Suncu Vječnom gdje zora je Rajska,
ka Suncu Vječnom gdje radost je sama,
gdje pjeva se Bogu beskrajna hvala!

Ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom sad letimo,
ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom, za tobom!

Orlovi tvoji postali mi smo,
u jatu tvojem letimo sada,
za tobom, Brate, za krilima tvojim,
Izvoru živom, gdje Dom je Božji!

Ka Suncu Vječnom sad vodiš nas, Orle,
ka Suncu Vječnom u nebeske Dvore,
ka Suncu Vječnom gdje ljubav vlada,
gdje Voda je živa i Majka naša!

Ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom sad letimo,
ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom, za tobom!

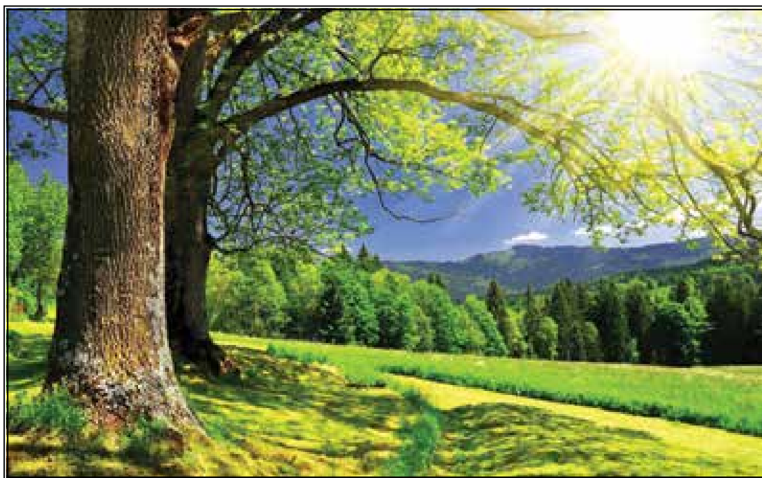
Hvala ti, Brate, pjevamo sretni,
što Orlovi Kristovi i tvoji mi smo,
što poveo i nas si stazama svojim,
stazama svetim, ka Suncu Vječnom!

Ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom sad letimo,
ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom, za tobom!

Ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom, u Očev Dom,
ka Suncu Vječnom, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom, za tobom!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2013. g.

IVANOVA ČEŽNJA ZA EUHARISTIJOM

“O, kada, o, kada, o, kada
o, kada, ćemo mi,
u Isusu Kristu biti
ujedinjeni svi!”

“Sanctus, Sanctus, Sanctus”
vječno pjevati,
u korovima nebeskim
s Ivanom blaženim!

Njega je grlio
svim svojim žarom,
Njega je ljubio
beskrajnim plamom!

Pjevao Njemu je
srcem cijelim,
Krist mu je bio sve
na ovoj zemlji!

“O, kada, o, kada, o, kada
o, kada, ćemo mi,
u Isusu Kristu biti
ujedinjeni svi!”

“Sanctus, Sanctus, Sanctus”
vječno pjevati,
u korovima nebeskim
s Ivanom blaženim!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2016. g.

PREMA VJEČNOSTI

Mladog orla zlatnih krila
Nebo posla k nama,
da nam pute Kristu kaže,
pute sve do Raja.

Stazama Nebeskog svoda
da i nas povede,
u visine, prema Suncu
sve do Zemlje vječne.

Hrvatski naš blaženiče,
Orle nebeski,
poletimo, vinimo se,
prema Nebu svi!

Prema Kristu, zlatnom Suncu,
povedi i nas!
Povedi nas tamo, brate,
gdje je Vječni spas!

Na oltar naše Crkve
sletio je on.
Sletio je, sletio
taj Kristov orao.

Stazama božanskog sjaja
da i nas povede,
u visine, prema Suncu,
na Izvore vječne.

O, Ivane blaženiče,
Orle nebeski,
poletimo, vinimo se,
prema Vječnosti!

Prema Kristu, Vrelu živom,
povedi i nas!
Povedi nas tamo, brate,
gdje Sunce vječno sja!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2016. g.

IVANE, ČUJ VAPAJ NAŠ!

Ivane, čuj vapaj naš,
Hrvatska te treba,
zagovaraj svaki glas
koji Bogu jeca!

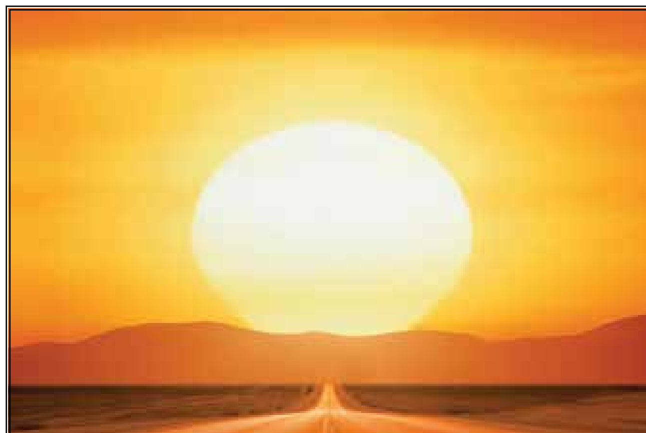
Osvijetlio nama si
stazu života,
pokazao rajski put
gdje Sunce nas čeka!

Nebo je tvoja
Domovina bila,
ti si svoj narod
poveo do Krista!

Ivane, čuj vapaj naš,
Hrvatska te treba,
zagovaraj svaki glas
koji Bogu jeca!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2015. g.

IVANOV LET U NEBO

Kao da je zvono jučer
odlazak tvoj javilo,
s katedrale zagrebačke
kad te je pozdravljalo.

Kad te tihim Mirogojem
pjesma tužna pratila,
kad si, brate, otišao
sve je zastalo na čas.

I godina još jedna prođe,
otkako si hrabro tad
poletio prema Suncu
u Nebeski vječni stan.

Vinuo se poput orla
prema Rajskoj zemlji toj,
prema Domu jedinome,
moliti za narod svoj!

Hrvatska ti tvoja pjeva:
“Hvala, brate nebeski,
hvala, sveče naših dana,
Ivane naš blaženi!”

Kao da je zvono jučer
odlazak tvoj javilo,
s katedrale zagrebačke,
i ono ti zahvalilo.

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2012. g.

MARIJINU APOSTOLU

”Ave, Ave, Maria” u mislima ti odzvanja,
Gospu Lurdsku Bezgrešnu srce tvoje pozdravlja!

”Zdravo budi, Marijo”, pjevaš Orle radosno,
Majci Božjoj Bistričkoj duša leti zanosno!

U ruke tvoje Sveta zrna Majka Čista dariva,
moli za nas, dobri brate, moli sad bez prestanka!

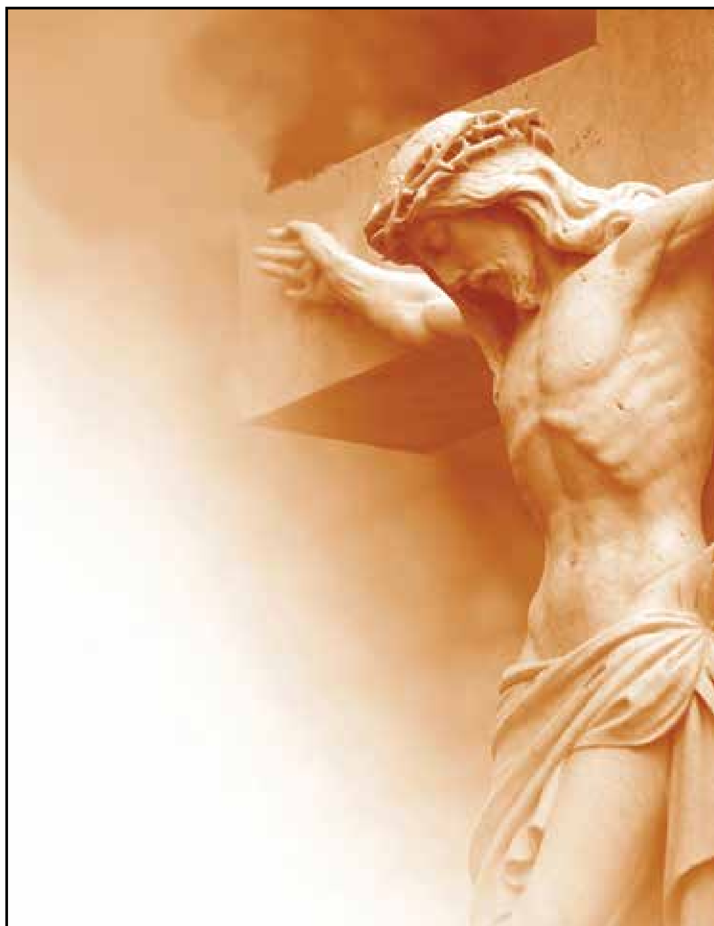
Pokaži nama k Suncu put – u te Rajske krajeve,
u te Dvore Nebeske – put do naše Marije!

Duša cijela već treperi, Djevi Vječnoj se veseli,
poletjela sva je gore u Naručje Majke svoje!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2011. g.

U MENI PLAMEN JE!

U meni plamen je za beskrajnim visinama
i žar za grljenjem Sina i Oca i Duha!

Srce Isusovo, tebi posvećujem se
i očekujem Tvoje milosrđe!
Bože, uzmi me, o, koliko ljubim te,
da vječno ostanem na Srcu Tvome!

U meni plamen je za beskrajnim visinama
i žar za grljenjem Sina i Oca i Duha!

Kada vam teško je i snađu vas nevolje,
krunicu Gospinu uzmite, molite!
Majko moja, najveća, molim te,
označi mi pravi put, pa makar i težak je!

U meni plamen je za beskrajnim visinama
i žar za grljenjem Sina i Oca i Duha!

Ne dopusti, Isuse, da ti ikad iznevjerim se
i daj mi snage u trpljenju svome!
Iskreno govoreći, ja smrti ne bojim se
jer tamo gore je Carstvo najljepše!

U meni plamen je za beskrajnim visinama
i žar za grljenjem Sina i Oca i Duha!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2011. g.

DA, TO JE MERZ!

Da, to je Merz!
Doista, to je Merz!
Jest, to je Merz!
To mora biti Merz!

Mirom osvajala je,
ljepotom krasila je,
vedrinom je sjala
ta duša mlada!

Da, to je Merz!
Doista, to je Merz!
Jest, to je Merz!
To mora biti Merz!

Kristom odjenuo se,
put Vječni kazivao je,
primjer je davao,
taj Nebeski orao!

Da, to je Merz!
Doista, to je Merz!
Jest, to je Merz!
To mora biti Merz!

Duhom je tješio,
srca je hrabrio,
svjetlo je Sveto
svima on bio!

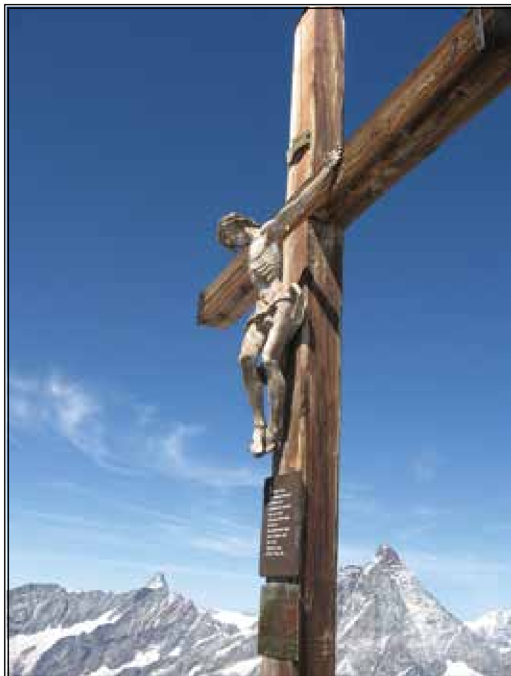
Da, to je Merz!
Doista, to je Merz!
Jest, to je Merz!
To mora biti Merz!

Kristu se klanjao,
samo Njega je žeđao,
Njemu život posvetio,
k Njemu odletio!

Da, to je Merz!
Doista, to je Merz!
Jest, to je Merz!
To mora biti Merz!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2012. g.

PUT K OCU

Oče nebeski, dao si nam
u blaženom bratu uzor svet divan!
Kroz život njegov osvijetlio si
staze te svete što vode nas k Tebi!

Milošću Tvojom on prosvijetljen
uočio brzo je prolaznost sveg,
da putnici samo na ovoj smo zemlji
i da život je pravi – onaj Vječni!

Pomozi i nama, Oče nebeski,
da vjerno i hrabro i mi poput njega,
noseć' svoj križ slijedimo Krista
k Uskrsnom jutru – do Živoga vrela!

Zagovorom svetim Ivanovim
usliši nam, Oče, molitve glas!
Povedi nas k Suncu Vječnoga svjetla,
u Dvore Tvoje, gdje naš je Spas!

Za milost svaku što dobili smo
bratovom svetom molitvom,
"Hvala ti, Oče!" – sad kličemo
i radosnim srcem k Tebi letimo!

Oče nebeski, dao si nam
u blaženom bratu uzor svet divan!
Kroz život njegov osvijetlio si
staze te svete što vode nas k Tebi!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2012. g.

MOLI SE, IVANE!

Veliča Boga skrušeno
otvara Nebu krila,
plamen u duši gori
– žar za visinama!

Moli se, Ivane,
moli se, brate moj,
moli sa srcem svim,
moli za narod svoj!

Moli za sveti dom,
moli se, Ivane moj,
moli da ograne
Sunce nad Hrvatskom!

Veliča Boga skrušeno
otvara Nebu krila,
plamen u duši gori
– žar za visinama!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2015. g.

NAŠ BLAŽENIK SLAVI!

Sretan ovaj je dan, zato pjevajmo svi,
sretno cijelo je Nebo, naš Blaženik slavi!
Sretan ovaj je dan i svi radosni smo,
s blaženim Ivanom sada zapjevajmo:

“Isuse moj, Ti moje si sve,
o, Gospode moj, moje Milosrđe!
Ti si moj Kralj, ja klanjam Ti se,
o, Srce Božansko, o, moj Isuse!”

Sretan ovaj je dan, zato slavimo mi,
s blaženim Ivanom, Kriste, pjevamo Ti!
Sretan ovaj je dan, pjeva sve u meni,
kroz njegove misli Ti govoriš mi!

Čujem Tvoj glas, Ti dozivaš me,
u Kraljevstvo svoje, ja radujem se!
Ti si moj Bog, moj Spasitelj si,
o, Gospode moj, sve predajem Ti!

Sretan ovaj je dan, zato pjevajmo svi,
za blaženog Ivana, Bože, hvala Ti!
Sretan ovaj je dan, pjesma odjekuje,
po njegovu zagovoru Ti usliši me!

Hajdemo sada, poletimo svi,
za Ivanom našim, u Raj Nebeski!
Vječnome Suncu odletimo sad,
pjesma nek’ čuje se svud oko nas!

Sretan ovaj je dan, zato pjevajmo svi,
sretno cijelo je Nebo, naš Blaženik slavi!
Sretan ovaj je dan i svi radosni smo,
s blaženim Ivanom sada zapjevajmo:

“Isuse moj, Ti moje si sve,
o, Gospode moj, moje Milosrđe!
Ti si moj Kralj, ja klanjam Ti se,
o, Srce Božansko, o, moj Isuse!”

Sretan ovaj je dan, zato pjevajmo svi,
Ivane Vječni, sretan rođendan ti!
Sretan ovaj je dan, zato radujmo se,
o, blaženi Brate, hvala za sve!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2010. g.

HODOČASNIKU BOŽJEM

Plamen tvoj gori, ugasit' se ne da,
Bog je s nama u sve dane svijeta!
On našemu rodu svog viteza šalje,
tá borba za Vječnost još uvijek traje!

Bitke su teške pratile tebe,
al´ iš´o si naprijed u pobjede svete!
Pohodio ti si Predvorje Raja,
a kako i ne bi, kad Majka te zvala!

"Ave Maria" pjevaš bez kraja
i krunicu moliš s toliko žara.
Visoko ka Suncu odvedi nas, Orle,
najljepšoj Majci u Nebeske Dvore!

Vječni Grad – zauvijek te pamti,
hodočasniče Božji, takvih je broj mali!
Neka nas spomen na tebe ne mine,
ti si nam uzor, naš hrvatski sine!

Osvojio ti si srca sva naša,
Ivane dobri, mi kličemo: hvala!
U borbu života krećemo sada,
za tobom do Krista, našega Kralja!

Plamen tvoj gori, ugasit' se ne da,
Bog je s nama u sve dane svijeta!
On našemu rodu svog viteza šalje,
tá borba za Vječnost još uvijek traje!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2010. g.

MOLI ZA NAS, BRATE SVETI!

Moli za nas, moli za nas,
Ivane, naš brate sveti!
Moli za nas, moli za nas,
za hrvatski narod cijeli!

Remek-djelo Duha Svetog,
Božja umjetnino krasna,
svjetlo s Neba, zvijezdo sjajna,
moli za nas, moli za nas!

Moli za nas, moli za nas,
Ivane, naš brate sveti!
Moli za nas, moli za nas,
za hrvatski narod cijeli!

Ljubitelju Svetog Oca,
Crkve katoličke sine,
Apostolska dušo hrabra,
moli za nas, moli za nas!

Moli za nas, moli za nas,
Ivane, naš brate sveti!
Moli za nas, moli za nas,
za hrvatski narod cijeli!

Apostole pun vedrine
i ljepote Marijine,
ti viteže Krista Kralja,
moli za nas, moli za nas!

Moli za nas, moli za nas,
Ivane, naš brate sveti!
Moli za nas, moli za nas,
za hrvatski narod cijeli!

Naš nebeski zaštitniče,
Srca Isusova borče,
suputniče naših dana,
moli za nas, moli za nas!

Moli za nas, moli za nas,
Ivane, naš brate sveti!
Moli za nas, moli za nas,
za hrvatski narod cijeli!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2012. g.

BRATU VJEČNOGA SUNCA

Naš Blaženik živi, vječan i lijep
– Krist je u njemu, Bog Otac Duh Svet.
S njegova lica radost nam sja,
Kristova svjetlost obasjava nas!

Blaženi osmijeh nam govori sve,
on Isusa ljubit' ne prestaje!
Haljine bijele njega sad krase,
okrilje vječno mu Odaje Rajske!

Ni za čim ne žali Blaženik naš,
tá Kristu je dao život svoj sav,
Majci je svojoj doletio on,
tom najljepšem Cvijetu Nebeskom!

Iz naručja Božjeg nas doziva glas,
to Ivan je blaženi – naš miljeni brat!
Oca svog moli za hrvatski puk,
Srce Božansko – da prati ga svud!

Radosna pjesma stiže do nas,
s Nebeskih visina nam dolazi Spas!
Kralj pobjede Svete žurno već stupa,
o, hvala ti, brate Vječnoga Sunca!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza, 16. 12. 2010. g.

VISOKO SAD LETI ORAO

O, o, o, o, o, visoko sad leti,
visoko sad leti, Orao!
O, o, o, o, o, visoko sad leti,
visoko sad leti, Orao!

O, o, o, o, o, i vodi za sobom,
vodi on svoje orlove!
O, o, o, o, o, i vodi za sobom,
vodi on svoje orlove!

O, o, o, o, o, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom putuju!
O, o, o, o, o, ka Suncu Vječnom,
ka Suncu Vječnom putuju!

O, o, o, o, o, i Bogu se svome,
Bogu se svome raduju!
O, o, o, o, o, i Bogu se svome,
Bogu se svome raduju!

O, o, o, o, o, i zahvalne pjesme,
Gospodu svome pjevaju!
O, o, o, o, o, i zahvalne pjesme,
Gospodu svome pjevaju!

O, o, o, o, o, visoko sad leti,
visoko sad leti, Orao!
O, o, o, o, o, visoko sad leti,
visoko sad leti, Orao!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2014. g.

SVETA LUČ

Na planinama bijelim zaplamtjela luč,
svjetlost je došla obasjat' nam put,
Vječnoga Sunca osvijetliti stazu,
u Visine nas ponijet – Očevom Hramu!

Bitke se vode, biju se boji,
al´ luč Sveta još jače plamti i gori!
Nebesa nam dala blaženog brata,
Ivana Merza za svjetlo Hrvata!

Milosne zrake iz njega se šire,
Prijestolju Božjem nas vode sve bliže!
Spasitelj svijeta u zagrljaj ide,
Kristovo svijetlo plamti sve više!

Istina Vječna zasjala nama,
Hrvatska cijela blistati stala!
Svjetlo Božansko sad svijetli iz Raja,
za blaženog brata – Isuse, hvala!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2010. g.

HVALA TI, DOBRI NAŠ BRATE!

Hvala ti, vitezu Božji,
za primjer što si nam dao!
Hvala ti, Ivane mili,
Nebo k nama te poslalo!

Hvala ti, dobri naš brate,
za tvoju svetu žrtvu!
Hvala ti, Orle Kristov,
što si nam pokazao put k Suncu!

Hvala ti, Ivane, hvala ti, Ivane,
hvala ti, hvala ti, dobri naš brate,
dobri naš Ivane!

Hvala ti borče hrabri,
s bijelih planina!
Hvala ti, Ivane sveti,
uzore mladima!

Hvala ti, dobri naš brate,
za tvoju svetu žrtvu!
Hvala ti, Orle Kristov,
što si nam pokazao put k Suncu!

Hvala ti, Ivane, hvala ti, Ivane,
hvala ti, hvala ti, dobri naš brate,
dobri naš Ivane!

Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2016. g.

TESTAMENTUM

(IVANOVA OPORUKA)

Milosrđe Božje ja očekujem
i Isusa Srce Presveto da bude kraj mene!
Sretan u blaženstvu Gospoda svoga,
umro u miru katoličke vjere!

Tebi posvećujem život,
Isuse, Srcu tvom,
ako i trpjeti moram,
za tebe ću, Bože moj!

Moja je duša postigla cilj
za koji je stvorena,
život mi bijaše Krist,
a smrt dobitak!

Milosrđe Božje ja očekujem
i Isusa Srce Presveto da bude kraj mene!
Sretan u blaženstvu Gospoda svoga,
umro u miru katoličke vjere!

Domagoj Jakumetović

Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije
bl. Ivana Merza, 22. 6. 2016. g.

IVANOVO SVETO BIĆE

Banja Luko rodna grudo
blaženog nam brata,
Ivanom se diči tvojim
Crkva u Hrvata!

Banjolučka zemljo mila
voljenog nam sina,
Hrvatskoj poklonila si
Božjeg poslanika!

Srce mlado nije stalo
kucati za Krista,
znalo nam je ono reći:
“Il´ katolik Il´ ništa!”

I u muci i u boli
vjeru svoju nije krio,
Vječnome je Suncu
širom krila usmjerio!

Tebi Banja Luko hvala,
Hrvatski ti narod kliče,
što si svome puku dala
Ivanovo sveto biće!

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za 120. obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2016. g.*

U NARUČJU KRISTOVU

Duša je tvoja postigla cilj
za kojim je žarko čeznula.
U Gospodinu Bogu našla je mir,
u Njemu sad počiva.

Duša je tvoja došla u Raj,
u naručju Kristovu prebiva.
Na Srcu Njegovu Presvetom
moli se, moli za nas!

Života smisao našao si
u strpljivom nošenju križa.
Krist je bio život tvoj,
a smrt dobitak.

Trpljenje svoje si predao
Srcu Gospodinovom.
Kroz patnju i bol si ponovno
slobodan postao.

U ratu jasno si spoznao
da sve je prolazno,
da istinska radost samo je
jedinstvo s Isusom.

Dušama mladim uzor si bio
i pravi Apostol Kristov.
Put si im k Suncu pokazao ti,
put k Suncu, put k Vječnosti.

A kada Krist te je pozvao
u svoje Kraljevstvo,
svoj mladi si život na samrti
za hrvatsku mladež prikazao.

Duša je tvoja postigla cilj
za kojim je žarko čeznula.
U Gospodinu Bogu našla je mir,
u Njemu sad počiva.

Duša je tvoja došla u Raj,
u naručju Kristovu prebiva.
Na Srcu Njegovu Presvetom
moli se, moli za nas!

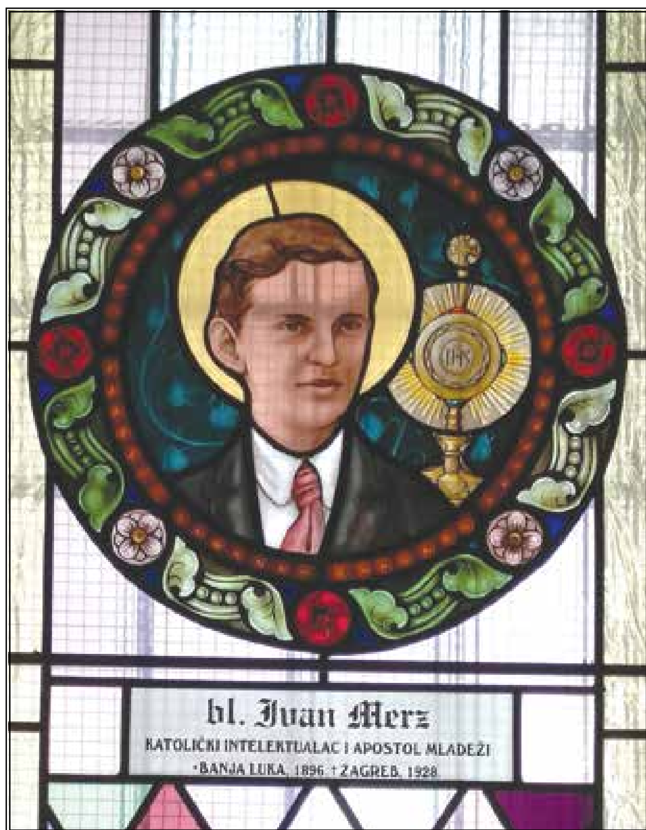
Krešimir Jakumetović

Pjesma spjevana za 120. obljetnicu rođenja
bl. Ivana Merza, 16. 12. 2016. g.

III.

DODATAK
ZBIRCI PJESAMA

Prvi vitraj u Hrvatskoj s likom bl. Ivana Merza.
Nalazi se u Hrvatskomu nacionalnom svetištu Majke Božje
u Mariji Bistrici u župi Uznesenja BDM.
Izradio umjetnik Miroslav Gaži iz Zagreba.

UVODNO OBRAZLOŽENJE III. DIJELA

U ovomu trećem dijelu zbirke pjesama nazvanom *Dodatak* donosimo izabrane tekstove i reprodukcije umjetnina drugih autora i umjetnika. Netko može pitati zbog čega smo obogatili našu zbirku ovim dodatcima. Odgovor je jednostavan. Željeli smo i po ovim tekstovima i umjetninama, što su drugi o bl. Ivanu rekli ili umjetnički izrazili, reći ono što nas je oduševilo i privuklo našem Blaženiku. Svaki od navedenih pisaca ili umjetnika na svoj je način doživio bl. Ivana, a što je našlo odjek i u našim dušama. Stoga smo željeli i ovaj svoj doživljaj bl. Ivana kroz pero, kist i dlijeto samih umjetnika podijeliti s čitateljima ove knjige.

U *Dodatku* ćemo stoga naći najprije molitve za zagovor bl. Ivana Merza, kao i nebeske odgovore na te molitve, tj. samo neke od izabranih opisa uslišanja. Slijede uspomene i sjećanja prijatelja i suvremenika bl. Ivana Merza. Posebno se ističu svjedočanstva sl. B. kardinala Franje Kuharića i p. Irénéea Hausherra s Gregoriane iz Rima. Potom su tu naši osobni doživljaji kao autora ove zbirke s bl. Ivanom, kao što je volontiranje u Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu te zanimljivost s hodočašća na Blaženikov grob, što nas se posebno dojmilo.

Pri kraju donosimo popis župa, crkava i kapela posvećenih Blaženiku, reprodukcije najvažnijih umjetnina koje su izrađene njemu u čast, slike iz muzejske zbirke sačuvanih predmeta bl. Ivana Merza te kratak opis štovanja bl. Ivana na Filipinima. U dodatnim našim autorskim pojašnjenjima na kraju knjige opširnije izvještavamo o ostalim razlozima zašto je ova knjiga obogaćena i drugim sadržajima koji su u njoj našli mjesta.

Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

Bl. Ivan Merz – oltarna slika beatifikacije.
Naslikao ju je umjetnik Zdenko Gelenčir iz Osijeka. Slika se nalazi u isusovačkoj klasičnoj gimnaziji u Osijeku. Uvećana kopija koja je stajala na papinskom oltaru za vrijeme Ivanove beatifikacije nalazi se u župnoj crkvi Marijina pohođenja u Banjoj Luci.
Iza lika bl. Ivana nalaze se portreti svih osoba koje su na poseban način bile povezane s njim tijekom njegova zemaljskoga života i nakon smrti.
Prvi red zdesna: kard. F. Šeper, p. J. Vrbanek, M. Stanković, bisk. F. Komarica, kard. V. Puljić.
Drugi red zdesna: nadb. I. Šarić, dr. D. Kniewald, dr. I. Protulipac, kard. F. Kuharić, A. Ercegović, p. B. Nagy, mons. Fabijan Veraja, sv. papa Ivan Pavao II.

MOLITVE ZA ZAGOVOR BLAŽENOGA IVANA MERZA

Molitve koje slijede sastavila je Postulatura prigodom beatifikacije bl. Ivana Merza 2003. g., a prikladne su za obavljanje devetnice:

Gospodine Bože, ti si svoga slugu, blaženoga Ivana, prosvijetlio da shvati smisao života i nađe odgovore na sva pitanja u svjetlu kršćanske vjere. Nakon mnogih razmišljanja blaženi je Ivan shvatio da je ovaj zemaljski život samo priprema za onaj drugi, nebeski, u kojem se on sada već nalazi.

Po njegovu zagovoru molimo te da i nama udijeliš milost prosvijetljena gledanja na ovozemaljski život, da budemo svjesni njegove prolaznosti i da ga što bolje iskoristimo za vječnost. Daj da nas ništa ne odvrati od vječnoga života prema kojemu putujemo, a u koji je već ušao tvoj sluga, blaženi Ivan. To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Oče naš…, Zdravo, Marijo…, Slava Ocu…

Gospodine, ti si blaženoga Ivana vodio do svetosti po trpljenju i patnji. Dao si mu jasnu spoznaju o vrijednosti dragovoljna prihvaćanja križa koji svakodnevno susrećemo u našem životu. Sve što si mu poslao on je iskoristio za svoje posvećenje. Na kraju života svoj čin umiranja nije pasivno

prihvatio, nego ga je pretvorio u vrijednost prikazujući ga kao žrtvu za mladež.

Molimo te da se po njegovu primjeru i zagovoru i mi prikazujemo tebi, da životna trpljenja prihvaćamo s predanjem u tvoju svetu volju. Udijeli nam milost da poput blaženoga Ivana i mi u vjeri i nadi očekujemo tvoje milosrđe i jednoga dana zavrijedimo ući u posjedovanje ljubavi tvoga božanskog Srca. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Oče naš…, Zdravo, Marijo…, Slava Ocu…

Svemogući vječni Bože, u Ivanu Merzu dao si nam divan uzor kršćanskih vrlina. Svojim svetim životom on nam je pokazao kako se uz pomoć tvoje milosti i u laičkom staležu može postići svetost života.

Pomozi nam da ohrabreni njegovom ljubavlju prema Kristu i Crkvi idemo putem svetosti i nasljedujemo njegovu apostolsku revnost u širenju tvoga Kraljevstva. Po njegovu zagovoru udijeli mi posebnu milost za koju te sada molim… ako je to na korist mome vječnom spasenju, a tebi na slavu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen!

Oče naš…, Zdravo, Marijo…, Slava Ocu…

Svečana sveta misa koju je služio papa Ivan Pavao II. na beatifikaciji Ivana Merza u Banjoj Luci na Petrićevcu 22. lipnja 2003. g.

LITANIJE BLAŽENOGA IVANA MERZA

Ove su litanije sastavljene prema nazivima što su ih prijatelji i štovatelji pridavali bl. Ivanu Merzu nakon njegove smrti, a objavljeni su u raznim člancima i publikacijama njemu posvećenima

Relikvije bl. Ivana Merza u Paringu u Njemačkoj

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože, smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!
Duše sveti, Bože, smiluj nam se!
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Blaženi Ivane, svjetlo s neba, moli za nas!
Viteže Krista Kralja, moli za nas!
Odani štovatelju Srca Isusova, moli za nas!
Pobožni klanjatelju presvete Euharistije, moli za nas!
Poslušni i vjerni sine Crkve Katoličke, moli za nas!

Iskreni poštovatelju Svetoga Oca, moli za nas!
Marni provoditelju crkvenoga učenja, moli za nas!
Čisti sine Blažene Djevice Marije, moli za nas!
Revni molitelju Gospine krunice, moli za nas!
Proroče Božji, moli za nas!
Novi čovječe u Kristu, moli za nas!

Blaženi Ivane, heroju ljubavi prema bližnjemu, moli za nas!
Božja umjetnino, moli za nas!
Dive duha, moli za nas!
Remek-djelo Duha Svetoga, moli za nas!
Čudo milosti Božje, moli za nas!
Provoditelju liturgijske obnove, moli za nas!
Apostole mladih i odraslih, moli za nas!
Viteže ženske časti, moli za nas!
Uzore laičkoga apostolata, moli za nas!
Uzore katoličkih intelektualaca, moli za nas!
Uzore nastavnika i odgojitelja, moli za nas!
Uzore i zaštitniče hrvatske katoličke mladeži, moli za nas!

Blaženi Ivane, uzore borbe protiv grijeha, moli za nas!
Uzore svladavanja i askeze, moli za nas!
Uzore ostvarenja kršćanske savršenosti, moli za nas!
Strpljivi nositelju svagdanjega križa, moli za nas!
Borče s bijelih planina, moli za nas!
Punino kršćanske zrelosti i svetosti, moli za nas!
Putokaze suvremenoga naraštaja, moli za nas!
Pute naših dana, moli za nas!
Svjedoče, zaštitniče i naš suputniče, moli za nas!
Brate Ivane, moli za nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
smiluj nam se, Gospodine!

Pomolimo se:

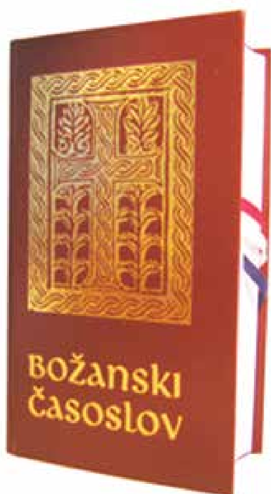
Bože, naš Oče, blaženi je Ivan, vjeran krsnom pozivu na svetost, revno radio na odgoju mladeži u vjeri i kršćanskom životu. Udijeli i nama da, ojačani njegovim zagovorom i potaknuti njegovim primjerom, vjerno i hrabro naviješćujemo Evanđelje i za nj svjedočimo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Zvonici bazilike Srca Isusova u Zagrebu, Palmotićeva ul., u koju je bl. Ivan Merz svakodnevno dolazio na svetu misu dok je boravio u Zagrebu

BLAŽENI IVAN MERZ O ČASOSLOVU

"Zar ne da se po ovoj knjizi može postati svet!"

Ove je riječi izrekao blaženi Ivan Merz mladiću Jerku Baueru kad su se vlakom vraćali iz Požege sa orlovskoga sleta u ljeto 1926. g. Radilo se o časoslovu (brevijaru) koji je blaženi Ivan molio u vlaku. Na trenutak je blaženi Ivan ostavio časoslov na praznom sjedalu da bi razgovarao s ostalim suputnicima. Mladić Jerko uzeo je knjigu u ruke da je malo razgleda, a onda mu je blaženi Ivan, vidjevši njegovo zanimanje za časoslov, uputio riječi: **"Zar ne da se po ovoj knjizi može postati svet!"**

Ove je riječi Jerko zapamtio cijeloga života. Od toga časa Jerko je shvatio da je blaženi Ivan Merz svetac i takva ga je smatrao cijeloga života. Jerko je hodočastio zajedno s blaženim Ivanom i u Rim za Svetu godinu 1925. U velikoj radosti dočekao je i njegovu betaifikaciju 2003. g.! Umro je u 102. godini.

Za stogodišnji rođendan ing. Jerka Bauera
GLAS KONCILA od 20. travnja 2008. g. objavio je s njime razgovor
pod naslovom: "Poznavao sam dvojicu hrvatskih blaženika".
Ovdje je donesen samo dio toga razgovora.

SVJEDOČANSTVA SUVREMENIKA O BL. IVANU MERZU

MARICA STANKOVIĆ

(1900. – 1957.)
Najbliža suradnica Ivana Merza u apostolatu među ženskom katoličkom mladeži koja je ostvarila njegovu ideju utemeljivši svjetovni institut Suradnica Krista Kralja

Svjedočanstvo o krepostima za proces beatifikacije Ivana Merza

Upoznala sam dr. Ivana Merza iza kako se vratio iz Pariza i pratila sam njegov život i rad sve do njegove smrti. Vidjela sam ga gotovo svaki dan. Promatrala sam ga u crkvi i kod vjerskih čina. Pratila sam ga, kad se počeo zalagati za Katoličku Akciju prema smjernicama Pija XI.

Gledala sam njegovu orijašku borbu, da Orlovstvo postane središnjom organizacijom hrvatske katoličke mladeži. Razumjela sam i divila se njegovim nastojanjima oko euharistijskog, liturgijskog i papinskog odgoja naše mladeži. Išla sam za njim, kao što su išle za njim ogromne skupine djevojaka i mladića, koje su htjele da preko Orlovstva grade Božju Hrvatsku. I zato sam dr. Ivana Merza poznavala ne samo kao prvoborca i ideologa Orlovstva, već mi je bio poznat i njegov svagdanji, najintimniji život.

Vidjela sam ga u smijehu i u šali. Vidjela sam ga u dnevnom saobraćaju s ljudima razne dobi i staleža. Vidjela sam ga, kad su teški tereti i brige sagibale njegova leđa. Kad nije nalazio razumijevanja i kad je bio sam. Vidjela sam ga u zabrinutosti i boli. U situacijama neobično teškim, kad i najčvršća duša stenje i zaplače. Vidjela sam ga i za vrijeme njegove posljednje bolesti i na samrtničkom krevetu.

Vidjela sam kroz tolike godine moga javnog rada mnogo požrtvovnih, i lijepih duša. Ali Ivanova duša natkrilila je sve. On nije svoju dušu uprljao nijednim propustom, nijednom nedosljednošću, nijednom slabošću. Nikad nije bio neraspoložen, nikad zlovoljan, nikad nestrpljiv. Nikad nije pokazao malodušnost u poteškoćama, klonulost u razočaranjima i neuspjesima. Kroz sve, pa i kroz najteže kušnje, prolazio je sa neiskazanom vedrinom i mirom. Dok smo se mi uzrujavali, on je molio. Dok smo mi vodili žučljive polemike, on je klečao pred Presvetim. Dok smo mi ogorčeno napadali naše protivnike, on nas je svojom blagošću zadivljavao.

Nikada on nije nikoga napadao, iako je doživio mnogo nepravda. Nikada nikoga ogovarao, iako smo mu mi namještali stupice, samo da vidimo, hoće li se sveti Merz prevariti i dometnuti koju na račun bližnjega. Nikad nikoga nije osuđivao, iako je načelna njegova borba za čistoću Katoličke Akcije bila neobično teška. U svakoj duši gledao je Krista, prisutnost svetog Trojstva, i zato se prema svakoj vladao sa neobičnim štovanjem.

U Merčevoj se blizini nije moglo misliti nešto grješno, nisko, pa ni manje vrijedno. Sve je to u njegovoj blizini nestalo. On je svojom pojavom, svojim govorom, svojim mirom dizao dušu u visine. Kad je razgovarao o najobičnijim dnevnim stvarima, poslovima, brigama, kad su mu ljudi pričali o najobičnijim svojim doživljajima, potrebama, pa čak i sitnim svađama, ni onda se Merz nije izgubio i onda je ostao na visini, uvijek spreman da diže duše k Bogu. Na njemu se osjećala blizina Božja. On ju je nosio, kudgod je prolazio. Kad smo uz njega bili, mi smo je gotovo osjetno osjećali. I zato je trebao samo jedan Merčev pogled, samo jedan susret s njim, i najnemirnija duša smirivala se, utješila se.

Jest, mi smo i kraj živog Merza osjećali, da stojimo kraj vođe, učitelja, sveca. A danas, kad je prošlo 15 godina od njegove smrti, danas s još većim uvjerenjem tvrdimo, da je svetac živio u našim redovima. Jer njegov lik kroz 15 godina nije potamnio, već nam je svaki dan bliži, jasniji, privlačiviji.

Upravo ova mutna i krvava vremena traže velikih uzora, velikih duša, koje svojom katoličkom izgrađenošću i dosljednošću, mogu liječiti i blažiti rastrganost, bijedu i bolesti suvremenog čovjeka. A Merz je takav nenadkriljiv uzor, takva neobično skladna katolička i svetačka ličnost.

Spremna sam i pod zakletvom potvrditi, da je dr. Ivan Merz posjedovao kršćanske kreposti u herojskom stupnju. I da je nastojanje, da se povede proces za beatifikaciju, i opravdano i nužno. Dao Bog, da sa oltara mučeničke Hrvatske zasjaji lik našega Ivana, našega sveca.

U Zagrebu, 7. 11. 1942. g.

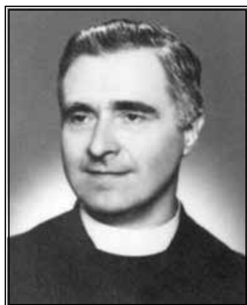
Marica Stanković

Objavljeno u knjizi:
Josip Vrbanek, VITEZ KRISTOV IVAN MERZ,
Zagreb, 1943. g., str. 89-91

Bl. Ivan Merz – prva umjetnička slika u boji.
Naslikao akademski slikar Mladen Veža iz Zagreba, rodom iz Brista.
Slika se nalazi kod Suradnica Krista Kralja u Zagrebu.

DR. DRAGUTIN KNIEWALD

(1889. – 1979.)
Svučilišni profesor, akademik, svećenik,
bliski prijatelj i suradnik Ivana Merza

Zahvalno sjećanje

Dr. D. Kniewald, pisac prve Ivanove biografije, mnogo je učinio za bl. Ivana Merza nakon njegove smrti. Na to ga je poticala zahvalnost i ljubav prema svome prijatelju iz mladih dana. Što je bl. Ivan za njega značio veoma jasno se vidi iz redaka koje je dr. Kniewald zabilježio svega dvadeset dana poslije Blaženikove smrti u svoj notes nalazeći se neko vrijeme u trapističkom samostanu u Rajhenburgu, u Sloveniji:

"Osamljenost! Otišao je onaj koji me je kroz toliko vremena jedini, možda, razumio i koga sam ja razumio. Otišao je i ostavio ovdje mene samoga. Ja sam prigodom njegove bolesti, osobito zadnjih dana i nakon smrti, usprkos slaba zdravlja mnogo učinio za nj…

Posjetima i pažnjom nastojao sam mu vratiti dug kojim me je zadužio izvanredno utječući na mene i ove godine osobito pružajući mi ruku povjerenja, moleći se za me i trpeći za me…

Malo je o sebi govorio, ali to mi je rekao da je čitav sat proklečao u molitvi pred Gospom za me, da sam prvi iza pape u njegovim molitvama i da je prikazao Bogu svoje boli za me…

Rekoše da sam ja utjecao na nj, da je on bio samo moja trublja. Kako se varaju ti ljudi. On je utjecao na mene i to sam mu ja i za života rekao.

Dok sam ja tražio put, on je već njime sigurno kročio i pokazao mi ga gledom na Katoličku Akciju i uopće."

Rajhenburg, 30. 5. 1928. g.

Objavljeno u: GLASILO POSTULATURE IVAN MERZ,
br. 1-2/1979.-80., str. 37-40

Bl. Ivan Merz
(nepoznati autor)

PERO CRNKOVAČKI
(1900. – 1946.)

Profesor teologije, skladatelj i dirigent

Uspomene na dr. Ivu Merza

Odabrane odlomke svoje disertacije bl. Ivan Merz objavio je kao članke u hrvatskim katoličkim časopisima. Izvatke svoje disertacije čitao je bl. Merz i u studentskom katoličkom društvu "Domagoj". Pero Crnkovački, jedan od nazočnih koji su ga slušali, nakon Merčeve smrti objavio je komemorativan članak u kojem iznosi svoje uspomene na bl. Ivana i dojam koji je proizvelo čitanje ulomaka njegove disertacije.

Evo nekoliko izvadaka koji ujedno potvrđuju kako je Merz duboko proživljavao katoličku liturgiju i što mu je ona značila:

"Čitao nam je Ivan Merz svoju doktorsku disertaciju… kako nebeska ljepota katoličke liturgije svladava ohole pjesnike bezbožne Francuske…

Ali nije Merz samo objektivni psiholog. Na svakoj stranici vidiš i osjećaš njega. Njega, koji je tako lijep, čist. Dok nam čita, duša mu gori vatrom, koju ja ne poznam, glas zvoni ljepotom, koju sam vidio samo u dječjim očima. Pa kad dođe koje mjesto koje ilustrira psalmom ili crkvenim himnom, onda je izražaj njegova lica neobičan. Ne znam da opišem to lice, koje plamti. Je li to intenzivni doživljaj literarne ljepote? Je li to proživljavanje božanske poezije Sv. Pisma? Je li to izljev ljubavi nebeskom Početniku pjesništva? Je li to čistoća mladenačke duše, koja izgara u čežnji za Zaručnikom?…

Kako mu je čisto oko! Kako je tih, ljubezan! Uvijek nasmijan, vedar i veseo… Kako je lijep čisti mladić! Otkud ja znam, da je on čist? Vidio sam – osjetio sam: Ne može se sakriti grad na gori…"

Objavljeno u: BRAT VITEZ – Uspomene na dr. Ivu Merza, Zagreb, 1922./23. g., Luč, 1. VI. 1928. g., str. 276

TON SMERDEL
(1904. – 1970.)
Hrvatski pjesnik i prevoditelj

In gloriosam memoriam
(U slavni spomen)

”Malo je ljudi, koji su djelom, pismom i riječju tako na mene djelovali i dnevno mi bili uzori u praktičnom radu u Katoličkoj Akciji kao on.

Priznajem da ga nikad nisam vidio, ali sam iz svakog rada, koji je on napisao osjetio snagu, jer je možda on bio jedini među nama koji je sve ono što je napisao, napisao u svetom zanosu i blistavom okrilju nerazjašnjene Milosti. Tu je bila njegova snaga, a i danas je. Zato je mogao djelovati na mladež i baš nju učiniti onom koja će braniti Boga…

Mislim da su sa mnom na isti način ovo proživjele stotine naših intelektualaca, a onda skupili ruke svoje i rekli: Bože neka nas duh našega pokojnog Merza brani i nek ostane s nama, jer smrkava, a put je dalek.”

Objavljeno u katoličkom tjedniku: NEDJELJA,
Zagreb, 18. 5. 1930. g., br. 20, str. 4

Lik bl. Ivana Merza na reljefnoj ploči na glavnom oltaru, zvanom koncilski, u zagrebačkoj katedrali. Posrebrenu ploču antipendija (predoltarnika) izradio je po nacrtu kanonika A. Ivandije akademski kipar Stanko Jančić iz Zagreba.

DR. ČEDOMIL ČEKADA

(1896. – 1981.)
Svećenik, vjeroučitelj, katolički publicist i novinar
te duhovnik katoličkih organizacija

Naš svetac u fraku

Od raznih članaka koje je dr. Čedomil Čekada objavio o Ivanu Merzu, a kojega je osobno poznavao, odabrali smo ovaj koji je napisao o 5. obljetnici Ivanove smrti u Katoličkom Tjedniku *jer najbolje pokazuje svu veličinu Merčeve pojave kako su je doživljavali oni koji su ga poznavali.*

Talijanskog sveučilišnog profesora Kontarda Ferrinija na čijem se proglašenju blaženim živo radi zovu duhovito svecem u fraku. Visok društveni položaj, sveučilišna katedra i gospodsko odijelo nisu Ferriniju bili nikakva zapreka da herojski Bogu služi.

I mi Hrvati imamo svoga Ferrinija. Nismo ga poznavali dok nam nije umro. A i onda smo ga slabo poznavali. Prvi put nam se je objavio njegov herojski lik istom lani kad smo dobili njegov životopis.

Gledali smo ga i poznavali smo ga. Lice mu je bilo asketsko, a značaj apostolski. Ali da je on, naš dr. Ivan Merz, bio genij, da je onako prosvjetljeno gledao na život, da je bio onako univerzalan, intuitivan i duboka duha, da je u njegovoj duši milost onako neobično, neposredno djelovala, to nismo znali, dok nismo u njegovu životopisu pročitali u ulomcima njegov dnevnik.

Ja ne znam da ga je itko mogao pročitati, a da nije ostao zapanjen. Ono je kao govor s drugoga svijeta: ono je prava vrhunaravna stvarnost: ono je realna aktualizacija jedne visoke i svetačke teorije.

Najednom, bez priprave i bez prijelaza, stoji pred nama dijete – Božji umnik. Pravi mladi Izrael, hrvač s Bogom. U najmlađoj dobi rastvorila je u tom čudnom čovjeku neka nadnaravna, nevidljiva ruka svu silnu problematiku duha, svijeta i vječnosti. Bog mu se je objavio i u makrokozmu i u mikrokozmu. I sve božansko postalo je u njemu za čas život i realnost. Onaj gusti zastor što nama drugima zastire poglede s onu stranu tijela, kod njega kao da je bio providan. On Boga vidi i pipa. I kao da je nadahnut, pogađa njegove želje i čuje njegov glas. Bez vođe, bez pomoćnika, bez udžbenika, bez teorije, bez novicijata, bez sjemeništa, bez obitelji nalazi on put k svetosti. Duh ga tjera: nevidljivi svijet u njemu radi. Vrhunaravni agens milosti, vječni je njegov dvojnik – alter ego. Odmah na početku ima njegova krepost na sebi nešto muževno zrelo i savršeno. Narav se javlja, ali duh je drži na uzdi jednom rukom, koja predstavlja iskustvo čitava ljudskog života.

I stalno buja, teče ta rijeka čudnog, ulivenog milosnog života. Kao elemenat se ona širi i u daljinu i u dubinu. Ivan se projicira. Dobiva svoju misiju. Život mu se sljubljuje s Crkvom. Dvije vrhunaravne stvarnosti: Božji čovjek i Božje carstvo u svijetu, saživljuju se u milosnoj duhovnoj simbiozi. Um i volja postaju oruđe Providnosti. Druge povlači za sobom. Postaje savjetnik i ideolog. Ubacuje punom šakom elemente duha i crkvenosti u naš katolički narodni život.

A onda umire. *“Consumatus in brevi explevit tempora multa.”*

U kratkom vijeku odživljuje bogat život. I zalazi kao sjajan meteor sa pozornice zemaljskog zbivanja.

Otišao je među zvijezde: gore gdje se krije onaj čudesni životni princip, koji ga je vodio. Vratio se u svoju domovinu.

Ali ne znam, hoće li se tako skoro povući s našeg katoličkog duhovnog horizonta. Ja mislim, da neće. Dok ljudi budu čitali njegov dnevnik, on će uvijek živjeti. *“Defunctus adhuc loquitur”*.

I treba da nam živi, taj naš moderni svetac. Treba da nam bude svjetionik i apologija. Svima onim pravedničkim dušama, što traže Boga.

Pok. dr. Merz bio je intelektualac, vrlo široke i raznolike erudicije. Načitan i bistar, estet i literat. Čovjek se upravo čudi oštrini njegova suda i zapažanja, osobito u mladim godinama. I mi smo drugi bili nekakvi gi-

mnazijalci, čitali smo i mislili, ali ono kod njega, to je već bila čitava filozofija sa 18 godina. I kasnije je on izrazito misaona individualnost. A ipak ta filozofska duša prigrljuje čitavom dušom kršćanstvo. Sve do temelja, u čitavom opsegu, i sa najsitnijim dedukcijama. Spontano i sama od sebe.

Za hrvatski katolicizam to je dobitak, koji se ne može dovoljno ocijeniti. Merz je kršćanin – profesor, svetac – umnik. Njegovo je kršćanstvo prorađeno, motivirano, elitno, kršćanstvo inteligencije, kršćanstvo prosvjetljene vjere, kao u Francuza. I ako tko ima sumnja u vjeri, neka čita Merčev životopis.

Na Merzu su, čovjek bi skoro smjelo rekao, Milost i duhovni svijet eksperimentalno dokazani. Njegov vjerski razvitak i asketsko sazrijevanje, osobito na početku njegova duhovna puta, nemaju naravne eksplikacije. On je sasvim samonikao duhovni plod. Svoje sokove on nije povukao sa zemlje. Nigdje ih oko njega nema.

Ako nećemo da se na njemu ogriješimo o načelo dovoljna razloga, moramo priznati metafiziku milosti i nevidljivoga svijeta. Ona ga prožima sve jače i jače. Bez nje se ne može Merza uopće razumjeti.

Merz je tako snažan lijek našoj skepsi i racionalizmu što kopka po tolikim mladim srcima. Čvorovi života ne nalaze svoga rješenja ni u biologiji, ni u teoriji atoma: njih daje samo vjera. Živa realnost milosti, molitve, sakramenata i Crkve.

Jest, Crkve. I tu je Merz učitelj. On je proćutio, što je Crkva. Doživio ju je u sebi. Uklopio je u nju život, a da ga nije ni u čemu okljaštrio. On je znao, da to staro, rodno stablo cijepi uvijek nove životne mladice. Da čitav katolički javni život navrne na taj radikalni Božji elemenat vrhunaravnog svijeta. On je s Crkvom i od Crkve živio. On je znao što je Papa, što biskup, što svećenik, što Crkva i hijerarhija. Na Crkvi je on radio. A da je dobro radio, tomu smo svi mi svjedoci. A bit će svjedoci i deceniji što dolaze.

I, na koncu, njegov apostolat. Njegova Katolička akcija. Njegovo laičko svećeništvo. On, on je to znao. Nikad nije obukao reverende, a bio je stup Crkvi Božjoj. Osvajao je za Krista gdje se je god pojavio. Živio je samo za Kraljevstvo Božje. Revnovao je za nj kao Ilija. Ostvarivao je Božje namjere i izvan samostanskih zidina i župskih dvorova. Unosio je Krista u život. Stotine su ga slušale i nasljedovale. Bio je virtuoz u kraljevskoj umjetnosti supernaturalizacije života.

"Naš svetac u fraku", naš "Božji čovjek"! Hvala Ti, Bože, što si nam ga dao! Dao si nam s njim puno. I vođu, i zagovornika.

Na nebu on s nama živi, i danas, na petu obljetnicu njegove blage smrti (10. 5. 1928. g.).

Dragi Merče, moli se na nebesima za Crkvu Božju u Hrvatskoj!

Dr. Čedomil Čekada

Objavljeno u: KATOLIČKI TJEDNIK, br. 19, 7. 5. 1933. g., str. 4

Kip bl. Ivana Merza (nepoznati autor).
Nalazi se u Biskupskom ordinarijatu u Banjoj Luci.

MIRA MAJETIĆ

Anđeoski čist

Merz je bio kućni prijatelj obitelji Majetić. Učiteljica Mira s njime je surađivala u apostolatu među mladima.

Merz je bio veoma drag da ga se moralo voljeti. Anđeoski čist. Ništa se lošega o njemu nije moglo pomisliti, a kamoli reći. Bio je oduševljen Lurdom. Jednom je za našu priredbu kroz grad preko Zrinjevca na rukama donio veliki kip Gospe Lurdske ne obazirući se na ljude. Jedan doktor pa ovako! Tu mi se on u svojoj poniznosti najviše svidio. Omogućio mi je da sam mogla putovati na hodočašće u Lurd.

Dokumente, kojih nisam imala, posljednjeg dana mi je pribavio. Kad sam ga požalila što je cijeli dan zbog mene izgubio, reče mi: “Zar ne znate da sam ja taj dan dobio a ne izgubio. Dani, u kojima ne učinimo ništa za bližnjega to su izgubljeni dani! ”

Objavljeno u: LJUBAV I ČISTOĆA,
Zagreb, 2002. g., str. 254

Bl. Ivan Merz.
Naslikao umjetnik Zdenko Gelenčir iz Osijeka.
Slika se nalazi u isusovačkoj klasičnoj gimnaziji u Osijeku.

PROF. DUŠAN ŽANKO

(1904. – 1980.)
Hrvatski kulturni djelatnik, pjesnik, književni kritičar, prevoditelj i diplomat

“Homo catholicus”

Zovite ga pobožnim, čistim, savjesnim, apostolskim, orlovskim anđeoskim, svetim – ja ću ga uvijek zvati katoličkim čovjekom. Pa zar mi svi nismo katolici? Nismo!

Ja sam o katoličkim svjetovnjacima mnogo čitao, a dr. Ivo je bio prvi živi katolik svjetovnjak, kojega su susrele moje oči već skoro zaplakane u skeptičnom traženju čovjeka – katolika. On je bio čisti i savršeni katolik – katolik s Papom i za Papu; katolik kojemu u duši žive sve svete knjige, svi crkveni oci, svi koncili, sve dogme, sve enciklike, sve ceremonije, sve zapovijedi, svi silabi, svi katekizmi, sve nepogrješivosti, svi biskupi, svi svećenici, sva svetohraništa, svi siromasi, svi redovnici čitavog svijeta.

A ima li ovakvih katolika među nama? Dr. Ivo je bio katolik od jednoga komada, sav od jedne ideje, sav od jedne boje katolik do dna, do vrha, do izgradnje. Dr. Ivo je živio u Crkvi u Kristu – u duhovnoj Crkvi, u materijalnoj Crkvi, u Kristovom Tijelu, u Kristovom duhu, u Kristu, koji je čovjek i Bog skupa.

Katolicizam dr. Ive Merza nije ovaj naš moderni, kojemu je važniji socijalni položaj, nego položaj duše, kojemu je sve usmjereno u ovozemne vrednote (politika, ekonomija, karijera) pod firmom vjerskih vrednota... Njegov katolicizam je sav u Hostiji, kojom dnevno hrani duh i srce, u Papi, čijim enciklikama dnevno hrani um, u orlovskom apostolatu, u kojemu dnevno usavršava volju.

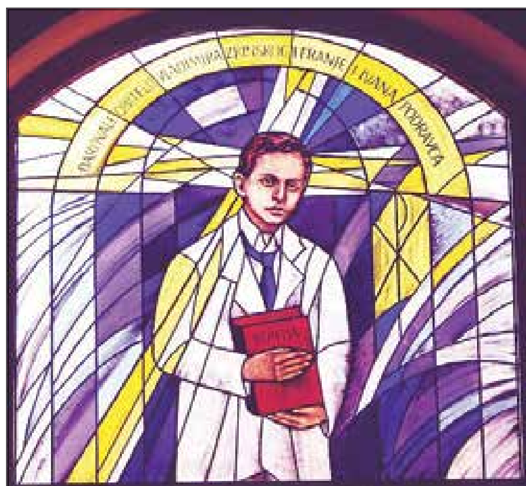
On nema nikakvog ličnog posla ni komoditeta. On se sav dao za druge radi Boga. Njegov rad, njegov studij, njegove šutnje, sve je to prezasićeno mišlju na Boga, čežnjom za Vječnim. A mi smo tu misao i tu čežnju dnevno srkali s njegovih očiju, iz njegove riječi, s njegovih kretnja, jer sve je bilo prožeto Božanskim, sve transparentno, sve oduhovljeno, sve bez truna nametljivosti.

On je živio i hodao među nama kao čudo, tj. kao katolički čovjek. Izrastao je iz našeg millieua, a ostao je čist do zavjeta čistoće, molio je do dnevne pričesti, slušao Crkvu do savršenog predanja. A mi se opravdavamo: kriva je pokvarena okolina, tako su nas odgojili, pa ne možemo se mi iskopati kad smo rođeni u današnjem vijeku, nacionalizam se zavukao pod našu religiju bez naše krivnje, autoriteti su danas uzdrmani, treba misliti originalno, svojeglavo, individualno.

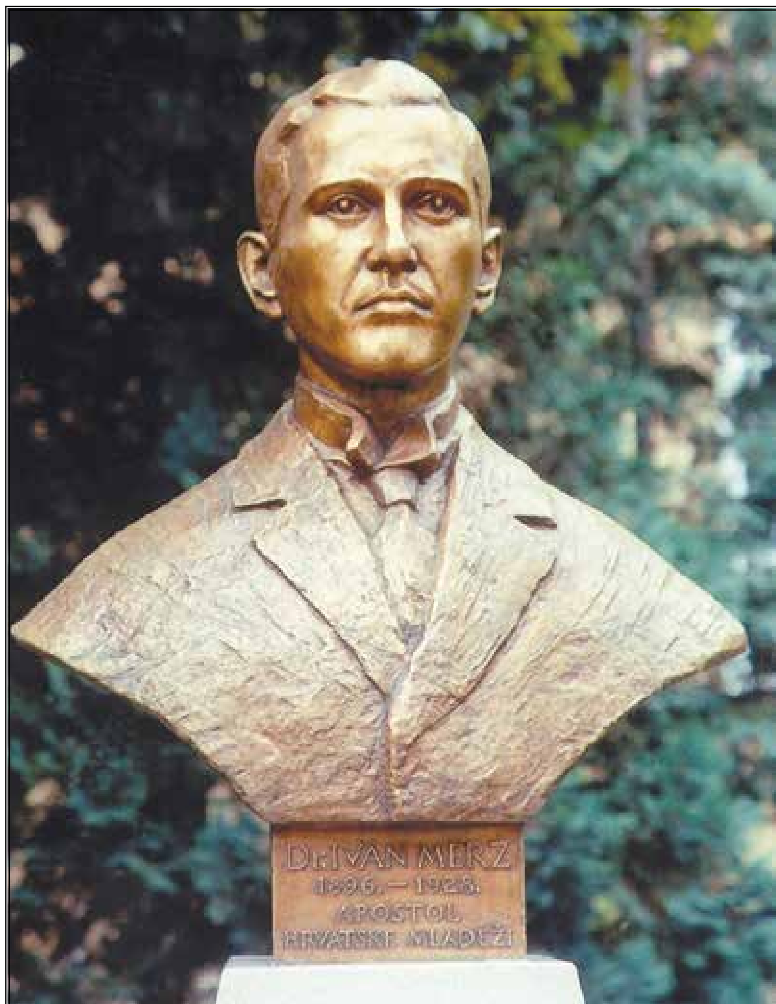
Eto zato je dr. Ivo bio čudo današnjeg vijeka, a ovakva čudesa rađa samo onaj njegov, jedino ispravni religiozno crkveni katolicizam.

Zašto nam je Bog kao pojavu poslao katoličkog čovjeka svjetovnjaka dr. Merza? Da nam pokaže kako se živi katolički, da korigira i usavrši naš katolicizam, da smisao našeg apostolata bude Crkva, a cilj našega rada nebo, u kojem se moli za naš katolicizam: *Homo catholicus.*

Objavljeno u: ORLOVSKA MISAO,
Zagreb, 1928./29. g., br. 8, str. 97

Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u župnoj crkvi sv. Josipa u Novom Virju.
Izradio profesor i akademski slikar Marijan Jakubin iz Zagreba.

Poprsje dr. Ivana Merza.
Nalazi se u dvorištu rezidencije Družbe Isusove u Palmotićevoj ulici u Zagrebu.
Izradio akademski kipar Mladen Mikulin iz Velike Gorice.

MIRA PREISLER
(1908. – 1982.)
Učiteljica i pjesnikinja

Svoje mišljenje o Ivanu Merzu izrazila je u ovoj pjesmi:

Naš dobri brat Ivan

Usporite korake!
Ušutkajte misli,
koje ste glasno razasuli idući ulicama
u žurbi za dnevnim poslovima!

Ušutkajte misli…
Ovim je prašnim ulicama našega dragog
grada hodao apostol.
Prolazio je mirno,
uronjen u misterij Ljubavi.
On, naš dobri brat Ivan!
Apostol ŠUTNJE,
Apostol SAMOZATAJE,
Apostol DOBRIH DJELA.

Prolazio je glavnim ulicama, bučnim, punim prolaznika,
što grozničavo traže svršetak svakoga dana,
što rastjeruju misli i želje
i ostaju prazni i umorni tražeći smirenje.
Kraj njih je prošao naš dobri brat Ivan,
Apostol naših dana.

Njegove su se misli skupile u svjetlu Gospodnjem.
I kad je iz daleka nazrio prebivalište Njegovo,
nasred bi ulice pobožno skinuo šešir,
u džepu je nosio Gospina zrna i molio,
uvijek je molio –
On, apostol!

Tu je učio, radio
i molio.
Ostavio nam je kao baštinu svoja traženja –
vječna u Gospodinu,
ljepotu svojih misli u krilu Djevice,
svoj život neprestane žrtve,
kao ogledalo čovjeka, koji u slici Besmrtnog
prolazi putem dostojan otkupljenja.

To je bio naš brat Ivan.

Usporite korake, otvorite srca –
kroz naše ulice prolazi On – još uvijek,
u Gospodinu vječan!

Zagreb, 4. 11. 1964. g.
Mira Preisler

Objavljeno u: LJUBAV I ČISTOĆA,
Zagreb, 2002. g., str. 253

Bl. Ivan Merz.
Nalazi se u prigradskoj župnoj crkvi u Aleksandrovcu u Subotici.
Naslikao akademski slikar Albert Leš iz Srijemske Mitrovice, rodom iz Subotice.

DR. ŠIME CVITANOVIĆ

(1891. – 1945.)

Liječnik, upravitelj bolnice Rebro, Ivanov ratni kolega i nadređeni mu časnik, član Hrvatskoga katoličkog pokreta

Borac s bijelih planina

Dr. Šime Cvitanović, Ivanov drug s talijanskoga ratišta, bio je taj koji je prozvao bl. Ivana "borcem s bijeliih planina". Naime, kao časniku za vezu početkom 1917. g. njegovu vodu dodijeljen je bio upravo časnički pripravnik Ivan Merz. Dr. Šime se u svojim ratnim bilješkama objavljenima u Hrvatskoj prosvjeti *1938. g. prisjeća:*

"Dosso del Fine 1917. g. – Strašna je zima – visina 2021 m... Nekakav put postoji od Osteria del Termine na Asiaškom platou do Dosso del Fine, ali samo do visine od tisuću metara, a zatim se ide kroz snježne tunele, preko gorskih kosa, uvijek u pogibelji od lavina...

U to vrijeme bio sam na dužnosti kod stožera puka kao časnik za vezu – tekao mi je bio život, jer sam po čitave dane i noći morao biti u vezi s bojnama te s višim zapovjedništvima u pozadini. Morao sam sve vijesti skupljati i sređivati te ih dostavljati pukovniku...

Tako se početkom 1917. g. najavio kod mene jednog hladnog jutra neki mladi i mršavi časnički pripravnik. Strogo je vojnički pozdravio u odori bosanskog vojnika s fesom na glavi, a vunenim šalom oko vrata: *'Herr Leutnant, Kadett-Aspirant Hans Merz stellt sich gehorsamst zum Befehl vor.'*

Jedva sam ga pogledao kad sam mu čuo ime i prezime, a u sebi sam promrmljao: opet mi je jedan od njihovih poslan, da mi samo smeta i da me ždere. Baš taj čas javljao se telefon bataljuna s izvještajem za zapovjedništvo puka. Dojavničar od službe dodao mi slušalicu i počeli smo zajedno pisati pojedinačno slova brzojava. Časnički pripravnik je ostao u stavu pozor, sve dok sam primao brzojav. Skoro sam na nj i zaboravio, a kad sam podigao oči, mahnuo sam rukom da uzme stav odmora, te naredio jednom vojniku neka ga odvede u zaklon za dojavničare do narednika Kudrića i da mu dadu čaj s kruhom.

Pročitao sam spis kojim se dodjeljuje mome vodu taj mršavi časnički pripravnik Hans Merz. U spisu je još stajalo da je izvanredan skijaš i dobar borac na visokim planinama. – Borac s bijelih planina – ironizirao sam u

sebi novog časničkog pripravnika. Pa to ćemo i vidjeti, rekao sam glasnije kad ga je moj vojnik odveo u zaklon k dojavničarima. U to doba trebao je puk mnogo dobrih skijaša kod odjela za vezu, jer su lavine često kidale brzojavne uređaje, a onda su vijesti morali prenositi skijaši. Novom časničkom pripravniku nisam htio priuštiti da dobiva hranu u časničkoj blagovaonici, jer sam mislio da nije naš...

Ivanova skijaška jedinica na kratku odmoru.
Ivan treći slijeva (u gornjem redu).

Dnevno se morao rano ujutro javljati kod mene na prijavak. Davao sam mu teške skijaške zadaće, ali on ih je uvijek u redu riješio, pokazao se 'stramm', što bi se reklo u žargonu vojnog reglementa, i zbilja pravi borac s bijelih planina. Naloge bi izvršio pedantno, ali upravo uslužno i bez protesta, tako da me počeo sve više zanimati i postajati mi simpatičan...

Među raznim specijalnim kartama i skicama na mom stoliću u zaklonu stajala je i jedna knjižica španjolskog isusovca Palaua: *Katolik na djelu*. Tu je knjigu preradio za hrvatske čitatelje nadbiskup Šarić, a meni ju je jednom dao pukovnijski svećenik, jedan franjevac. Upozorio me da je to neki pokušaj modernog De imitatione Christi... Novi je časnički pripravnik jednog dana ugledao tu knjigu kod mene i propisno vojnički me zamolio da li bih mu je htio posuditi.

Ivan Merz (u sredini s bijelom kapom na glavi)
kao voditelj vojnika na položaje

– Sie verstehen kroatisch, Kadett? (prijevod s njemačkog: Vi razumijete hrvatski, Kadet?)

– Pače, veoma dobro, gospodine poručniče – odgovorio je časnički pripravnik Hans Merz. Izbuljio sam u njega oči. Što je taj mladi čovjek, odakle je, kako je ovamo došao?

– Pa odakle ste?

– Realku sam svršio u Banjoj Luci.

– Hm, pa onda dakako da znate i hrvatski.

Dao sam mu knjigu. Onu sam noć mnogo mislio na toga mršavog časničkog pripravnika i pušeći svoju lulu kod telefona opet sam stvarao krive zaključke. Valjda je sin kojega visokog činovnika u Bosni – mislio sam... moram biti dvojako na oprezu... radije ću ga priuštiti stožernom naredniku Kudriću – to je moj čovjek, pa će mladog časničkog pripravnika već urediti. Nego, u to mi je došla nova misao, znao sam da je negdje u Banjoj Luci profesor g. Lj. Maraković – simpatična osoba predratnog đaštva – koji je bio jedan od važnih i jakih ideologa mladoga hrvatskog katoličkog narodnog đaštva. Pokušat ću da vidim pozna li on našega g. Ljubu – ako ga ne

pozna, onda ću ga i dalje držati za osobu koje se moram čuvati, i prema tomu se vladati...

Ono jutro, kad se časnički pripravnik javio na prijavak, dao sam mu neka sjedne i naredio vojniku da mu, iznimno, donese iz časničke blagovaonice čaj s dvopekom i maslacem…

– Dakle vi ste svršili u Banjoj Luci... A poznajete li g. profesora Marakovića?

– Bio je moj profesor već od petog razreda realke.

– A da li ste s njim dolazili u uži doticaj?

– Jest, iz organizacije - iskreno je odgovorio.

Ta me iskrenost frapirala; smjesta sam promijenio mišljenje i ton govora.

– Vi ste, dakle, organizirani hrvatski katolički đak?

– Jest, gospodine poručniče.

Digao sam se, okrenuo se prema njemu, te mu pružio ruku:

– Dakle, pripadamo istoj organizaciji...

Mladi se časnički pripravnik kao preobrazio; djetinjski se veselio. Skoro nije znao kako će sa mnom početi razgovarati...

Očajna zima 1917. g. na predjelu Dosso del Fine smetala je skoro svako kretanje, ali za nas dvojicu otada je bila ugodnija i snošljivija. Kad bi Ivo trebao kroz vijavicu poći s brzojavom do koje bojne ili kojega drugog zapovjedništva, izgubio bi se kao strijela niz bijele planine, a vraćao se promrznut, ali veseo natrag u zaklon, gdje bi ga čekao topao čaj s dvopekom. Ironizirao sam ga sada, ali ne više zlobno kao prije, kad je bio dodijeljen mome vodu, i pozdravljao bih ga: Borče s bijelih planina, uđi, popij čaj, to bar pripada borcu s planina. On se smijao i nastojao i u meni dignuti duh, jer ja sam u to doba već počeo zbog teških prilika očajavati...

Jedne strašne noći, dok je vijavica nosila bregove snijega oko nas, mi smo opet u kutu zaklona uz peć raspravljali svoju omiljelu temu: što treba da stvara naša đačka organizacija. Prof. Maraković je stvarao organizaciju

za odgoj značajeva – veli Merz... A pošto si i ti bio u njegovoj organizaciji, borče s bijelih planina, ergo što slijedi? nastavio sam ja s podsmijehom. On se zacrvenio, jer je bio veoma skroman.

– Govori, govori, časnički pripravniče!

– Pa on je, eto, htio ucijepiti pojam što je to značaj.

– Dobro si se izvukao – smijao sam se njegovoj skromnosti. Međutim je on dnevno sve više i više čitao knjižicu *Katolik na djelu*; i ne samo čitao, već je počeo o tome i sa mnom nadugo raspravljati. Vidio sam da je taj mladić na putu da postane moderni praktični katolički radnik.

A onda opet jednog teškog dana morao je borac s bijelih planina u Bozen, morao je odnijeti neki izvještaj na više zapovjedništvo. Opskrbio sam ga dodatnim obrocima, a on je pritegao karabinku preko leđa, omotao vuneni šal oko vrata i preko prsa, stavio noge na skije i strjelovitom se brzinom izgubio preko bijelih planina. Nisam zabilježio datum toga dana, ali kad se vratio poslije nekoliko dana, došao je natrag osobito veseo, a ja sam mislio da ću ga morati poslati u bolnicu.

– Što ti je da si tako veseo? Ja bih poslije takova napora klonuo.

– Slušaj, u Bozenu sam našao jednog franjevca...

Spomenuo mi je i njegovo ime, ali ga nisam zapamtio, samo znam da je bio profesor teologije. Ivo se sprijateljio s njim i kroz ono vrijeme, što je morao biti u Bozenu, regbi da je taj franjevac na njega osobito djelovao.

– Uputio me u tajne sistematske meditacije. – Skoro nisam ni razumio, što je s tim htio reći.

– Nego, molim te jednu važnu stvar.

– Koju?

– Ti to možeš, pusti me koji put k njemu u Bozen... nađi mi tu mogućnost.

Tako je usrdno molio da mu nisam mogao odbiti. Puštao sam ga često u Bozen, i on je svaki put dolazio veseliji natrag.

– Znaš, – reče mi jednom – prof. Ljubomir Maraković me primorao na sistematski rad u svemu; sad, eto, vidim vrijednost tih riječi, otkad sam se počeo družiti s tim franjevcem.

Ne mogu reći da mi nije bilo teško biti bez njega po koji dan, jer su prilike bivale sve teže i teže, ali ja bih ipak uvijek našao načina da ga pustim u Bozen i da ga opskrbim hranom...

Bolzano – Bozen, sjeverna Italija, kamo je Ivan za vrijeme rata s bojišta dolazio u crkvu franjevačkog samostana na sv. misu i sv. pričest, a u kojoj je stanovao franjevac o. Vjenceslav Barta, vojni kapelan za hrvatske vojnike na talijanskom ratištu.

Zadnju temu koju mi je razvijao pred moj odlazak od puka bila je: čovjek mora biti u svome zvanju na svome mjestu. O toj je temi mnogo raspravljao s ocem franjevcem, te mi je govorio da će mu to biti najmilija tema, koju će praktički obrađivati kad se vrati iz rata...

Posjedovao je silnu energiju i karakter, i sve je sistematski počinjao i svršavao. Mršavi časnički pripravnik, borac s bijelih planina, htio mi je na polasku dati što veći dokaz svoje ljubavi, te mi je darovao svoju najdražu knjižicu: *De imitatione Christi (Nasljeduj Krista),* na kojoj je vlastoručno napisao: Merz Hans, Dosso del Fine, 19.2.1917. g. VI. I. D. III Korpus XI Armee. Tko pozna pok. Merza, zna što je značio taj dar.

Klaustar franjevačkog samostana u Bolzanu gdje se Ivan upoznao s hrvatskim franjevcem o. Vjenceslavom Bartom koji mu je bio duhovnik za vrijeme ratnoga razdoblja

Teško smo se rastali. Toliko mi je puta naglasio da pohodim, ako budem mogao, prof. Marakovića, njegova učitelja. 'Njemu sve zahvaljujem', znao bi reći, a to mi je i u onaj zadnji čas ponovio, kad sam se spustio niz bijele planine u dolinu, kamo me je ispratio..."

Objavljeno u:
HRVATSKA PROSVJETA,
Zagreb, 1938. g., br. 9/10, str. 331-337

Reljef bl. Ivana Merza.
Nalazi se u korčulanskoj katedrali.
Izradio akademski kipar Ivo Lozica
iz Lumbarde na Korčuli.

Reljef bl. Ivana Merza (bronca).
Nalazi se u muzeju u Zagrebu
kod Suradnica Krista Kralja.

P. IRÉNÉE HAUSHERR, SJ

(1891. – 1978.)
Francuski isusovac i profesor duhovne teologije u Rimu.
Upoznao je Ivana u Bosni, a potom ga susreo u Parizu i u Rimu.

Ostvario kršćansku savršenost više od ikoga

Mnogi prijatelji i znanci Ivana Merza ostavili su nam svoja svjedočanstva, uspomene i sjećanja o njegovoj iznimnoj duhovnoj veličini kao sveta čovjeka. Jedno od najdragocjenijih jest ono što nam ga je dao p. Irénée Hausherr, francuski isusovac, profesor duhovne teologije na Papinskome istočnom institutu u Rimu. Njegovo svjedočanstvo je tim važnije jer je stranac te nepristrano iznaša svoje dojmove. S druge strane kao profesor duhovnosti najkompetentniji je da dade svoj sud o svetosti Ivana Merza. U njegovu svjedočanstvu nalazimo krasne misli o kršćanskoj savršenosti koju je najviše vidio ostvarenu u Ivanu Merzu. Ovo svoje svjedočanstvo napisao je još u siječnju 1929. g. nakon što je doznao za Ivanovu smrt.

Ivan Merz je jedna od dvije-tri osobe čija mi je uspomena veoma draga i blagotvorna. Nisam previše lakovjeran niti sklon diviti se preko mjere onima koje smatraju "svetim ljudima". O kršćanskoj savršenosti imam previsoku ideju da bih je mogao naći lako ostvarenu. Kršćanska savršenost nije ni vanjska pobožnost, ni trapljenje, ni strogost života, pa ni požrtvovnost,

bila ona i herojska, za bližnjega. Ona je sva od jednoga komada i sastoji se u potpunu preobraženju čitava bića, osobnosti ili bolje, u prenošenju svih izvora naše energije na Boga. Ovo prenošenje ostvaruje u jednostavnim dušama posebna milost Božja te ove duše nisu više one same, one su se izgubile, ali tako da se opet pronađu u jednoj višoj i božanskoj sferi odakle promatraju svijet tako reći Božjim očima. Njihova se svetost ne očituje više u posebnu izvanrednu načinu. Postala je, da tako kažem, prirođena njihovu biću i lako može izbjeći površnu pogledu sredine koja na to nije upozorena. Takvi ljudi žive i razvijaju se u svijetu sa savršenom lakoćom i treba ući u njihove duše da se ustanovi da je njihovo boravljenje u nebu. Oni nose u stvari sa sobom svoje nebo živeći ne samo u prisutnosti Božjoj, nego uronjeni u Boga, ispunjeni Bogom više nego li je spužva ispunjena oceanom. Prvi je učinak ovoga stanja onaj neizrecivi mir o kojem govori Isus Krist i poslije njega iskusivši ga sv. Pavao.

Drugi je učinak spontano predanje i razumijevanje svih ljudskih bijeda, tako reći bez rezerve, što je kao posljedica promatranja svega Božjim očima. Za njih je Bog ljubav i njihovo sjedinjenje s Bogom čini da imaju udjela u neizmjernoj božanskoj ljubavi prema svim stvorenjima. Za onoga koji je tako izgubljen u Bogu ništa ljudskoga neće više biti indiferentno jer se vjenčao s Božjom ljubavlju prema svemu i nema počinka dok se potpuno ne ostvari cijeli plan Vječne ljubavi. Jednom riječi, svetac mi se čini čovjek koji je već u ovom svijetu našao u Bogu takvu sreću da slobodan od potražnja za vlastitom utjehom ništa drugo ne želi nego iscrpsti svoj život u službi djece Božje.

Iako možda nije bilo nužno, smatrao sam ipak potrebnim navesti ove refleksije o kršćanskoj savršenosti jer mi je Ivan Merz ostavio dojam da ju je više nego itko ostvario u svome životu.

Prvi put sam ga susreo u Bosni 1920. g. Taj kratki susret ostavio je u mojoj duši samo uspomenu poštivanja i želju koju sam od tada nosio da ga ponovno susretnem nekad u životu.

Dobri Bog je htio da sam ga ponovo susreo, i to izbliza, dvije godine kasnije u Parizu. Tada mi je njegova jednostavnost dopustila da mu dublje prodrem u dušu. Osjetio sam onda onaj duboki mir koji ne vara, onu tihu i intenzivnu sreću koja je znak Boga u duši koja vodi tvrdi život. Njegov intenzivan rad nije ga priječio da moli brevijar imajući u vidu i molitve za

pokojne. Napose je imao za cilj da se u svemu ujedini sa životom Crkve. Ljubav prema Crkvi bila je razlogom da je njegova radoznalost bila otvorena prema svemu, prema kršćanskim pothvatima u Francuskoj i drugdje, prema literaturi svih zemalja. Uvijek bih mu se iznova divio kad bih ga čuo govoriti s jednostavnošću – uvijek ta jednostavnost! – čovjeka koji nije svjestan svoje vrijednosti, o najrazličitijim predmetima, nastojeći uvijek da nešto nauči i ne sluteći da je često on znao daleko više o dotičnom predmetu nego njegov sugovornik. Ivan Merz bio je mir; to je bilo, da tako kažem, naravsko u svrhunaravnom. Njegov je autoritet svijetlio sam od sebe. Hoće li tko razumjeti ili ne, u njegovoj se blizini osjećala sasvim osobita prisutnost Božja.

Po njegovu povratku u Hrvatsku ponovno sam ga izgubio iz vida. Ali jednoga dana Jubilejske godine 1925. u Rimu, kada sam izlazio iz crkve sv. Vincencija i Anastazija blizu Fontana Trevi, nakon sv. mise koju sam ondje služio, opazih prolaznika koji je sličio našem Ivanu. Već sam htio nastaviti put kada se on obazre i bez oklijevanja se uputi prema meni. Bio je to jedan od lijepih dana moje prve godine u Rimu. Pođoh se šetati s Ivanom čija me je duša osvajala više nego bizantinizam ili mistika prošlosti. Nisam bio razočaran. Njegova čista duša otvarala se mojim očima i pred ljepotom njegova nutarnjega svijeta budila se u meni radost kao kod djece kada im se pred očima ukaže nova i nepoznata ljepota vanjskoga svijeta. Šetali smo tako dobra dva sata, a da ni jedan od nas nije poznavao topografiju Rima. Putem smo unišli u nekoliko knjižara. Sjećam se da je kupio jednu Danteovu knjigu, jednu engleskoga autora čijega se imena ne sjećam, *Teološku sumu* sv. Tome Akvinskoga koja je stajala 75 lira, a da ne spomenem još mnoge druge publikacije. Ali ono što neću nikada zaboraviti jest naš razgovor. Njega sam imao pred očima kada sam pisao na početku o svetosti.

Mir toga čovjeka združen s tako bogatim životom u svakom smislu bio bi mi ostao zagonetkom da mi ga on nije sam protumačio. Odgonetka se sastojala u sljedećem: izvanredna vjera u Božju providnost. Slušajući ga kako mi izlaže ne toliko svoje ideje koliko svoje navike, sjetio sam se drugoga čovjeka, staroga profesora teologije koji mi je godinu dana ranije govorio o istom predmetu s istim umirujućim tonom, ali s više "skolastike", dokazujući da je ta vjera bit svetosti. Ivan nije iznosio dokaze, iako je za to bio sposoban; on se radije pozivao na svoje iskustvo i doživljavanje ne sluteći

da mi je davao ne samo svoje ideje o kršćanskoj savršenosti, nego mi je u sebi pokazivao i njezin divan uzorak.

Još uvijek smo šetali bez cilja, a u deset sati imao je Ivan sastanak s o. S. Sakačem. U nekoliko navrata upozorio sam ga da vrijeme odmiče i ako hoće da stigne na vrijeme, treba se informirati kojim putem treba krenuti prema mjestu sastanka. “Ne uznemirujte se,” odgovarao bi mi, “siguran sam da ću biti ondje u deset sati.” To pouzdanje u Providnost činilo mi se malo prejakim. Na jednom satu neke urarske radnje primijetio sam da je bilo još samo deset minuta do deset sati. “Ne uznemirujte se,” reče mi Ivan, “moj će me anđeo čuvar voditi.”

U međuvremenu je ušao u neku mljekaru i ondje uzeo čašu jogurta jer još nije bio doručkovao. On se nije trapio, ne više od boravka u Parizu kada je spavao na daski. Osim toga izrekao je velike pohvale ovom jogurtu koji je omogućio zadržati svježom starost g. Pašića. Sve je to rekao da mi pokaže kako se brine za svoje zdravlje i kako je dva sata hodao bez doručka. Za dvije minute taj je kasni doručak bio gotov i mi smo nastavili put. Tijekom razgovora zaboravih na zabrinutost u vezi sa susretom s o. Sakačem. Hodao sam potpuno uronjen u zajedničke misli kada nam odjednom pristupi svećenik kojega još nisam poznavao: bio je to o. Sakač. Trgnuh se iz svoje zanesenosti: bili smo upravo pred vratima Biblijskoga instituta. I smiješeći se Ivan izvadi svoj sat i reče: “Vidite!” Bilo je točno deset sati. Sitne zgodice kao ova, ali od kojih je sastavljen život.

Hrvati ne bi smjeli dopustiti da ugasne uspomena na Ivana Merza. Čovjek takve inteligencije i tako široke naobrazbe koji je usred svijeta živio potpuno Božjim životom, životom djeteta u evanđeoskom smislu, koji je samom tom jednostavnošću i smirenim predanjem Božjoj dobroti, Jedinom Dobru, ustostručavao svoje energije u služenju dobru – to je tako lijep i tako blagotvoran prizor da ga ne bi smjeli skrivati ni u Hrvatskoj ni izvan nje.

Dodat ću još nešto. Kada sam u svibnju 1928. g. došao u Enghien, upitao sam njegova sunarodnjaka o. Mašića znade li što o Ivanu Merzu. “Umro je,” reče on ne znajući kakvu mi bol nanosi. Ali razmislivši učinilo mi se da razumijem Providnost, premda nije potrebno da je mi uvijek razumijemo.

Ivan Merz bijaše sazrio za nebo i trebao je onamo ući jer mu je bilo otvoreno. Između njegova života i onoga što se naziva njegovom smrću nije bilo druge razlike od one koja postoji između spuštenoga i dignutoga zastora. On je već ovdje na zemlji živio u nebu; zašto bi dragi Bog odgađao čas kada će mu se pokazati bez koprene? Gledajući Božjim očima smrt Ivana Merza je veoma razumljiva. Neka njegovi sunarodnjaci zahvale Bogu što im je u njemu dao uzor pravoga kršćanina i zaštitnika.

Svjedočanstvo je u cijelosti objavljeno, i to u originalu na francuskom jeziku kako ga je p. Hausherr napisao u Poziciji za beatifikaciju bl. Ivana Merza: Fabijan Veraja, Ivan Merz - pioniere dell'Azione Cattolica in Croazia.(1896. - 1928.). Roma, Libreria Editrice Vaticana, 1998. g., str. 845-849

Časna službenica Božja Marica Stanković (lijevo), bl. Ivan Merz (u sredini), dr. Ivan Protulipac (desno). Naslikala umjetnica Blaženka Pleše iz Zagreba. Slika se nalazi u crkvi Srca Isusova u Ivanovu Selu kod Grubišnoga Polja.

Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u župnoj crkvi Svih svetih u Hrvacama.
Izradio akademski slikar Ivan Grgat iz Zagreba.

KARDINAL FRANJO KUHARIĆ O IVANU MERZU

(1919. – 2002.)

"Ivan Merz nam ima puno toga za reći!"

Za pedesetu obljetnicu smrti sluge Božjega Ivana Merza 1978. g. bio je održan u Zagrebu o blagdanu Krista Kralja simpozij, zatim euharistijsko slavlje u zagrebačkoj katedrali te svečana akademija. Zagrebački nadbiskup, kardinal Franjo Kuharić, održao je tom prigodom dva govora o Ivanu Merzu iz kojih donosimo ove izvatke:

"Kada se planine gledaju iz daljine, ne vidi se sve bogatstvo njihove ljepote. Ali kada se uđe u njih, vidi se sva različitost vidika, očituju se vrhunci, vide se doline i otkriva se bogatstvo planinskih vijenaca. Slično se događa i s Božjim čovjekom. Ako ga gledamo iz daljine, bilo vremenske, bilo prostorne, ne doživljavamo bogatstvo njegove duše. Ali kada se uđe u otajstvo duše, otkriva se bogatstvo milosti.

Simpozij prigodom 50. obljetnice smrti Ivana Merza (1978. g.) otkrio je bogatstvo njegove duše i služi tome da danas pokaže tko je živio među nama, tko je djelovao u gradu Zagrebu i tko je svim srcem nastojao da Isusa Krista što više unese u duše i da Crkva u hrvatskom narodu bude što svetija."

Iz propovijedi u zagrebačkoj katedrali, 24. 11. 1978. g.

“Ima ljudi, sigurno i među mladima, koji vole planine. Kao što sam jučer u katedrali spomenuo da je otkrivanje Merčeve duše ulazak u splet divnih planina, tako bih sada pozvao da bude što više planinara duha koji će težiti prema tom vrhuncu. Ivan Merz bliješti u tom nizu velikih, vjernih sinova i kćeri naše Crkve u hrvatskom narodu kao blještavi vrhunac. I kao što se na vrhunce penju hrabri planinari, tako bih želio da otkrivanje Ivana Merza u mladim dušama ove generacije, ovih naših prilika, budi težnju da se penju, da idu u visine i da osjete kako je divno gledati s tih visina na široke horizonte Božje stvarnosti i da osjete kako je čist zrak u visinama te da uvijek prema njima teže.

Ivan Merz ima mnogo toga reći danas našim mladima, našim sjemeništarcima, našim bogoslovima, našim redovnicima i redovnicama, nama svećenicima i biskupima. Zaista, ovaj naš dragi Orao bio je apostol vrlo kratko vrijeme, samo šest godina, a unio je mnogo, učinio je mnogo, zapalio je mnoge jer je sam gorio ljubavlju Duha Svetoga koja se u njemu razgorila u otvorenost duše da prihvati Isusa za Kralja svoga srca i života i da uđe u njegovo Kraljevstvo.”

Govor na svečanoj akademiji u Dječačkom sjemeništu u Zagrebu,
25. 11. 1978. g.

Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskoga u Prnjavoru, BIH.
Izradio umjetnik Stevan Stanišić iz Sombora.

“Možemo reći: Ivan Merz je čudo milosti Božje. I njegova je duša bila zahvaćena posebnim Božjim zahvatom, bilo mu je darovano izuzetno svjetlo i poticaj te je razumio i shvatio što znači krštenje u njegovu životu, shvatio je što znači živjeti kraljevstvo Božje i svjedočiti za nj i otkrivati ga drugima. To znači u sebi živjeti prisutnost samoga Boga. Znači u sebi nositi Boga koji je svetost, Boga koji je ljubav, Boga koji je apsolutna vječna istina. I kada se prisutnost Božja dogodi u čovjekovu biću, tada se događa istiniti čovjek u punom smislu te riječi jer tada se događa slika Božja u čovjeku. Čovjek pun Boga odrazuje Boga, zrači Boga svojim djelima, svojom riječu, svojim životom, svojim mislima pa tako kažemo: ‘To je Božji čovjek!’”

“…ono što stoji u pamćenju ljudi, u sjećanju njegovih suvremenika koji su s njime živjeli, djelovali, poznavali ga, utvrđeno je kao istinito da je taj mladi čovjek zaista pripadao Bogu, da je živio svoje krštenje, da je evanđelje usvojio čitavim svojim bićem kao pravilo života; da mu je Isus Krist uistinu bio put, istina i život i da je tu svoju povezanost s Bogom trojedinim, svoju prijateljsku ljubav s utjelovljenim sinom Božjim živio i proživljavao i svjedočio u otajstvu Crkve. Ne kao neki samotnik, sam za sebe i sam u sebi, nego uključen u Crkvu, u otajstvo Crkve, u otajstvo tijela Kristova.

Vjera Ivana Merza bila je proživljavana u dimenzijama Crkve u cjelini njezina vjerovanja, a njegova je ljubav bila proživljavana u dimenzijama svijeta kako bi se spasenje Božje objavilo svakom čovjeku, a svjetlo Božje otkrilo svakoj duši te da svaki čovjek uzmogne postati dionik Kristova otkupljenja, križa i uskrsnuća.

Iz te sveopće ljubavi, proširene u širini srca Isusova, rasla je njegova revnost za apostolsko djelovanje. Živjeti Boga u sebi, ali ne samo za sebe, nego živjeti ga i nositi za druge! Apostol. Svjedok. Objavitelj.

Zato je blagopokojni kardinal Franjo Šeper 1973. g. mogao reći ovo o Ivanu Merzu: ‘Merz je bio čovjek enciklika, za njega je Papina riječ bila svetinja. *Sentire cum Ecclesia* – osjećati s Crkvom, to je bilo utjelovljeno u njemu. Nije to bila samo vojnička poslušnost i pokornost nego ljubav prema Crkvi koja je govorila iz svake njegove riječi.’”

Govor zagrebačkoga nadbiskupa Franje Kuharića na proslavi dana Ivana Merza u bazilici Srca Isusova 10. svibnja 1982. g. za vrijeme koncelebrirane svete mise

Kip bl. Ivana Merza.
Nalazi se ispred katedrale u Banjoj Luci.
Izradio akademski kipar Slaven Miličević iz Zagreba.

“Kada je Merz jednom otkrio ljubav Boga prema sebi, kada je otkrio raspetu ljubav Sina Božjega i kada je ušao u tajnu probodenoga Kristova Srca, onda je shvatio da mora ljubiti svim srcem i vjerovati svim srcem da bi onda i drugima bio instrument Duha Svetoga da otkriju tu tajnu ljubavi, tu tajnu Raspetoga i Uskrsnuloga. To je bio njegov apostolski žar, njegovo oduševljenje.

Ivan Merz može imponirati mlađoj generaciji našega vremena svojom inteligencijom, naobrazbom i svetošću života.

Zato može imponirati i mladoj generaciji našega vremena. Toj mladoj generaciji koja je izložena još strašnijim razornim utjecajima nego što je bilo Merzovo vrijeme.

Kada se mladi čovjek mora zaista opredijeliti svim srcem da bi živio protiv struje, da bi živio protiv takva svijeta kakav jest, ali da bi živio za taj svijet, da bi bio suradnik Božji u spasenju baš takva i toga svijeta, to može samo onaj koji je nošen snagom Duha.

O njemu kaže njegov duhovni vođa isusovac pater Vrbanek: ‘Smogao je naučiti deset jezika, svladati građu koja se traži za dva doktorata, osposobiti se za četiri zvanja – časnika, profesora, književnika i svećenika, premda svećenik nije bio.’ Ali imao je u najpunijem smislu svećeničku dušu. To znači dušu raspoloženu da spašava braću vlastitom žrtvom. Prema tome nije bio neki primitivac kao što ste slušali gotovo pola stoljeća. Naše mlade generacije su slušale u školama gotovo pola stoljeća kako je vjera zatucana. Ivan Merz može imponirati svojom inteligencijom, svojom naobrazbom, svojom superiornošću nad, često, duhovnim analfabetizmom onih koji kažu da su učeni, a duhovni su analfabeti.

Ali ono čime on mora imponirati – to je svetost života. I ako mladi žele otkriti radost toga života u Bogu i s Bogom, ako žele otkriti i svu tu dubinu zajedništva kada Bog živi u nama i mi u Bogu, onda moraju doći na izvore iz kojih se hrani taj život. Zato je Ivan Merz bio čovjek duboke molitve, razmatranja o Božjim stvarnostima, ali i čovjek koji je živio s Crkvom i u Crkvi, u njezinim otajstvima.

Živio je na izvorima Riječi Božje i Euharistije.

On je jednostavno bio uronjen u otajstvo Mise. I ovdje, u ovoj bazilici, viđali su ga kako svetački prati misu i u njoj sudjeluje. Silno se razveselio kada se pojavio prvi prijevod misala; sada je misal pružen u ruke vjernicima da mogu sudjelovati i pratiti misu u njezinim neizmjernim dubinama

ljubavi. Dakle, živio je na izvorima, na izvorima Riječi Božje, na izvorima Euharistije. Klanjalac.

Kada je umro 10. svibnja 1928. g., njegov je vrlo blizi suradnik, također profesor, napisao za njega: 'On je bio čist i savršen katolik.'

Mi se danas nekako stidimo isticati da smo katolici. Što znači katolik? Imati univerzalno srce Crkve koga nema nijedna sekta. Imati univerzalno srce Crkve kojom se onda grli Bog i čovjek.

Zato je on bio čovjek Crkve u punom smislu. On je Crkvu živio u njezinu otajstvu poslanja, u njezinu otajstvu ljubavi, u njezinu svjedočanstvu za istinu. On je živio otajstvo Crkve svojom svetošću.

Zato nije glumio kada je molio: 'Vjerujem u jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu…' jer on je u sebi živio to otajstvo jedinstva i svetosti i katoliciteta i apostolskoga poslanja.

Papa Ivan Pavao II. blagoslivlje brončani reljef koji prikazuje Ivana Merza kako povezuje Hrvate s Rimom. Original se nalazi u Domu hrvatskih hodočasnikau Rimu. Izradio ga je akademski kipar Ante Starčević 1991. g. nakon što je Dom dobio ime po bl. Ivanu Merzu.

Zato je mogao papa Ivan Pavao II. kazati grupi mladih 1982. g.:

'Dragi moji mladi Hrvati, štovatelji sluge Božjega dr. Ivana Merza. S radošću pozdravljam vas koji ste u tako veliku broju došli u Vječni grad.

Vi se nadahnjujete idejama profesora Merza. On je veoma ljubio Crkvu i Kristova namjesnika. Kada su ga jednom zapitali zašto ljubi Katoličku Crkvu i Svetoga Oca, odgovorio je: Jer u Crkvi vidim jasnu sliku Spasitelja i Boga Isusa, a u Svetom Ocu pod prilikom čovjeka vidim Boga i Gospodina svoga.

Evo vam primjera! Pozdravite mlade u dragoj Hrvatskoj i recite im neka i oni kao dr. Merz budu uvijek vjerni Crkvi i hijerarhiji. Neka ljube Isusa i Mariju. Papa vas voli i blagoslivlje, sve vas i vaše obitelji.'

Sigurno su prilike današnjega svijeta u našoj domovini Hrvatskoj poslije svih ovih razaranja duše, savjesti i srca koja smo proživljavali i koja nisu prestala teške. Apostolat zahtijeva potpuno Kristom ispunjena vjernika koji će živjeti i biti živo Evanđelje i tako privlačan objaviti da postoji i drukčiji svijet i bolji svijet.

Ivan Merz reče: 'Sva ljudska djelatnost mora biti radi Ljubavi, radi apostolata, radi toga da se širi kraljevstvo Božje među ljudima. Kršćanstvo podređuje svaku ljudsku djelatnost duhovnom i svrhunaravnom cilju čovjeka. '"

Iz propovijedi kardinala Franje Kuharića na svetoj misi prigodom proslave 65. obljetnice smrti sluge Božjega Ivana Merza 10. 5. 1993. g. u bazilici Srca Isusova u Zagrebu

Bista bl. Ivana Merza. Nalazi se u biskupskom ordinarijatu u Banjoj Luci i u Domu hrvatskih hodočasnika "Bl. Ivan Merz" u Rimu. Izradio akademski kipar Anto Brkić iz Čapljine, BIH, za beatifikaciju bl. Ivana Merza.

Bl. Ivan Merz.
Naslikao akademski slikar Anto Mamuša iz Novoga Travnika, BIH.
Slika se nalazi uz grob bl. Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu.

HIMNA U ČAST BLAŽENOM IVANU MERZU

IVANE, O MUŽU VRLI

Ivane, o mužu vrli,
ti si Božji nama dar.
Zbog vrlina neumrlih
uzdignut si na oltar.

Mladima si uzor sveti
u toj borbi životnoj.
U zlu svakom što im prijeti
zagovor im pruži svoj.

Bog je svoje snage rijeku
utočio u duh tvoj,
u vremena kratkom tijeku
da posvetiš život svoj.

Bosna ti je život dala
i svetosti prvi sjaj.
Hrvatskoj te darovala,
obje tvoj su zavičaj!

Vjeri, nadi i slobodi
uči dušu roda svog.
Kristov Orlu, i nas vodi
k Suncu svoda nebeskog.

Tekst: o. Ladislav Fišić, OFM
Glazba: banjolučki biskup mons. Franjo Komarica

Pjesma je nastala 25. 12. 2002. g.

MILOSTI I USLIŠANJA PO ZAGOVORU BLAŽENOGA IVANA MERZA

Nakon što je bl. Ivan 10. 5. 1928. g. umro, odnosno prešao u Vječnost, mnogi su mu se počeli moliti i preporučivati u zagovor u raznim potrebama i bivali su uslišani.

Čudesno ozdravljenje mlade djevojke prihvaćeno i potvrđeno u Vatikanu u procesu beatifikacije bl. Ivana

Djevojka Anica Ercegović, rođ. 1905. g. u selu Gradusi kraj Sunje, u svojoj 19. godini teško se razboljela od tuberkuloze pluća, upale zglobova, žestoke reume po čitavu tijelu, a bila je srčani bolesnik. Nakon šest godina neuspješna liječenja u srpnju 1930. g. počela je moliti devetnicu Ivanu Merzu. Posljednjega dana devetnice pošla je na njegov grob na kojem se žarko pomolila. Kući se vratila sasvim zdrava! Od tada je živjela u punom zdravlju, nije više trebala nikakvu liječničku pomoć niti je trošila bilo kakve lijekove. Doživjela je duboku starost.

Anica Ercegović (1905. – 1987.)

Umrla je 1987. g. u 82. godini, nakon 57. godina kako je čudesno ozdravila. Njezino čudesno ozdravljenje po zagovoru Ivana Merza potvrdila je Vatikanska komisija od pet liječnika 8. svibnja 2002. g. Ovo čudesno ozdravljenje prihvatila je Kongregacija za kauze svetaca u postupku beatifikacije časnoga sluge Božjega Ivana Merza.

U nastavku donosimo nekoliko od mnogobrojnih uslišanja koja su se dogodila posljednjih godina po zagovoru blaženoga Ivana:

Spriječena amputacije noge

Moja molitva bl. Ivanu Merzu pomogla je za ozdravljenje prijatelja kojem se trebala amputirati noga. Zahvaljujem bl. Ivanu za uslišanu molitvu.

Osijek, 11. 1. 2006. g.
Neda B.

Reljef bl. Ivana Merza na vratima svetohraništa.
Nalazi se u župnoj crkvi sv. Mihaela Arkanđela u Stražemanu.

Bl. Ivan vjerni suputnik i pomaže u svim prigodama

Želim samo zahvaliti bl. Ivanu Merzu za brojne milosti koje sam primila. Imam 25 godina, često se molim bl. Ivanu Merzu i boljega suputnika u životu nisam srela.

Prvo: pomogao mi je u ispitima. Drugo: od stresa i nakupljenoga straha dobila sam panične napade i molila sam se blaženom Ivanu za to i sada mi je lakše. U obitelji sam imala dosta problema i po njegovu zagovoru dosta se stvari riješilo u dobrom smislu.

Način kako mu izražavam zahvalnosti jest i ovaj: svima preporučujem da se njemu mole i također molim da se proglasi svecem jer zaista to zaslužuje.

I još nešto: do njegova proglašenja blaženim nisam nikada čula za njega i u Banju Luku sam otišla radi dolaska Sv. Oca, a nisam ni slutila da mi je Bog donio tada najvećega zaštitnika. Često odem na njegov grob i uvijek u najtežim trenutcima tamo nađem mir. Također se molim da me Bog upravi da svakim danom postanem sličnija bl. Ivanu Merzu.

Život će mi donijeti teškoća i ja znam da se još uvijek moram boriti, ali znam i da sada imam svoga zaštitnika.

I još nešto: moja prijateljica je imala velikih problema i njoj sam preporučila da se moli bl. Ivanu i ona mi zahvaljuje jer otkad se moli bl. Ivanu, doista joj je lakše.

21. 9. 2006. g.
Gordana K.

Prva medalja s likom bl. Ivana Merza, nakon beatifikacije. Izrađena je na Filipinima od posrebrenog metala (promjer 3 cm). Na poleđini medalje stoji natpis na latinskom jeziku: Beatus Ioannes Merz, Apostolus Iuvenum, Ora pro nobis! što na hrvatskom jeziku znači: Blaženi Ivane Merzu, Apostole mladeži, moli za nas!

Bl. Ivan pomogao naći srodnu dušu

Zahvaljujem bl. Ivanu Merzu što mi je u vrlo kratkom roku uslišao molitve. Dugo sam tražio srodnu dušu, a nakon zagovora bl. Ivanu Merzu ona se jednostavno pojavila.

Zagreb, 25. 10. 2006. g.
Tihomir

Potaknut na dublji duhovni život

Zahvaljujem bl. Ivanu koji mi je pomogao te po njegovu divnom primjeru idem na sv. misu gotovo svaki dan i štujem sv. euharistiju.

Zaprešić, 21. 12. 2006. g.
Ilija N.

Dječak ozdravio na Filipinima

Na Filipinima je veoma opasna tzv. "dengue" groznica od koje umire mnogo djece. Jedan naš ministrant, Kevin, teško se razbolio pred Božić 2007. g. od te groznice. Odmah sam se zajedno s drugim ministrantima počeo moliti bl. Ivanu Merzu i zazivati njegovu pomoć za Kevina. I stvarno je brzo ozdravio tako da je za Božić naš Kevin bio kod kuće i mogao sudjelovati na božićnom bogoslužju. Inače za ozdravljenje od te bolesti, ako dijete ne umre, potrebno je barem dva tjedna. Kod Kevina bolest je trajala samo nekoliko dana i ozdravio je zahvaljujući pomoći bl. Ivana Merza koji se kod nas na Filipinima sve više štuje.

Quezon City, Filipini, 3. 1. 2008. g.
Dave dela Cruz

Ozdravljenje od zloćudne bolesti

Po zagovoru blaženoga Ivana Merza kojem se molila moja sestra Katarina došlo je kod mene do ozdravljenja od zloćudne bolesti. Iskreno zahvaljujemo bl. Ivanu i dalje molimo.

Varaždin, 1. 8. 2008. g.
Marijan Đ.

Nakon 30 godina otac se ispovjedio

Želim javno zahvaliti blaženom Ivanu Merzu što se po njegovu zagovoru moj otac nakon 30 godina ispovjedio i pričestio, a što je do sada bilo nemoguće uvjeriti ga unatoč našim pokušajima. Zahvaljujem mu i na drugim milostima dobivenim njegovim zagovorom.

22. 2. 2009. g.
Ljiljana M.

Mnogostruka pomoć u svemu

Zahvaljujem blaženom Ivanu Merzu na svim primljenim milostima. Dok sam živa, molit ću mu se. U našoj župi uplatila sam misu “zahvala bl. Ivanu Merzu” koja je bila prošli tjedan. Kako sam stara i nepokretna, to je moja unučad bila na ovoj misi zahvalnici. Uistinu je bl. Ivan pravi svetac koji mi je dosada jako puno pomogao. Sto puta mu hvala na svemu.

Sibinj, 22. 4. 2009. g.
zahvalna baka Anica Jandrilović

Posao dobiven devetoga dana devetnice

Uslišana mi je devetnica blaženom Ivanu Merzu! Devetoga dana devetnice sin dobio posao! Bl. Ivane, hvala ti!

Koprivnički Ivanec, 4. 7. 2009. g.
M.H.

Pomoć u polaganju ispita

Bl. Ivan Merz mi je pomogao u polaganju kolokvija i ispita, bez njegove pomoći ne bih uspio položiti teške ispite. Stoga mu od srca zahvaljujem.

3. 1. 2011. g.
Antonio

Pomoć u bolesti i pomirbi

Bolovala sam od želučano-probavnih smetnji. Ni lijekovi ni dijeta nisu mi pomogli u ozdravljenju sve dok se nisam počela usrdno moliti bl. Ivanu Merzu za ozdravljenje. Nakon zadobivenog ozdravljenja počela sam se moliti za osobu s kojom sam se bila u prošlosti posvađala s nakanom da se opet pomirimo. I tu mi je bl. Ivan pomogao te smo se pomirili. Zahvaljujem se bl. Ivanu Merzu na dvjema uslišanim molbama i dalje se preporučujem u njegov zagovor.

Markuševac, 1. 3. 2011. g.
B.Š.

Dobiveno dijete po zagovoru bl. Ivana po njemu dobilo ime

Hvala ti, blaženi Ivane, na svakoj utjehi kod posjeta tvom grobu. Uslišao si našu molitvu te nam podario mogućnost rađanja novog života. Tebi na čast naš sinčić se zove imenom tvojim.

Zagreb, 16. 4. 2011. g.
Marija B.

Bl. Ivan Merz.
Naslikao akademski slikar Marin Zorić iz Splita.
Slika se nalazi u Postulaturi bl. Ivana Merza na Jordanovcu u Zagrebu.

Na blagdan bl. Ivana dobio stalan posao

Radim u jednoj velikoj trgovini već nekoliko godina, ali je to do sada bilo samo na ugovor koji se povremeno obnavljao. Ove godine, upravo na blagdan bl. Ivana Merza, primljen sam za stalno na posao, na neodređeno vrijeme. Molio sam bl. Ivanu Merzu devetnice i vjerujem da je on dotaknuo direktorovo srce. Kao štovatelj bl. Ivana najprije zahvaljujem Bogu i potom blaženom Ivanu Merzu što je uslišao moju molitvu. Mogu i drugima preporučiti da mu se mole u svako doba za svoje potrebe.

Osijek, 17. 5. 2011. g.
Saša Orgonaš

Saša Orgonaš bio je početkom 2011. g. proglašen za najboljeg radnika u svome poduzeću. Uz diplomu dobio je i novčanu nagradu. O svome radu i uspjehu među ostalim je rekao: "Često sam se molio bl. Ivanu Merzu za posao i molitva mi je pomogla i bila uslišana." O tome postoji i vijest na web stranici bl. Ivana Merza.

Lik bl. Ivana Merza na misnici

Najjača veza za posao

Želim posvjedočiti o uslišanju molitve po zagovoru blaženoga Ivana Merza. Prije godinu i pol došla sam u Zagreb tražiti posao i oko mjesec dana išla sam na razne razgovore, ali bezuspješno. Često bi otišla u baziliku Srca Isusova i pomolila se na grobu Blaženika. Počela sam moliti devetnicu za zagovor Ivanu Merzu za posao. Par dana nakon što sam završila devetnicu zvali su me na razgovor iz firme u koju je teško bilo upasti bez veze, ali ja sam imala najjaču vezu na svijetu, naravno blaženoga Ivana Merza. Dobila sam posao, i to od nas 60 samo jedna djevojka i ja ugovor za stalno. Hvala ti, Ivane Merzu, od svega srca.

Zagreb, 5. 2. 2012. g.
Željka B.

Molitva bl. Ivanu donosi smirenost i pozitivno gledanje na život

Zahvaljujem dragom bl. Ivanu Merzu koji mi je sasvim slučajno ušao u život i skroz ga oplemenio i učinio drugačijim. Danas sam završila s devetnicom za ozdravljenje moje majke, a moja majka se još moli… Nedavno mi je dao jedan znak koji sam shvatila da samo trebamo ustrajati u molitvi. Hvala mu na tome, hvala mu na svemu. Treba čvrsto vjerovati, prepustiti se molitvi. Odkad se molim dragom bratu blaženiku Ivanu Merzu, potpuno sam smirena, opuštenija, bolja osoba. Na život gledam iz drugoga, pozitivnijeg kuta. Ma nitko mi ne može ništa jer on je tu uz mene. I znam i osjećam da mi liječi moju majku. Moja želja je da ga što prije proglase svetim jer on je stvarno velik svetac ovoga vremena. Hvala ti, dragi brate Ivane, na svemu!

Krk, 6. 10. 2012. g.
Antonija

Zahvala za izlaz iz teške financijske situacije

Muž mi već godinu dana ne može naći nikakav honorarni posao, u mirovini je koja je mala, ja radim ali svakim danom, kao i većina ljudi, danas sve manje mogu podmirivati svoje tekuće obveze. Zaredale su se ovrhe, gomilanja računa, nemogućnost plaćanja istih i našli smo se pred nepremostivim zidom. Došli smo do toga da je moj muž po cijele noći pretraživao kontejnere sa smećem u potrazi za plastičnim bocama i bili smo sretni ako bi skupio desetak-dvadesetak kuna jer boca je sve manje, a onih koji ih

traže sve više. Nisam više znala što i kako; zavapila sam blaženom Ivanu Merzu onako iz očaja i iz dubine duše. I bl. Ivan je odgovorio; našao je rješenje, stvari su se čudesno počele rješavati i taj za nas nepremostivi zid dugova počeo se topiti.

Hvala ti, Orle Kristov, što me nisi napustio, nego si meni i mojoj obitelji pomogao da mirnije dočekamo sutra.

Zagreb, 28. 12. 2013. g.
S.M.

Nakon izmoljene devetnice dobio posao

Blaženoga Ivana Merza izabrao sam za svoga zagovornika jer je rođen na isti datum kao i ja. Redovito mu se molim i po njegovu zagovoru udijeljena mi je milost. Nakon izmoljene devetnice bl. Ivanu dobio sam posao za koji sam molio. Zahvaljujem Bogu i bl. Ivanu na primljenim milostima!

Čazma, 7. 2. 2014. g.
Matija M.

Misli bl. Ivana Merza oduševljavaju

U srpnju mjesecu ove godine posjetila sam baziliku Srca Isusova u Zagrebu i bila sam ondje na sv. misi. Nakon mise pomolila sam se bl. Ivanu Merzu na njegovu grobu. Osjetila sam duhovno ispunjenje i veliku radost. Boraveći kod groba čitala sam njegove misli i zapise iz njegova života te me je to u velikoj mjeri oduševilo i istinski dirnulo. Privukao me je i oduševio svojom duhovnom snagom, mirom i ljubavlju. Preporučila sam mu svoje potrebe i bila sam uslišana. Zahvaljujem mu za primljene milosti.

Osijek, 18. 8. 2015. g.
Silvija P.

Sačuvani životi u prometnoj nesreći

Zahvaljujem bl. Ivanu Merzu što nas je očuvao na cesti od velike nesreće koja je mogla biti veoma tragična. Sa suprugom i sinom vraćali smo se autom iz Slavonije za Zagreb. Autoput je bio krcat praznim i punim autobusima (izbjeglice s Bliskoga istoka), vojnim kamionima, običnim kamionima, automobilima. Ušli smo na autoput. Sjedila sam na zadnjem sjedištu automobila sa sinom i zaspala. U jednom trenutku probudio me zvuk udarca, a onda sam osjetila bol. Iako sam bila vezana, postrance sam udarila glavom u staklo… Što se dogodilo?

Suprug je na trenutak zadrijemao i naš je auto skrenuo u lijevo, prešli smo na preticajni trak i dohvatili se ograde, udarili smo u nju i proklizali po istoj ogradi… Muž se trgnuo i izravnao auto. Stali smo na benzinskoj postaji kod Slavonskoga Broda i išli vidjeti štetu: samo smo ostrugali lijevu stranu auta u visini kvake! U trenutku kada smo skrenuli oko nas nije bilo vozila, iako je i prije i kasnije autoput bio krcat. Slučajnost? A, ne!

Nedavno je bilo hodočašće u Mariju Bistricu; moj suprug je, kao i svake godine, išao pješice s još nekolicinom župljana. Prije polaska župnik im je blagoslovio i podijelio majice s imenom Župe *Blaženi Ivan Merz* i s likom našega Blaženika. Tu istu majicu je moj suprug imao u trenutku putovanja kada nam se dogodila ova nezgoda. Netko bi rekao: puka sreća! A ja smatram da nas je Blaženik sačuvao od ozljeda i sigurne smrti.

Hvala ti, blaženi Ivane!

Zagreb, 23. 9. 2015. g.
Stela M.

Brončani reljef – poprsje bl. Ivana Merza.
Rad akademskoga kipara isusovca Marijana Gajšaka.
Nalazi se u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu.

Zahvala za dobiven posao za sina i kćerku

Župljanka sam župe bl. Ivana Merza u Španskom. Gledajući njegovu sliku na zidu i njegovu "mladost" pomislila sam da bi mi on mogao pomoći kod Gospodina da i moja djeca pronađu posao koji će ih zadovoljiti. Počela sam moliti devetnicu bl. Ivanu Merzu. Nakon četvrtoga dana molitve devetnice bl. Ivanu Merzu točno se dogodilo za što sam molila. Sin i kćerka dobili su posao koji su željeli. Veoma sam zahvalna Blaženiku i za zahvalu izmolila sam nakon toga devet devetnica. I svaki put na svetoj misi zahvalim jer sam sigurna da je to po njegovoj pomoći. Molit ću se da se tom divnom Blaženiku dogodi svetost koju sigurno zaslužuje.

Zagreb, 5. 1. 2016. g.
Milica Sparavalo

Drveni kip bl. Ivana Merza.
Nalazi se u kapelici u Velikoj Vinici u Hercegovini.
Izradio umjetnik Saša Marković iz Osijeka.

Ponovilo se čudo ukradenoga i pronađenoga novčanika

U petak 18. ožujka 2016. g. u Zagrebu ponovilo se identično čudo ukradenoga i pronađenoga novčanika koje se prvi puta dogodilo prije 16 godina – 2000. g. Ovoga puta u igri je bio nitko drugi nego sam postulator bl. Ivana Merza! Evo njegove izjave i zahvalnice:

U našemu isusovačkom Kolegiju u Zagrebu gdje stanujem 18. ožujka 2016. g., dva dana prije Cvjetnice, dogodila se provala u prijepodnevnim satima. Iz moje sobe oko jedanaest sati lopov je ukrao novčanik sa svim dokumentima. Stvar je bila tim dramatičnija što sam sutradan trebao putovati autom malo dalje izvan Zagreba na jednu župu na ispomoć u Velikom tjednu, a sada ostadoh bez svih dokumenata te je moj put bio doveden u pitanje s obzirom na to da sam u novčaniku osim drugih dokumenata imao i vozačku i prometnu itd. Nije mi preostalo drugo nego sam se odmah uputio na policiju i prijavio sam krađu.

Vraćajući se s policije sjetio sam se jedne zahvalnice bl. I. Merzu od prije 16 godina kada je jednoj ženi isto tako bio ukraden novčanik s dokumentima. Kako je bila velika štovateljica bl. Ivana Merza, počela mu se odmah intenzivno moliti i sutradan je novčanik pronađen u obližnjoj kanti za smeće sa svim dokumentima! (Vidi o tome zahvalnicu koja već 16 godina stoji na ovoj web adresi: http://ivanmerz.hr/staro/uslisanja/?str=uslisanja_2000).

To mi je dalo poticaj i ohrabrenje te sam i ja počeo odmah zazivati bl. Ivana da mi pomogne; ako je pomogao onoj štovateljici prije 16 godina, onda može pomoći i svom postulatoru koji već tako dugo radi za njega. I stvarno, pomogao je, i to još istoga dana. Evo kako:

Sav potišten, umoran i pod stresom vratio sam se iz policije u stan, nešto pojeo i potom prilegao da se malo odmorim jer sam bio još uvijek sav u šoku. U 16 sati zvoni mi mobitel. Zove me jedan čovjek i pita jesam li ja taj i taj i jesam li nešto izgubio. Ja mu odgovorih da nisam ništa izgubio, nego mi je ukraden novčanik danas prije podne. On potom reče: “Ja skupljam boce po kontejnerima i ovdje kod trgovine Konzuma (to je nedaleko našega Kolegija) slučajno sam našao u kontejneru bačen vaš novčanik. U njemu sam našao vaš broj mobitela pa vam evo javljam da možete doći tu pred Konzum da vam predam novčanik.”

Odmah sam naravno pohrlio, našao čovjeka s mojim novčanikom, najsrdačnije mu zahvalio i adekvatno ga nagradio. Naravno, u novčaniku nije bilo ništa novca, ali sreća u nesreći: svi su dokumenti, baš svi, bili na mjestu. Pravo čudo! Odmah mi je bilo jasno: bl. Merz je intervenirao i u mom slučaju, i to istoga dana! Blaženi Ivane, hvala ti na ovoj čudesnoj pomoći.

Zagreb, 18. 3. 2016. g.
p. Božidar Nagy, SJ, postulator

Opisi ostalih brojnih uslišanja i primljenih milosti po zagovoru bl. Ivana Merza od 1928. g. sve do danas nalaze se na njegovoj web stranici: www.ivanmerz.hr u direktoriju "Uslišanja i zahvale".

Bl. Ivan Merz.
Naslikao akademski slikar i profesor Zoran Homen iz Križevaca.
Slika se nalazi u Kolegiju Družbe Isusove na Jordanovcu u Zagrebu.

IZVJEŠTAJ S VOLONTIRANJA U RIMU U DOMU HRVATSKIH HODOČASNIKA "BLAŽENI IVAN MERZ"

Poslano prijateljima u Hrvatsku

Pozdrav iz Vječnoga Grada
od Domagoja i Kreše!
16. 10. 2014. g.

Lijepi pozdrav iz Vječnoga Grada gdje se nalazimo na volontiranju u DOMUS CROATA – Domu hrvatskih hodočasnika "Blaženi Ivan Merz". U Domu ćemo boraviti čitav mjesec listopad.

Ispred bazilike svetog Petra u Vatikanu;
Krešimir (lijevo) i Domagoj (desno)

Rad u Domu sastoji se od prijema hodočasničkih grupa (50 – 70 hodočasnika), pripreme blagavaonice za doručak i večeru te posluživanja hodočasnika, pranja i brisanja posuđa, rada u kuhinji, spremanja soba za smještaj hodočasnika (zamjena posteljine, pranje podova, uređenje kupaonica), rada u vrtu, prijema hrane (voće, povrće, ostale namirnice), čišćenja dvorišta, krečenja soba, dežurstva na recepciji…

Slobodno vrijeme može se iskoristiti za obilazak grada te za upoznavanje njegovih kršćanskih i kulturnih znamenitosti.

U blizini Doma nalazi se samostan časnih sestara, a nedaleko je i župna crkva te je moguće slobodno vrijeme iskoristiti za prisustvovanje svetoj misi. U Domu je svakodnevena zajednička Jutarnja molitva iz božanskoga časoslova. Dom ima svoga upravitelja i ostalo osoblje koje se brine oko smještaja hodočasnika i za sam Dom. Osoblje Doma je jako ugodno i pristupačno.

Hodočasnici ne skrivaju zadovoljstvo gostoprimstvom te se u Domu osjećaju kao kod svoje kuće.

Donosimo kratak izvještaj od nedjelje 12. 10. 2014. g.:

Naš nedjeljni obilazak grada započeo je Papinim *Angelusom* na Trgu svetoga Petra u Vatikanu, a završio posjetom Papinskoga hrvatskog zavoda svetoga Jeronima gdje smo prisustvovali svetom misnom slavlju koje se svake nedjelje u 18h održava na hrvatskom jeziku.

Po završetku misnoga slavlja vicerektor Zavoda vlč. Marko Đurin pozvao nas je na večeru te smo se radosno odazvali pozivu. Najprije nas je proveo kroz unutrašnjost Zavoda, a zatim smo prošetali terasom s koje se pruža prekrasan pogled na Vječni Grad. U Zavodu smo susreli i naše mlade svećenike koji se tu nalaze na poslijediplomskom studiju. Među njima smo susreli i vlč. Željka Šimića te vlč. Tomislava Lasića iz Đakovačko-osječke nadbiskupije s kojima se poznajemo iz Osijeka. Na večeri je bio prisutan i banjolučki biskup mons. Franjo Komarica te rektor Zavoda mons. Jure Bogdan. Bila je to posebna milost za nas. Naime, s biskupom Komaricom blagovali smo za istim stolom. Najviše smo pričali o herojskom gradu Vukovaru i što učiniti za njegovu bolju budućnost. Obećao nam je svoju suradnju, dao smjernice te uputio ohrabrujuće riječi i snagu za daljnju životnu borbu.

Po završetku večere biskup i vicerektor su nas otpratili do izlaza te smo radosno napustili naš Papinski hrvatski zavod svetoga Jeronima.

Do Vatikana su nas otpratila dvojica naših svećenika odakle smo se autobusom uputili prema Domus Croata.

Svima šaljemo Papin blagoslov iz Rima!

Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

Detaljnije informacije o mogućnosti smještaja hodočasničkih grupa u Domu te o mogućnosti volontiranja u istom Domu mogu se dobiti putem e-maila: domuscroata@gmail.com
ili: postulaturaim@gmail.com
www.domuscroata.com.

DOM HRVATSKIH HODOČASNIKA
"BLAŽENI IVAN MERZ"
DOMUS CROATA, Via del Grano 35, 00172 ROMA, Italija

Tel. 0039.06.230.2660; Mob. 0039.348.333.1380;
Fax. 0039.06.230.0836

Pogled na Dom hrvatskih hodočasnika "Blaženi Ivan Merz" iz vrta

Dom hrvatskih hodočasnika "Bl. Ivan Merz" u Rimu utemeljen je u Marijinoj godini, na blagdan Gospe Karmelske 16. 7. 1987. g. te je tako Gospa Karmelska postala njegovom prvom zaštitnicom.

Gospa Karmelska, prva zaštitnica Doma hrvatskih hodočasnika "Blaženi Ivan Merz" u Rimu

Ispod slike Gospe Karmelske koja se nalazi u kapeli Doma u Rimu stoji napisano:

Blažena Djevice Marijo, Kraljice Hrvata, brani i štiti ovaj hrvatski dom u Vječnom Gradu Rimu!

Bl. Ivan Merz.
Naslikao akademski slikar Predrag Lešić iz Zagreba.
Slika se nalazi u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Virovitici.

ZANIMLJIVOST S HODOČAŠĆA NA GROB BLAŽENOM IVANU MERZU

Dana 25. svibnja 2010. g. moj brat Krešimir, prijatelj Saša i ja hodočastili smo iz Osijeka na grob blaženoga Ivana Merza u baziliku Srca Isusova u Zagrebu gdje nas je dočekao njegov postulator p. Božidar Nagy. Nakon molitve kod Ivanova groba p. Božidar nas je odveo putovima blaženoga Ivana, a kojima se Ivan kretao dok je boravio i djelovao u Zagrebu. Jedan od njih bio je i posjet OŠ “Dr. Ivan Merz” u Zagrebu, nekadašnjoj bolnici u kojoj je Ivan završio zemaljski hod i prešao u blaženu Vječnost.

Nekadašnja bolnica u Zagrebu u Ulici Franje Račkoga 4 u kojoj je umro Ivan Merz. Na slici je označen prozor njegove bolničke sobe. Danas je u toj zgradi smještena osnovna škola koja nosi naziv “Dr. Ivan Merz”.

Tu nas je dočekalo ugodno iznenađenje, posebno za Krešimira. Naime, Krešimir je 2007. g. nacrtao sliku blaženoga Ivana i poklonio p. Božidaru, njegovu postulatoru. P. Božidar nam nije dugo rekao što je učinio sa slikom tako da smo na to već i zaboravili. No pater je dao da se slika postavi u OŠ “Dr. Ivan Merz”, i to točno iznad mjesta gdje je Ivan preminuo, a u kojoj je trenutno učionica. U učionici se je održavala nastava, ali nas je nastavnica zajedno s učenicima radosno primila. I tako je Krešimir ostao iznenađen kada je vidio svoju sliku u učionici na zidu. Načinio sam fotosnimak slike, a kasnijim pregledavanjem fotografija kod kuće uočio sam zanimljivost na fotografiji.

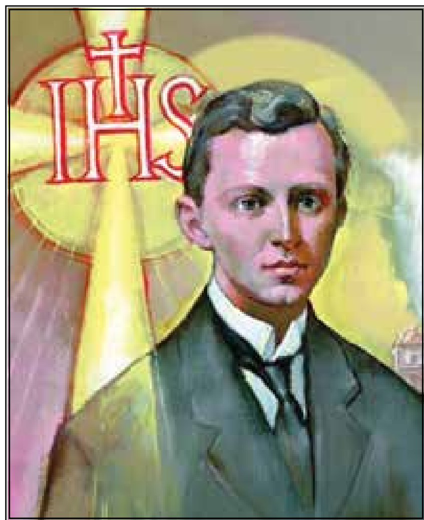

Fotografija prikazuje sliku blaženoga Ivana Merza postavljenu u sobi nekadašnje bolničke sobe, odnosno sadašnje učionice Osnovne škole "Dr. Ivan Merz" u Zagrebu. Slika se nalazi točno iznad mjesta gdje je bio bolnički krevet u kojem je naš Blaženik završio svoj zemaljski hod i prešao u Vječni život.

Bl. Ivan Merz.
Naslikao Krešimir Jakumetović.

Fotografija jasno prikazuje kako blaženi Ivan u trenutku svoje smrti prelazi u blaženu Vječnost, i to u njegovu stilu, s osmjehom na licu. On napušta svoj križ, trpljenje, bol, patnju, koji su ga pratili tijekom zemaljskoga puta. Križ ostaje iza njega. To dokazuje i nebesko-plava svjetlost na slici koja predstavlja granicu između ovozemaljskoga i Vječnoga života. Vidljivo je da blaženi Ivan prelazi u Vječnost, i tu križa više nema! Ivanova vedrina i osmjeh sve govore, on ide u susret Gospodinu, njegovo lice je ugledalo Krista. Ivanova je duša postigla cilj za koji je stvorena. Zanimljivo je to da je slika naslikana ugljenom, i to bez križa u veljači 2009. g. Ovaj fotosnimak je nastao 25. svibnja 2010. g., nakon posjete njegovu grobu u bazilici Srca Isusova u Zagrebu. Svjetlost se jednostavno poigrala potvrdivši Ivanov prelazak u Vječnost i to baš na ovako svetom mjestu, što nikako nije slučajno!

Krešimir je sliku naslikao ugljenom ne znajući za jedan vrlo zanimljiv podatak do kojega sam sasvim slučajno naišao 11. rujna 2016. g., a to je da je bl. Ivan u razdoblju od 4. 11. 1918. g. do kraja prosinca 1918. g. bio zapovjednik ugljenokopa (rudnika ugljena) Maslovare kraj Kotor Varoša u Bosni, za što ga je imenovalo Oružničko zapovjedništvo Narodnoga vijeća u Banjoj Luci kojem se nakon izlaska iz rata dao na raspolaganje. Naime, u rudniku je nastala mučna situacija, pobunili su se radnici te je Merz bio pozvan da što prije uspostavi normalan rad rudnika. Bl. Ivan je razumio i udovoljio pravednim zahtjevima i potrebama radnika te su ga oni odmah zavoljeli i prionuli mirno na posao.

Slika blaženoga Ivana Merza naslikana 2003. g., a koju stavljamo za usporedbu s fotografijom koja je nastala prilikom hodočašća na grob blaženom Ivanu od 25. 5. 2010. g.

Bl. Ivan Merz.
Naslikao akademski slikar Anto Mamuša iz Novoga Travnika, BIH.

Izvještaj pripremio:
Domagoj Jakumetović

Prema Vječnosti

Ivan je prije operacije posjetio svoga duhovnog vođu o. Vrbaneka. On je otišao svom ispovjedniku jer je jasno predosjećao da će umrijeti i da Bog traži od njega žrtvu života za dobro mladeži s kojom je radio. Ispovjednik ga je u tome samo ohrabrio i utješio koliko je mogao. Sjećajući se riječi iz Evanđelja o pšeničnom zrnu koje mora pasti u zemlju da donese ploda, Ivan se oprostio od svoga ispovjednika riječima: “Da, o tom sam već davno uvjeren: treba žrtvovati! Ja sam gotov!” Nakon operacije koja nije uspjela Ivan je dobio meningitis od kojega je polagano umirao te mu je ispovjednik udijelio bolesničko pomazanje te ga upitao: “Zar ne, vi žrtvujete svoj život za Hrvatsko orlovstvo?” Ivan vedro pogleda, velike njegove oči zasjaše i kao da se htio ranjenim licem nasmiješiti naklonio je glavom. Devetoga svibnja 1928. g., ležeći na smrtnoj postelji, Ivan je primio telegram iz Rima kojim mu Sveti Otac šalje svoj blagoslov. U četvrtak, 10. svibnja 1928. g. prije podne Ivan je prešao u vječne radosti Kristova kraljevstva.

Objavljeno u: Ivan Merz ususret beatifikaciji,
Materijali II. dio, Zagreb 2002. g., str. 127

U nastavku donosimo kratki Izvještaj s web stranice "Put k Suncu":

Zagreb: Judo natjecanje u OŠ "Dr. Ivan Merz" u okviru dana škole

Dana 7. 5. 2015. g. u dvorani OŠ "Dr. Ivan Merz" u Zagrebu održano je finalno, 5. kolo Judo Valbado lige "Dr. Ivan Merz". Natjecanje je organizirano u okviru proslave Dane škole i već tradicionalnoga višekategorijskog natjecateljskog projekta "Put k Suncu".

Cijelo se natjecanje odvijalo pod slikom bl. Ivana Merza koju je izradio dipl. ing. Krešimir Jakumetović. Organizatori natjecanja željeli su i na takav način istaknuti povezanost sadašnje generacije mladeži s njihovim uzorom bl. Ivanom Merzom koji je i sam bio sportaš i pisao je o važnosti sporta za mladež.

Judo natjecanje u OŠ "Dr. Ivan Merz" u Zagrebu pod slikom bl. I. Merza

ŽUPE, CRKVE I KAPELE POSVEĆENE BLAŽENOM IVANU MERZU

Župa bl. Ivana Merza u Zagrebu, naselje Špansko, osnovana je 2011. g. Kako župa još nema svoju crkvu, čija je izgradnja u planu, župna zajednica okuplja se na nedjeljno misno slavlje u prostorima Osnovne škole Oranice. Na slici: župnik vlč. Darko Bručić Pavuk predvodi nedjeljnu sv. misu 13. 11. 2016. g.

Na slici: ministrant Luka Todorić iz župe bl. Ivana Merza u Zagrebu u filipinskoj jakni s likom bl. Ivana i grbom filipinske Vice-postulature s inicijalima imena Blaženika. Ispod lika bl. Ivana na latinskom jeziku piše: Bl. Ivan Merz, Apostol mladeži.

Župna crkva bl. Ivana Merza u Slatini

Crkva bl. Ivana Merza
u župi Čemerno (Ljubina), BIH.

Kapela bl. Ivana Merza
u Donjim Ledenicama,
u zaseoku Bjeljevini, župa Gradačac,
u Bosanskoj posavini, BIH.

Kapelica bl. Ivana Merza
u Velikoj Vinici
(Zapadna Hercegovina), BIH.
Sagradio ju je svećenik
Tomislav Šiško iz Hercegovine,
koji je na službi u Francuskoj.

Kapela bl. Ivana Merza
u Studentskom domu
"Dr. Franjo Tuđman" u Splitu

Kapela bl. Ivana Merza
u samostanu sestara
Družbe Kraljice svijeta u Tovarniku.
Sliku bl. Ivana Merza naslikao
umjetnik Ivan Galac iz Tovarnika.

Perivoj bl. Ivana Merza – mjesto u Vojnom poligonu u Slunju gdje su već postavljeni temelji za buduću kapelicu koja će biti posvećena bl. Ivanu Merzu. Povodom Dana kapelanije "Bl. Ivan Merz" 06. 05. 2016. g. na mjestu buduće kapelice misno slavlje predvodio je vojni biskup u Republici Hrvatskoj mons. Jure Bogdan.

Kapela posvećena blaženom Ivanu Merzu u Dolomitima na nekadašnjemu talijanskom bojištu!

Kapela bl. Ivana Merza na planini Monte Lefre na visini 1300 m, mjesto Vila Agnedo kraj Trenta, Italija

Biskup Trenta mons. Luigi Bressan blagoslivlje sliku i kapelu bl. Ivana

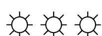
"Kao" zaključak na ratni period Ivanova života donosimo ovu zanimljivost. Prva kapela izgrađena i posvećena hrvatskom blaženiku Ivanu Merzu nije u Hrvatskoj ni u BiH nego u Italiji, i to na bivšem bojištu u Dolomitima gdje je Ivan Merz boravio za vrijeme Prvoga svjetskog rata nalazeći se na drugoj strani fronte. Na planini Monte Lefre na visini od 1300 m, u mjestu Villa Agnedo kraj Trenta, mjesni biskup Luigi Bressan 19. rujna 2004. g. blagoslovio je sliku bl. Ivana Merza i novoizgrađenu kapelu posvećenu hrvatskom blaženiku.

U izgradnji kapele sudjelovali su brojni dobrovoljci, napose talijanski "alpini". Kako je došlo do ostvarenja ove inicijative? Za gradnju kapele i da ona bude posvećena upravo bl. Merzu zaslužan je župnik iz Trenta, don Lucio Tomaselli, rodom iz Ville Agnedo. Don Lucio ovako to objašnjava: "U Prnjavoru i okolici živjeli su mnogi Talijani, porijeklom iz okolice Trenta, koji su se onamo doselili koncem 19. stoljeća. Kada je započeo posljednji rat u BiH, oni su se vratili, nažalost kao izbjeglice, natrag u domovinu svojih djedova i sa sobom su ponijeli uspomene na duhovne vrijednosti kraja u kojem su do tada živjeli, među njima i spomen na bl. Ivana Merza.

Kada se počelo s izgradnjom kapelice na planini Lefre, odlučili smo da bude posvećena Ivanu Merzu jer je upravo u ovim planinama blaženi Merz tijekom rata po iskustvu trpljenja doživljavao svoje duboko obra-

ćenje Bogu i početak uspona prema svetosti." Don Lucio je za svečanost blagoslova kapele priredio brošuru na talijanskom jeziku s tekstovima iz ratnoga dnevnika bl. Ivana Merza. Tako je područje na nekadašnjem bojištu, gdje je bl. Ivan Merz kroz ratnu patnju i stradanje započeo svoj uspon prema Bogu i svetosti, ovom kapelom dobilo dostojno obilježje.

Objavljeno u:
Ivan Merz, Sabrana djela, Svezak IV., Dnevnik
Zagreb, 2014. g., str. 350

U nastavku donosimo jednu poštansku kartu koju je Ivan poslao s ratišta svom prijatelju u Sarajevo, bogoslovu Nikoli Bilogriviću:

Bijela nedjelja u sunčanoj alpskoj prirodi

Dolomiti, 28. III. 1917. g.

+ Dragi Nino,

Osvanula Bijela nedjelja. Veliki predjeli Alpa sa svojim vršcima, dolovima i stranama sijevaju od bjeline. Tamno-zelene omorike se dižu veličanstveno u vis i diče se sa svojom svijetlo-modrom pozadinom. Svjetlo, svjetlo i sjaj posvuda. U doli je napravljena mala kapela, pokrita smrčevim granama, a sprijeda na njoj je drveni križ. Zdesna su pod stijenama, crnima od dima, baračice iz kojih se dimi. Pred kapelom kleči jedno dvadeset vojnika: crna ispaljena lica i tamnih kabanica... a sunce i svjetlo posvuda, sjaj, ljepota, samo što su ovi ljudi crni i bijedni.

Vojni svećenik služi sv. misu za vojnike na bojištu.
Ovu je fotografiju u obliku razglednice Ivan poslao poštom svom ocu 2. 4. 1917. g.

Pričest se dijeli. Ona mala bijela Hostijica, bijela i sjajna i sjaj toga vedroga dana ide ovim crnim izmučenim ljudima. A ovi su sklopili preko prsiju ruke, spustili glavu sve do zemlje i u sebi proživljavaju taj Misterij.

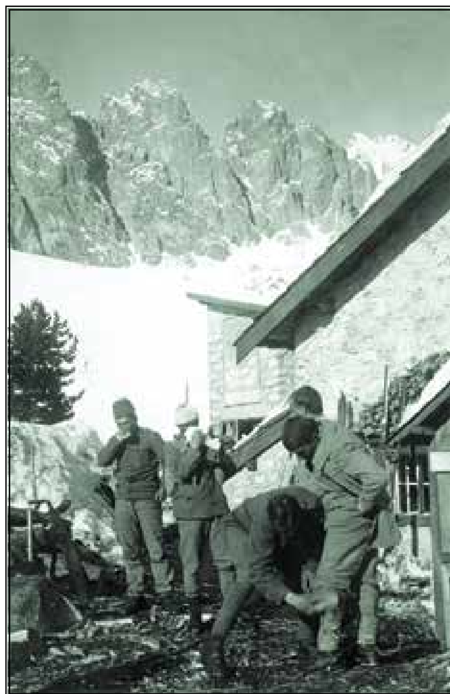
Sva priroda je divna, uopće sve osim čovjeka je sretno i lijepo. Izgleda samo. Duša im je danas čišća i svjetlija od ovog ogromnog svjetla alpske nedjelje; sva ova veličina prirode je samo simbol čovječje duše. A ovo njegovo jadno, skršeno i slomljeno crno tijelo i ne spada zapravo ovamo i ono mora propasti i doći u harmoniju s ostalom ljepotom.

Meni je dobro.

Pozdrav.

Ivan

Objavljeno u: Ivan Merz, Sabrana djela, Svezak IV., Dnevnik Zagreb, 2014. g., str. 257

Ivan Merz (u bijeloj kapi) kraj zgrade vojnog zapovjedništva na kratku odmoru prije ofenzive.

OSTALE UMJETNINE I OBILJEŽJA U ČAST BLAŽENOGA IVANA MERZA

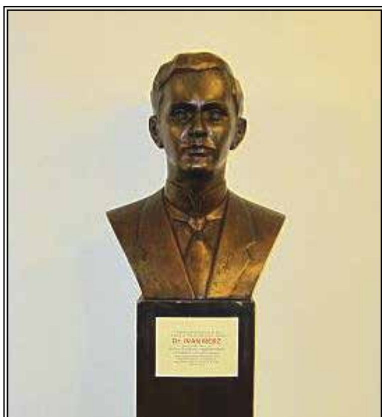
Slika 1

Slika 2

Slika 1: Prvi kip bl. Ivana Merza. Izradio ga je akademski kipar Slaven Miličević iz Zagreba, rodom iz Gradačca, BIH. Nalazi se u župi Presvetoga Trojstva u naselju Prečko u Zagrebu. Kip je prigodom postavljanja blagoslovio postulator p. Božidar Nagy.

Slika 2: Isti kip (njegova kopija) nalazi se u novoj obližnjoj župi Bl. Ivana Merza u Španskom. Na slici uz kip nalazi se sadašnji župnik župe bl. Ivana, vlč. Darko Bručić Pavuk a kraj kipa zdesna su relikvije bl. I. Merza koje se čuvaju u ovoj župi. Slika je načinjena prigodom proslave župskog blagdana bl. Ivana 8. svibnja 2016. g.

Bista bl. Ivana Merza. Nalazi se u njegovu bivšem stanu u Zagrebu. Izradio akademski kipar Anto Brkić iz Čapljine, BIH.

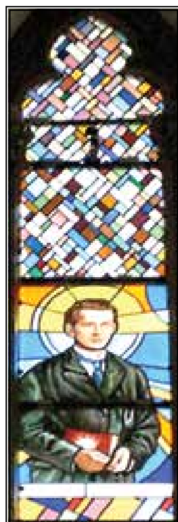
Bista bl. Ivana Merza. Nalazi se u crkvi Svih svetih u Sesvetama. Izradio akademski kipar i profesor Vid Vučak iz Staroga Čiča kod Velike Gorice.

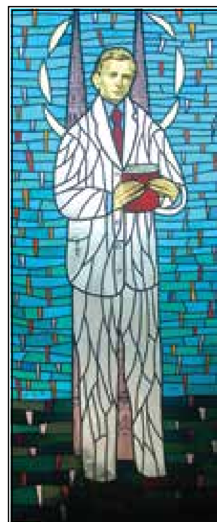
Bista bl. Ivana Merza. Nalazi se u Zagrebu u dvorištu Osnovne škole koja po njemu nosi ime. Izradio akademski kipar i profesor Vid Vučak iz Staroga Čiča kod Velike Gorice.

Poprsje bl. Ivana Merza. Nalazi se u Kaštel Gomilici kod Splita kraj župne crkve sv. Jeronima. Izradila akademska kiparica Ljubica Dragojević – Buble iz Trogira.

*Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u kapucinskoj crkvi
Gospe Lurdske u Rijeci.
Izradio akademski slikar
Robert Mijalić iz Rijeke.*

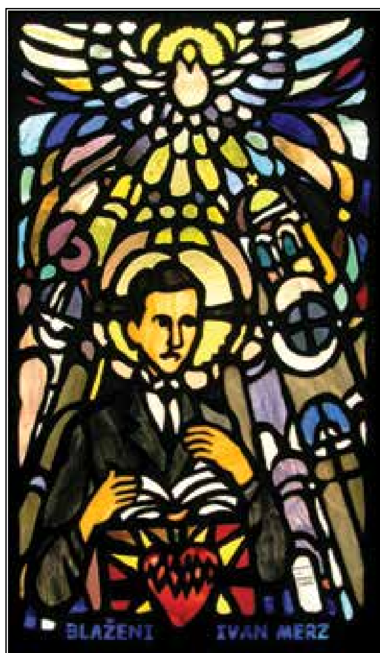
*Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u župnoj crkvi BDM
Kraljice apostola u Zaprešiću.
Izradio akademski slikar Ante Žaja
iz Zaprešića, rodom iz Aržana.*

*Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u hrvatskoj crkvi
u Hamiltonu u Kanadi.*

*Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se na otoku Krku u župnoj
crkvi sv. Apolinara u Bogovićima,
općina Dubašnica – Malinska.
Izradio umjetnik Drago Jurić
iz Buševca kraj Velike Gorice.*

Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u crkvi sv. Ane u Žaboriću kraj Šibenika, župa Krapanj - Brodarica. Izradio akademski slikar Mile Skračić iz Murtera.

Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u župnoj crkvi sv. Andrije apostola u Donjim Andrijevcima. Izradio Stevan Stanišić iz Sombora.

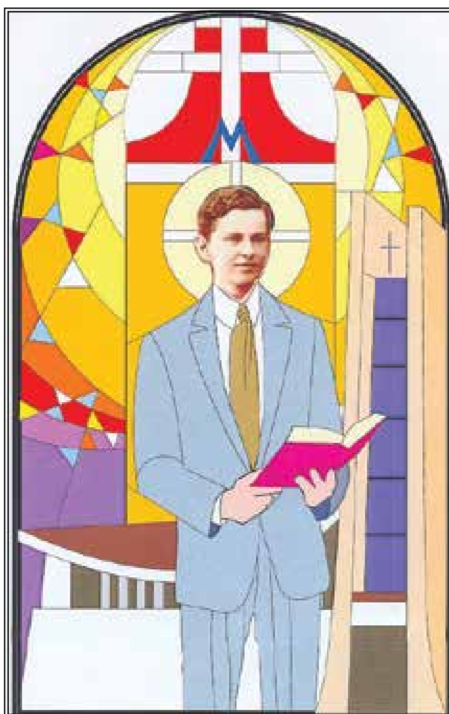
Vitraj bl. Ivana Merza. Nalazi se u kapeli Presvetoga sakramenta u riječkoj katedrali sv. Vida. Izradio akademski kipar Zvonko Kamenar iz Rijeke.

Vitraj bl. Ivana Merza. Nalazi se u Hrvatskoj katoličkoj crkvi sv. Marije u Essenu, Njemačka. Izradio umjetnik Ivo Dulčić iz Dubrovnika.

Vitraj bl. Ivana Merza. Nalazi se u crkvi BDM Žalosne u Mrkoplju. Izradio profesor i akademski slikar Marijan Jakubin iz Zagreba.

Vitraj bl. Ivana Merza. Nalazi se u župnoj crkvi sv. Antuna u Šujici u Hercegovini, BIH. Izradio akademski slikar Mate Ljubičić iz Zadra.

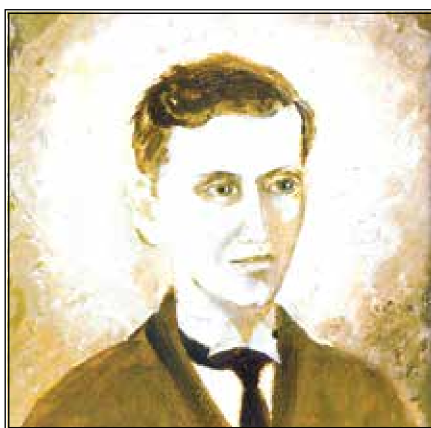
Vitraj bl. Ivana Merza. Nalazi se u Hrnetiću kod Karlovca. Izradio Domagoj Kačan iz Zagreba.

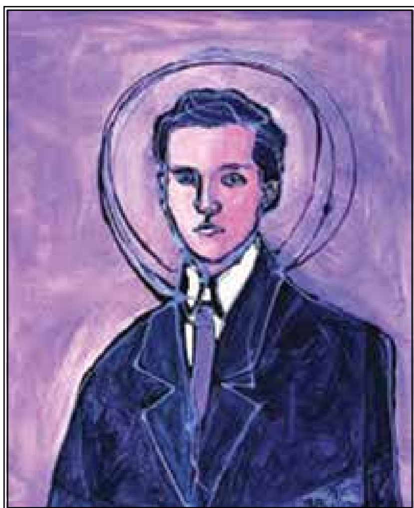
Vitraj bl. Ivana Merza. Nalazi se u župnoj crkvi Pohođenja BDM u Šandrovcu. Izradio akademski umjetnik Borut Gruden iz Žakanja kod Karlovca.

Bl. Ivan Merz.
Nalazi se u crkvi sv. Josipa u Dalju.
Naslikala umjetnica Vera Šaf
iz Koprivnice, rodom iz Dalja.

Bl. Ivan Merz.
Naslikala umjetnica Sonja Tomić
iz Zagreba, rodom iz Dubrovnika.

*Bl. Ivan Merz.
Naslikao akademski slikar Josip
Botteri Dini iz Splita,
rodom iz Zagreba.*

*Bl. Ivan Merz. Nalazi se
u Postulaturi bl. Ivana Merza na
Jordanovcu u Zagrebu. Naslikao
umjetnik Marin Boban iz Solina.*

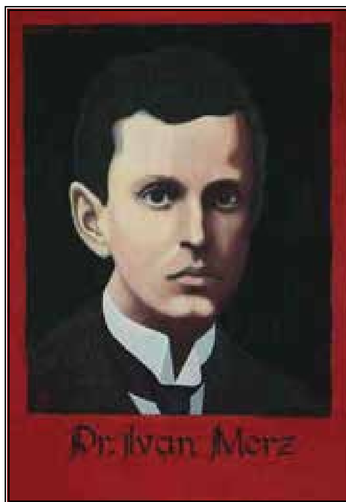
*Bl. Ivan Merz. Nalazi se u Rimu u Domu
hrvatskih hodočasnika "Bl. Ivan Merz".
Naslikao akademski slikar Bože Drmić
iz Splita, rodom iz Dobrića
kod Tomislavgrada, BIH.*

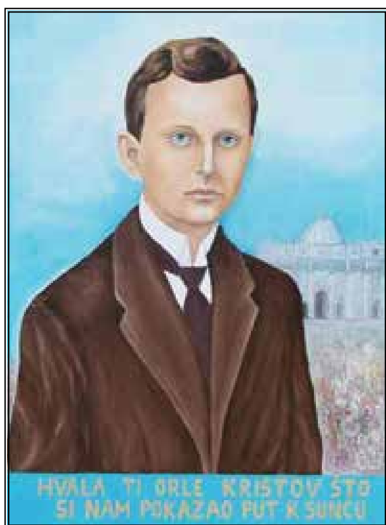
*Bl. Ivan Merz. Nalazi se u dvorani za
mladež u župi sv. Josipa na Trešnjevki
u Zagrebu. Naslikala umjetnica
Sonja Tomić iz Zagreba,
rodom iz Dubrovnika.*

Bl. Ivan Merz
(nepoznati autor)

Bl. Ivan Merz. Nalazi se u Rimu u Domu hrvatskih hodočasnika "Bl. Ivan Merz". Naslikao akademski slikar Ivica Gabrić iz Velike Gorice, rodom iz Lipe kod Tomislavgrada, BIH.

Bl. Ivan Merz. Nalazi se u Postulaturi bl. Ivana Merza na Jordanovcu u Zagrebu. Naslikao Saša Marković iz Osijeka.

Bl. Ivan Merz. Nalazi se u crkvi Pohođenja BDM u Banjoj Luci.

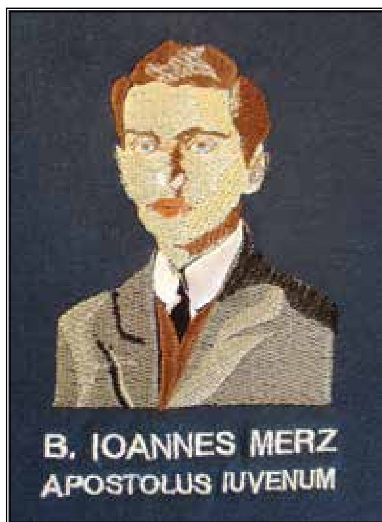
Bl. Ivan Merz.
Nalazi se u crkvi sv. Anzelma u Ninu. Naslikala umjetnica Iva Čačić iz Nina.

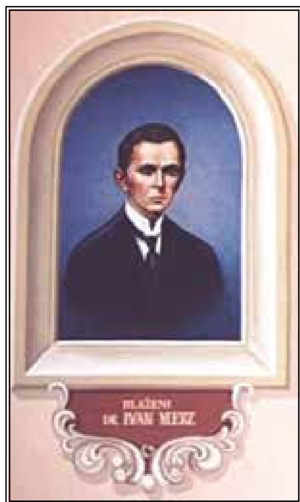
Bl. Ivan Merz. Nalazi se u vojnoj kapelaniji u Rajlovcu, BIH. Naslikao akademski kipar i slikar Boris Jovanović iz Mostara.

Bl. Ivan Merz. Nalazi se u kapeli Filozofskoga fakulteta Družbe Isusove na Jordanovcu u Zagrebu. Naslikao akademski slikar i kipar Saša Sermek iz Belog Manastira.

Lik bl. Ivana Merza. Izrađen u tekstilu na Filipinima po narudžbi filipinske Vice-postulature i stavljen na tamošnje odjevne predmete, majice i jakne. Potpis je na latinskom jeziku, a u prijevodu glasi: Bl. Ivan Merz, Apostol mladeži.

Freska bl. Ivana Merza. Nalazi se u župnoj crkvi Imena Marijina u Gromiljaku kraj Sarajeva. Izradila trojica ukrajinskih slikara.

Freska bl. Ivana Merza. Nalazi se u sjemenišnoj crkvi u Travniku. Izradili ukrajinski umjetnici.

Drveni kip bl. Ivana Merza. Nalazi se u Gradićima, župa Donja Lomnica kraj Velike Gorice.

Drveni kip bl. Ivana Merza. Nalazi se u isusovačkoj crkvi Navještenja Marijina u Opatiji. Izradila kiparica Marija Rizvić iz Orubice.

Kip bl. Ivana Merza na pročelju varaždinske katedrale. Izradio akademski kipar Nikola Šanjek iz Varaždina.

Kip bl. Ivana Merza. Nalazi se u župi sv. Josipa u Slatini. Izradio vlč. Vladimir Škrinjarić, rodom iz Gradine.

Drveni kip bl. Ivana Merza. Nalazi se u Vojnom poligonu u Slunju. Izradila kiparica Marija Rizvić iz Orubice.

Kip bl. Ivana Merza (bronca). Nalazi se u hrvatskoj župi koja nosi ime po bl. Ivanu Merzu, u crkvi Most Precious Blood u Astoriji, New York. Izradio akademski kipar Petar Dolić iz Zagreba, rodom iz Travnika, BIH.

Reljef bl. Ivana Merza i pape Ivana Pavla II. Nalazi se u župi bl. Ivana Merza u Zagrebu i u njegovoj školi u Zagrebu. Izradio akademski kipar Vlade Radas iz Vrapča.

Reljef bl. Ivana Merza na licu medaljona. Izradila tvrtka Colombo Medaglie *iz Milana u Italiji za beatifikaciju Ivana Merza.*

Reljef bl. Ivana Merza na srebrnom rektorovu lancu Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu. Izradio akademski kipar i profesor Mile Blažević iz Zagreba (rodom iz Maovica kod Vrlike) na prijedlog rektora prof. dr. Željka Tanjića. Lik bl. Ivana nalazi se na desnoj strani lanca drugi odozgor.

Relikvijar bl. Ivana Merza.
Nalazi se u Postulaturi
bl. Ivana Merza u Zagrebu.

Relikvijar bl. Ivana Merza.
Nalazi se na Filipinima.

Relikvijar bl. Ivana Merza.
Nalazi se na Filipinima.

Relikvijar bl. Ivana Merza.
Nalazi se u župnoj crkvi
sv. Anzelma u Ninu. Izradio
umjetnik Tonči Šalov iz Nina.

Relikvijar bl. Ivana Merza. Nalazi se u župi bl. Ivana Merza u naselju Špansko u Zagrebu.

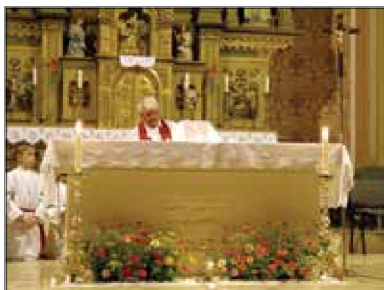
Crkva Krista Kralja na Mirogoju u Zagrebu.
U novi oltar 23. 10. 2016. g. ugrađene su relikvije bl. Ivana Merza.

Crkva Pohođenja BDM u Banjoj Luci
u kojoj je kršten bl. Ivan Merz

Oltar koji se nalazi u župnoj crkvi
u Okučanima, načinjen je za beatifikaciju
bl. Ivana Merza zaslugom fra Božidara
Blaževića i na njemu je sv. Papa Ivan Pavao
II. služio misu Beatifikacije u Banjoj Luci
22. 6. 2003. g. U oltar su položene moći
bl. Ivana Merza. Nakon Beatifikacije oltar
je prenesen u crkvu u Okučane.

Crkva sv. Petra i Pavla u Kaptolu,
Požeška biskupija. U njezin
kameni oltar položene su
moći bl. Ivana Merza.

Lijes u kojem je tijelo bl. Ivana Merza
počivalo od pokopa 1928. g. do ekshumacije
1977. g. Kao relikvija poklonjen je
Banjolučkoj biskupiji i nalazi se u kapeli
Blaženika unutar banjolučke katedrale.

Dom bl. Ivana Merza.
Nalazi se u Malom Lošinju.

Ploča s nazivom ulice bl. Ivana Merza.
Nalazi se u Bjelovaru.

Spomen-ploča bl. Ivanu Merzu.
Nalazi se na župnoj crkvi sv. Jurja u Brusju na otoku Hvaru.

Ploča s nazivom Trga bl. Ivana Merza.
Nalazi se ispred župne crkve sv. Jurja u Brusju na otoku Hvaru.

Spomen-ploča bl. Ivanu Merzu.
Nalazi se na župnoj crkvi sv. Kuzme i Damjana u Velom Grablju na otoku Hvaru.

Spomen-ploča bl. Ivanu Merzu.
Nalazi se na crkvi sv. Ivana Krstitelja u Postirima na otoku Braču.

Spomen-ploča bl. Ivanu Merzu. Nalazi se u Opatiji na Hotelu Agava *(nekadašnji pansion* Lederer*) u kojem je bl. Ivan boravio za vrijeme ljetnoga odmora 1914. g.*

Poštanske marke s likom pape Ivana Pavla II. i bl. Ivana Merza objavljene u Federaciji BIH prigodom Beatifikacije 2003. g.

Poštanske marke s likom pape Ivana Pavla II. i bl. Ivana Merza objavljene u RS, BIH prigodom Beatifikacije 2003. g.

MUZEJSKA ZBIRKA SAČUVANIH PREDMETA BL. IVANA MERZA
Zagreb, Ksaverska cesta 10 b

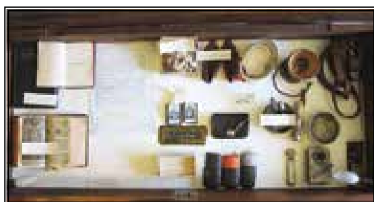
Unutrašnjost Muzejske zbirke bl. Ivana Merza

Dokumenti, misal, spisi, knjige bl. I. Merza

Odjevni predmeti bl. Ivana: kravate, šalovi, maramice, vesta, kapa

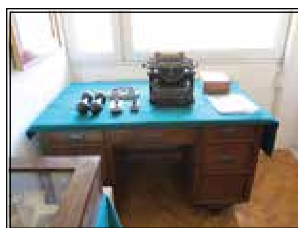
Razni predmeti kojima se služio bl. Ivan Merz

Original vrpce s grobnoga vijenca s natpisom: "Hvala ti, Orle Kristov, što si nam pokazao put k Suncu!"

Drvena bosanska škrinja u kojoj su se čuvale stvari i spisi bl. Ivana Merza

Pisaći stol i pisaći stroj bl. Ivana Merza

ŠTOVANJE BLAŽENOGA IVANA MERZA NA FILIPINIMA

Na Filipinima se veoma širi štovanje bl. Ivana Merza. Njegove relikvije putuju od župe do župe, tiskaju se sličice s tekstom na engleskom i filipinskom jeziku, izrađuju se medalje i odjevni predmeti s likom Blaženika. Uzorci tih predmeta poslani su Postulaturi i župi bl. Ivana Merza u Zagrebu.

Gosp. Dave Ceasar dela Cruz, student teologije, vice-postulator bl. Ivana na Filipinima, dne 8. listopada 2007. g. pohodio je grob bl. Ivana Merza. Na Filipinima je osnovao Bratovštinu katoličkih svetaca čiji je cilj promicanje poznavanja i štovanja novijih blaženika i svetaca među koje je na prvo mjesto uvrstio hrvatskog blaženika Ivana Merza za čije je poznavanje među Filipincima njegova udruga učinila dosada veoma mnogo.

Gosp. Dave Ceasar dela Cruz, načinio je i filipinski grb bl. Ivana Merza, te nam dao ovo objašnjenje grba:

Plava pozadina simbolizira marijansku pobožnost bl. Ivana i nebo. Tri žute zvijezde simboliziraju tri najveća filipinska otoka: Mindanao, Luzon i Visayan. Slova “I” i “M” jesu inicijali Blaženikova imena i prezimena. Crvena linija koja ujedno čini križ označuje goruću ljubav bl. Ivana prema Bogu i mladeži. Crvena i bijela boja u slovu “I” i u poprečnoj crti križa označuju boje hrvatske zastave. Natpis ”APOSTOL SA MGA KABATAAN” jest filipinski izraz za “Apostol mladeži”.

DODATNA AUTORSKA POJAŠNJENJA

Ova zbirka pjesama sadrži kao ilustracije fotografije koje prikazuju blaženoga Ivana iz razdoblja njegova zemaljskoga života; one obuhvaćaju razdoblje iz Ivanova djetinjstva, vrijeme koje je Ivan proveo na fronti u Italiji te period Ivanova djelovanja nakon rata.

U zbirci se nalaze i fotografije umjetničkih djela koje prikazuju blaženoga Ivana rađena u raznim tehnikama: u obliku vitraja, reljefa, freski, kipova, slika, medalja te fotografije s likom bl. Ivana na poštanskim markama, na rektorovu lancu Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, na misnicama itd.

Imenom blaženoga Ivana Merza nazvane su župe, crkve, ustanove, škole, udruge. Najvažnije navodimo kako slijedi:

Župe posvećene bl. Ivanu: u Zagrebu (Špansko – Oranice), u Slatini (Požeška biskupija), u Mannheimu (Njemačka), u Astoriji (New York, SAD). Filijalna ckrva u župi Čemerno kraj Sarajeva (Ljubina – BIH).

Kapelice: Vir, Tovarnik, Velika Vinica u zapadnoj Hercegovini – BIH, Donje Ledenice u Bosanskoj posavini – BIH, Hrasno u Hercegovini – BIH, Villa Agnedo kraj Trenta – Italija.

Vojne kapelanije: Slunj, Rajlovac kraj Sarajeva – BIH.

Domovi: u Rimu za hodočasnike i u Malom Lošinju za odmor. Planinarski dom (Blidinje, Hercegovina – BIH).

Centar za djecu i mladež (Karaševo – Rumunjska).

Ulice: Split, Kaštel Gomilica, Bjelovar.

Trg: Brusje na otoku Hvaru.

Škole: opća gimnazija u Banjoj Luci, osnovna škola u Zagrebu, osnovna škola u Drvaru u Srednjoj Bosni – BIH, osnovna škola u Karaševu – Rumunjska.

Dvorane: Zagreb (studijska čitaonica u stanu gdje je bl. Merz živio), Gradići kraj Velike Gorice, Grbavica u Sarajevu.

Molitvene zajednice: Grbavica u Sarajevu, Župa sv. Ivana Pavla II. u Zagrebu, Rijeka.

Udruge: Zagreb, Solin, Kaštela, Split, Banja Luka.

Sportska društva: Tenis klub (Zagreb), Katolička odbojkaška liga (Kol-blim – Zagreb), Društvo za mladež (Stocholm – Švedska), Klub gimnazijalaca (Sušak – Rijeka).

Spomen-ploče u mjestima koje je bl. Ivan Merz pohodio ili u njima boravio: Brusje i Grablje na otoku Hvaru, Postira i Dol na otoku Braču, Opatija.

U vrijeme oko blagdana bl. Ivana, u mjesecu svibnju svake godine održava se u Zagrebu manifestacija, tj. informativno-odgojno-natjecateljski projekt "Put k Suncu" koji ima za cilj promicanje humanih, moralnih i vjerskih vrijednosti koje je živio i promicao blaženi Ivan Merz, a na samu natjecanju sudjeluju učenici osnovnih škola iz Hrvatske i zapadne Hercegovine.

Postoji i udruga nazvana "Put k Suncu" koja je utemeljena upravo s ciljem promicanja štovanja bl. Ivana. Svakako treba napomenuti da se od 1979. g. u Zagrebu održava i manifestacija "USKRSFEST" – festival katoličkih duhovnih skladbi, a koji je pokrenut po nadahnuću bl. Ivana Merza; prvi organizator ove manifestacije bila je Postulatura za beatifikaciju bl. Ivana Merza.

Ovim podatcima htjeli smo pokazati koliko je štovanje bl. Ivana rasprostranjeno po čitavoj Hrvatskoj i BiH, a njegovo štovanje širi se i po europskim državama (Francuska, Mađarska, Njemačka, Austrija, Poljska, Rumunjska, Švedska itd.); štuje ga se i izvan granica Europe u Americi, Rusiji, Kanadi, Africi te na Filipinima.

Osim toga ova zbirka pjesama u čast bl. Ivana obogaćena je i popunjena fotografijama (izvor: internet) koje prikazuju prirodne ljepote na kojima posebno dolazi do izražaja sunce i njegova svjetlost koji simboliziraju Krista i Vječnu Domovinu. O prirodnim ljepotama sam bl. Ivan bilježi u svom dnevniku: **"Sve divote svijeta, sva priroda, dovode do spoznaje da je to sve od neizmjernoga Duha, od Ideala čovječanstva, od Istine, Dobrote i Ljepote."**

Želja nam je bila u ovoj zbirci pjesama objediniti sve najbitnije elemente iz Ivanova života, sve ono što je on značio za mladež i za hrvatski puk za vrijeme svoga kratkog boravka na zemlji, a također i sve ono što se počelo događati i što se dogodilo poslije njegove smrti, odnosno njegova prelaska u Vječnost. Tu su brojne milosti i uslišanja koja su se dogodila po njegovu zagovoru, pjesme koje su spjevane i skladane njemu u čast, svjedočanstava njegovih prijatelja i suvremenika koji su tako lijepo i zorno opisali, prikazali i približili lik i svetost bl. Ivana; tako ga i mi možemo doživjeti kao pravoga prijatelja i nebeskoga zaštitnika te po njemu osjetiti prisutnost, blizinu i ljubav Božju.

Na naslovnoj stranici pjesmarice nalazi se fotografija bl. Ivana koji svojom vedrinom i blagim osmjehom obasjan božanskim svjetlom pokazuje put prema Isusu Kristu, svjetlu svijeta i suncu života. A upravo Sunce na pozadini naslovne stranice predstavlja Krista za kojim je Ivan toliko čeznuo, kako je i sam zapisao u svom Dnevniku: **"U meni je plamen za beskrajnim visinama; žar za nepomućenim grljenjem Sina i Oca i Duha."** Na naslovnoj stranici nalazi se i njegova znakovita rečenica **"Katolička vjera je moje životno zvanje"** koju je Ivan izrekao u jednom pismu svojoj majci za vrijeme studiranja u Parizu i u toj je rečenici sažet sav njegov život i pogled na svijet. Na naslovnici se pri dnu nalaze i riječi "Žrtva – Euharistija – Apostolat" koje predstavljaju geslo Hrvatskoga orlovskog saveza, a ujedno i program života i djelovanja koje je u životu provodio bl. Ivan i na taj način radio za prave apostolske vrijednosti kršćanske vjere, za kraljevstvo Božje, zajedništvo s Bogom, privođenje duša k Isusu, vječno spasenje duša itd. Stoga ova pjesmarica i nosi naziv *Apostol Kristov* jer upravo je to i bio bl. Ivan Merz – apostol i vjerni sluga Božji, a to je i dan-danas.

Na poleđini zbirke pri vrhu nalazi se fotografija bl. Ivana, odnosno samo jedan njezin dio, i to njegove oči, njegov sveti pogled kojim nas s nebeskih visina usmjerava prema Suncu – Kristu, zemlji vječnosti, zemlji vječnoga sjaja, zemlji u kojoj se on sada nalazi i pred Gospodinom moli i zagovara za nas. Ali do te se zemlje ne dolazi laganim putom, nego trpljenjem, svakodnevnim razapinjanjem, obavljanjem teških staleških dužnosti – preko križa. I upravo se na toj stranici uz Ivanov pogled nalazi i znamenita rečenica koju je zabilježio na prvim stranicama svoga dnevnika: **"Pričest je izvor života!"** Iz presvete euharistije Ivan je dnevno crpio milosnu snagu za uspon prema svetosti, ustrajnost u trpljenju, svladavanje križeva i nadahnuće za svoj apostolski rad.

Pozadina svake stranice unutar pjesmarice ostavljena je potpuno bijela upravo zato što bijela boja predstavlja čistoću i vedrinu, tj. svetost Ivanove duše.

Pojedine riječi u tekstu pjesama počinju velikim slovom kao npr. Sunce, Vječnost, Nebo, Raj, Dom Očev itd. jer su upravo one povezane s onim što nas čeka nakon završetka našega proputovanja ovim prolaznim svijetom, a to je vječni život. Također i u ostalim tekstovima unutar zbirke neke riječi ostavili smo onako kako ih je Merz pisao u svom Dnevniku kao npr.: Istina, Milost, Kraljevstvo Božje, sv. Misa, sv. Pričest, Euharistija, presv. Hostija,

sv. Križ jer smo tim načinom pisanja kao i Ivan željeli izraziti svoje poštovanje prema stvarnosti koju ta riječ označava i što ta stvarnost za nas znači.

Pjesme su napisane tako da mogu biti uglazbljene i otpjevane. Naime, za svaku pjesmu postoji zamišljena melodija. Zahvalno ćemo se radovati suradnji ukoliko postoji interes za uglazbljivanje stihova.

Pjesme su nastajale tijekom 2009., 2010., 2011., 2012., 2013., 2014., 2015. i 2016. g., i to uoči obljetnice Ivanova zemaljskoga rođenja, obljetnice njegova proglašenja blaženim i obljetnice njegova prelaska u Vječnost.

Osim zbirke pjesama koja je glavni i središnji dio ove knjige, tu su još dva velika dijela napisana u znak zahvalnosti bl. Ivanu Merzu i kao naše svjedočanstvo drugima o njegovoj svetosti. U prvom dijelu donosimo njegovu kratku biografiju i njegove divne misli koje nam je ostavio u svojim spisima. U trećem dijelu, nakon pjesama, kao Dodatak zbirci nalaze se svjedočanstva njegovih prijatelja i suvremenika te uslišanja koja su se dogodila po njegovu zagovoru. Donijeli smo sve ono što nas je nadahnulo na pisanje pjesama; htjeli smo približiti blaženoga Ivana svima onima koji se još nisu imali priliku upoznati s njegovim svetačkim životom, pogotovo mladima koji se nalaze na raskrižju života.

Od srca zahvaljujemo patru Božidaru Nagyu, postulatoru za kanonizaciju bl. Ivana Merza, za pomoć u pripremi ove knjige, posebice u prikupljanju podataka o umjetničkim djelima koja prikazuju bl. Ivana.

Dragi čitatelju,

Ivana Merza poslalo je Nebo hrvatskom puku da nas štiti i pomaže nam na našim životnim putovima, da nam bude prijatelj i zagovornik kod Gospodina.

To je prava milost za hrvatski narod i za našu Domovinu te za sve koji se utječu njegovu zagovoru.

Neka nam svima naš blaženi Ivan uvijek rasvjetljava i pokazuje pravi put, put koji vodi do Sunca Vječnoga – Kralja i Gospodina našega Isusa Krista!

Bog s tobom!

Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

POGOVOR

p. Božidar Nagy, isusovac,
postulator bl. Ivana Merza

Duhovna veličina naših blaženika i svetaca očituje se u tome koliko su djelovali na druge ljude da ih pribiliže Bogu i kršćanskim vrijednostima, koliko su uspjeli nadahnuti i pokrenuti energije i sposobnosti umjetnički nadarenih osoba da svoj doživljaj njihove svetosti ovjekovječe u svojim umjetničkim djelima, bilo da se radi o likovnim ostvarenjima ili literarnim i glazbenim izričajima. Sve se to odnosi i na našega blaženog Ivana Merza. Premda je i prije njegov lik bio sadržaj i nadahnuće umjetničkih djela, posebice na području poezije, tek nakon njegove beatifikacije 2003. g. pokrenula se gotovo prava lavina umjetničkoga stvaralaštva koje je za predmet imalo lik našega Blaženika.

Zbirka pjesama posvećenih bl. Ivanu Merzu koju imate u rukama upravo je jedno takvo svjedočanstvo kako je njegov svetački život i lik nadahnuo dvojicu rođene braće koji imaju i dar pjesništva te su nam u stihove pretočili svoj doživljaj bl. Ivana i opjevali razne vidove njegova života i njegovih vrlina.

Ova je knjiga po mnogočemu originalna. Premda je o bl. Ivanu Merzu do sada objavljeno mnogo publikacija (preko šezdeset naslova), ovo je prvi puta da se zbirka pjesama napisanih njemu u čast objavljuje kao posebno tiskano izdanje. I to nisu sve pjesme koje su o njemu do sada napisali razni autori, ovdje se nalaze pjesme samo dvojice autora, mladih katoličkih in-

telektualaca koji su ih ispjevali u onoj životnoj dobi kada je i naš bl. Ivan kao njihov vršnjak po godinama i u njihovoj dobi apostolski djelovao u Hrvatskoj posljednjih šest godina svoga svetačkog života.

Ove su pjesme ujedno i svjedočanstvo kako bl. Ivan svojom svetošću može zahvatiti mlada čovjeka i oduševiti ga za iste one ideale za koje je i on živio. Pjesme su nastajale postupno od 2009. g. pa sve do ove godine, i to za sasvim određene datume koji su posebno vezani uz našega Blaženika, kako je to naznačeno ispod svake pjesme. Kada su napisali svoje prve pjesme u čast bl. Ivana, autori se nisu ipak time zadovoljili, kako je to inače slučaj kod većine drugih pjesnika koji su nam svoje doživljaje bl. Ivana ostavili u samo jednoj pjesmi; oni su nas nastavili svake godine obogaćivati novim pjesmama koje su osvjetljavale lik bl. Ivana i njegove pojedine vrline. I to je dokaz duhovnoga bogatstva lika našega Blaženika koji ne prestaje nadahnjivati i pokretati umjetničke energije onih koje oduševljava svojom svetošću.

Ova zbirka pjesama obogaćena je i brojnim prilozima kojima su autori željeli objasniti i ilustrirati što ih je nadahnulo u liku bl. Ivana te su mu ispjevali tolike lijepe pjesme. Tu je najprije prvi dio knjige gdje se nakon kratke biografije donose mnoge misli našega Blaženika koje stoje u temeljima njihova nadahnuća i koje su pokretale njihove pjesničke sposobnosti da su svoj doživljaj Blaženika pretočili u stihove. Nakon glavnoga i središnjega dijela ove zbirke, tj. samih pjesama, u trećem dijelu knjige autori nam donose najprije izabrana svjedočanstva Blaženikovih suvremenika koji su s njime prijateljevali i doživljavali ga kao sveca, a ta su se svjedočanstva posebno dojmila naših autora i otkrila im nove vidike Blaženikove osobnosti. Slijede potom reprodukcije i podatci o većini umjetničkih djela o Blaženiku izrađenih u raznim tehnikama i materijalima prije, a posebice poslije njegove beatifikacije, što je daljnja originalnost ove zbirke. Tako sada po prvi put na jednom mjestu imamo pregled podataka o većini umjetnika i njihovih djela koja su posvetili Blaženiku. Pokazatelj je to kako bl. Ivan sve dublje ulazi u svijest hrvatskoga naroda kao duhovno svjetlo i Božji čovjek.

Na kraju, što drugo reći nego izraziti iskrenu zahvalnost našim autorima, braći Domagoju i Krešimiru koji su ovom svojom originalnom zbirkom

pjesama obogaćenom brojnim dodatcima dostojno obilježili 120. obljetnicu rođenja našega Blaženika. Želimo im da im bl. Ivan svojim zagovorom pomogne slijediti one ideale svetosti koje je on u svom životu ostvario.

p. Božidar Nagy, SJ
postulator

Unutrašnjost bazilike Srca Isusova u Zagrebu u kojoj je posljednjih šest godina života bl. Ivan Merz svakodnevno prisustvovao sv. misi i primao sv. pričest. Tu je imao svoga ispovjednika i duhovnika, p. Josipa Vrbaneka, koji ga je pratio sve do smrti na njegovu usponu prema svetosti. Grob bl. Ivana Merza danas se nalazi u ovoj bazilici na desnoj strani blizu mjesta gdje je običavao klečati prateći u molitvi sv. misu iz svoga francusko-latinskog misala koji se čuva u njegovu muzeju.

O AUTORIMA

Braća Krešimir (lijevo) i Domagoj (desno) u đakovačkoj katedrali 8. 6. 2016. g. nakon što im je nadbiskup Đuro Hranić dodijelio potvrdnice o završenoj dvogodišnjoj Školi za župne suradnike u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji.

Braća blizanci Krešimir i Domagoj Jakumetović rođeni su 10. studenog 1980. g. u Vukovaru. U rodnom gradu završili su 4. razred osnovne škole. Godine 1991. napuštaju opkoljeni Vukovar preko tzv. kukuruznog puta na Lušcu odlazeći u progonstvo.

Sljedeća četiri razreda osnovne škole završavaju u Sloveniji, u Kranjskoj Gori. U ljeto 1995. g. vraćaju se u Republiku Hrvatsku i nastanjuju u Rijeci, gdje upisuju srednju Građevinsku tehničku školu. Zimi 1996. g. odlaze u Otok, mjesto nedaleko od Vinkovaca u kojima nastavljaju srednju Građevinsku tehničku školu. Tijekom ljeta 1996. g. sele se u Vinkovce. Srednjoškolsko obrazovanje završavaju u Vinkovcima. Godine 1999. put ih vodi na studij građevinarstva u Osijek u kojem isti i završavaju stječući zvanje diplomiranih inženjera građevinarstva. U jesen 2006. g. zapošlja-

vaju se u Vukovaru na poslovima prostornoga i komunalnoga uređenja, graditeljstva te obnove grada Vukovara i Vukovarsko-srijemske županije.

Zanimajući se za produbljivanje znanja i iskustva kršćanske duhovnosti sredinom 2015. g. završavaju dvogodišnju Školu za župne suradnike pri Nadbiskupijskom pastoralnom centru Đakovačko-osječke nadbiskupije, stječući zvanje župnih suradnika za animiranje molitvenih slavlja i susreta u župi.

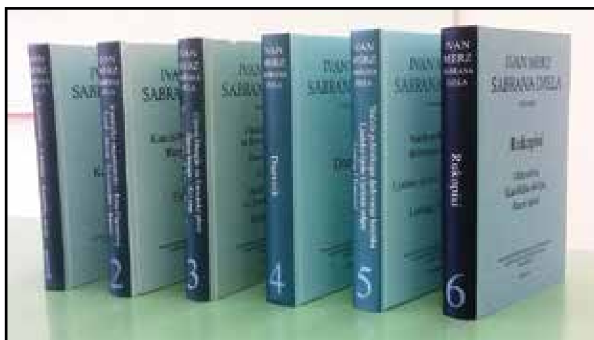
Brusje, otok Hvar. Pogled na zalazak sunca s Trga bl. Ivana Merza koji se nalazi ispred župne crkve sv. Jurja koju je za života bl. Ivan pohodio i u njoj se molio. Župu Brusje posjetio je bl. Ivan Merz 1927. g. i ondje je održao predavanje. Biskup Štambuk proglasio je ovu župu središtem odakle će se širiti štovanje i poznavanje Blaženika po Hvarskoj biskupiji.

BIBLIOGRAFIJA

KNJIGE TEKSTOVA IVANA MERZA

- Ivan Merz: **Put k suncu. Odabrani spisi**. Zagreb, Postulatura Ivana Merza, 1978., 179 str.
- Ivan Merz: **Put k suncu. Odabrani tekstovi Ivana Merza**. Zagreb, Filozofsko-teološki institut FTI i Postulatura za beatifikaciju I. Merza, 1993. – Drugo nadopunjeno izdanje, 232 str.
- Ivan Merz: **L'influence de la liturgie sur les ecrivains francais**. (Utjecaj liturgije na francuske književnike). Doktorska disertacija Ivana Merza na francuskom, obranjena 1923. Zagreb. Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Postulatura Ivana Merza, 1996., 303 str.
- Ivan Merz: **Plamen za visinama**. Najljepše misli Ivana Merza. Zagreb, FTI, 1999., 128 str.
- Ivan Merz: **Misli.** Zagreb, Postulatura I. Merza, 2001., 64. str.
- Ivan Merz: **Ljubav i čistoća,** Zagreb, FTI i Postulatura I. Merza, 2002., 260 str.
- Ivan Merz: **Sabrana djela, Svezak I., Književnost, Liturgija, Katolička akcija**; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2011., 480 str.
- Ivan Merz: **Sabrana djela, Svezak II., Katoličke organizacije, Rim – papinstvo, Lurd, Moral, Tjelovježba, Razno**; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2011., 488 str.
- Ivan Merz: **Sabrana djela, Svezak III., Utjecaj liturgije na francuske pisce, Zlatna knjiga, Ti i ona, Junački život sv. Ivane od Arka, Razni članci**; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2012., 501 str.
- Ivan Merz: **Utjecaj liturgije na francuske pisce, Doktorska disertacija**; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, 2013., 438 str.

- ❖ Ivan Merz: **Sabrana djela, Svezak IV., Dnevnik**; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2014., 565 str.

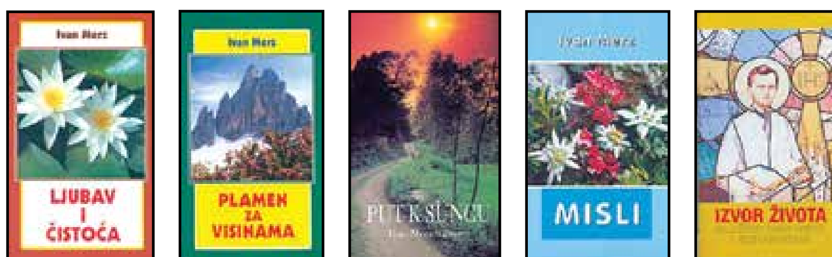

Sabrana djela bl. Ivana Merza – šest svezaka

- ❖ Ivan Merz: **Sabrana djela, Svezak V., Načela političkoga djelovanja katolika, Ljudsko tijelo i tjelesni odgoj, Lessing i Francuzi**; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2014., 460 str.

- ❖ Ivan Merz: **Sabrana djela, Svezak VI., Rukopisi – Orlovstvo, Katolička akcija, Razni spisi**. Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2015., 520 str.

Cjelovita bibliografija brojnih članaka, studija i brošura koje je Ivan Merz objavio u raznim časopisima nalazi se u oba izdanja knjige Ivana Merza Put k suncu *kao i na internetskoj adresi:* ***www.ivanmerz.hr***

BIOGRAFIJE, KNJIGE I VEĆE STUDIJE O IVANU MERZU

- Dr. Dragutin Kniewald: **Ivan Merz – život i djelovanje**. Zagreb, 1932., 272 str.

- **Božji čovjek Hrvatske – Dr. Ivan Merz**. Zbirka eseja i članaka. Zagreb, 1938., 71 str.

- Josip Vrbanek, DI: **Vitez Kristov Ivan Merz**, Zagreb, 1943., 254 str.

- Božidar Nagy, DI: **Borac s bijelih planina – Ivan Merz**. Zagreb, Filozofsko-teološki institut, 1971., 372 str.

- Božidar Nagy, DI: **Prijatelj mladih – Ivan Merz**, Zagreb 1974., 132 str.

- Dr. Marin Škarica: **Ivan Merz – iniziatore del movimento liturgico in Croazia** (Ivan Merz, začetnik liturgijskog pokreta u Hrvatskoj), Rim, 1975., 511 str.; doktorska disertacija na talijanskom jeziku (u rukopisu). Objavljen izvadak.

- Božidar Nagy, DI: **Ivan Merz – uomo di fede ed educatore alla fede** (Ivan Merz – čovjek vjere i odgojitelj za vjeru), Rim, 1977., 354 str.; doktorska disertacija na talijanskom jeziku (u rukopisu). Objavljen izvadak.

- **Pojava i značenje dr. Ivana Merza u Crkvi u Hrvatskoj**. Zbornik radova sa Simpozija, održanog 1978.g. prigodom 50. obljetnice smrti Ivana Merza. Zagreb, 1979., 130 str.

- Božidar Nagy, DI: **Tko je Ivan Merz?** Kratak prikaz života i djelovanja Ivana Merza. Zagreb. Postulatura, 1980., 88 str.

- Dr. Dragutin Kniewald: **Sluga Božji dr. Ivan Merz** (drugo izdanje), Zagreb, UPT, 1988., 318 str.

- Dušan Žanko: **Svjetlo na gori – Dr. Ivan Merz**. Zagreb, Postulatura, 1990., 75 str.

- Dr. Kniewald Karoly: **A lelek tuzharcosa – Dr. Ivan Merz elete. Szalesi Muvek 1940.**, 193 str. Prijevod biografije Ivana Merza na mađarskom jeziku.

- Božidar Nagy: **Ivan Merz, istaknuti laik u svjedočenju Evanđelja**. Zagreb, Postulatura, 1. izdanje 1995., 2. izdanje 1996., 56 str.

- **Simpozij o Ivanu Merzu 1996. g.** – Radovi objavljeni u časopisu ”Obnovljeni život”, br. 3/4 1997.

- Fabijan Veraja: **Ivan Merz, pioniere dell' Azione Cattolica in Croazia. Positio super vita virtutibus et fama sacntitatis**. (Ivan Merz pionir Katoličke akcije u Hrvatskoj. Pozicija o životu, krepostima i glasu svetosti). Roma, Libreria Editrice Vaticana, 1998., 1104 str.

- Skupina autora: **Ivan Merz – un laic d'avant-garde** (Ivan Merz – avangardni laik). Cijeli broj 385, svibanj 2001. francuskog časopisa "Christ source de vie" posvećen Ivanu Merzu. Na 30 stranica prikazan njegov život i djelovanje na francuskom jeziku.

- Kardinal Franjo KUHARIĆ: **Ivan Merz – čudo milosti Božje**. Govori, izjave i propovjedi o Ivanu Merzu. Postulatura za beatifikaciju Ivana Merza, Zagreb 2002., 64 str.

- Skupina autora: **Ivan Merz – Materijali za kateheze, propovijedi i predavanja. I. i II. dio** (dva sveska). Izdavač: Katehetski ured Zagrebačke nadbiskupije i Postulatura Ivana Merza, Zagreb, 2002., 64 str.

- Božidar NAGY: **Ivan Merz – Putokaz suvremenom naraštaju**. Kratka biografija. Postulatura za beatifikaciju Ivana Merza, Zagreb 2003., 64 str.

- Skupina autora: **Glas Crkve o Ivanu Merzu. Govori i izjave pape Ivana Pavla II., kardinala i biskupa o bl. Ivanu Merzu**. Izdavač: Verbum, Split, 2003., 272 str.

- Giampaolo MATTEI: **Ivan Merz – un programma di vita e di azione cattolica per i giovani d'oggi** (Ivan Merz – Program katoličkog života i djelovanja za mlade danas). Izdavač: L'Osservatore Romano, Citta del Vaticano, 2003. 102 str.

- **"Zemljo Bosno i Hercegovino Papa te nosi u srcu!"** Monografija beatifikacije Ivana Merza u Banjoj Luci, 22. VI. 2003., 168 str.

❖ **Devetnica blaženom Ivanu Merzu.** Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Zagreb 2007., 48 str.

Cjelovita bibliografija brojnih članaka, studija i eseja o Ivanu Merzu nalazi se na internet stranici Ivana Merza: www.ivanmerz.hr.

ČASOPISI O IVANU MERZU

❖ **Glasilo Postulature – Ivan Merz**. Časopis za promicanje poznavanja i štovanja Ivana Merza.

Izdavač:
POSTULATURA ZA KANONIZACIJU BL. IVANA MERZA
10000 ZAGREB, Jordanovac 110

❖ **Orao zlatnih krila – List za promicanje štovanja sluge Božjega Ivana Merza**. Osnivač i urednik Marko Sinovčić. List izlazio u Buenos Airesu, u Argentini od 1981. g.

❖ **Rycerz krzyza bialego – Vitez bijeloga križa**. List I. Merza na poljskom jeziku. Izdaje ga i uređuje Jozef Staszkowian, Gromadka, Poljska. Izlazio od 1993. g.

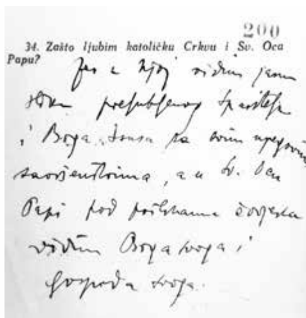
BL. IVAN MERZ – VJERNI SIN KATOLIČKE CRKVE

"Nema jače ideje u Merčevu liku od ideje Crkve; Crkve, koja kroz Papinstvo čuva nauku i jedinstvo, te Crkve, koja kroz liturgiju moli i prinosi 'žrtvu hvale' Ocu i 'pomoću koje - veli Merz - vjernik u svojoj duši proživljava sve faze vječnoga života Kristova' i kroz koju 'svaki katolik postaje velik i univerzalan.' Papinstvo i liturgija, to su krila Merčeve duše, to su bitni karakteristikon čitava njegova bića."

Dušan Žanko, Duša dr. Ivana Merza,
Zagreb, Život, 1938. g., str. 250

200

34. Zašto ljubim katoličku Crkvu i Sv. Oca Papu?

Jer u njoj vidim jasnu sliku preljubljenog Spasitelja i Boga Isusa sa svim njegovim savršenstvima, a u Sv. Ocu Papi pod prilikama čovjeka vidim Boga svoga i Gospoda svoga.

Faksimil odgovora bl. Ivana Merza na pitanje jedne ankete
zašto ljubi Katoličku Crkvu i Sv. Oca Papu:

Jer u njoj vidim jasnu sliku preljubljenog Spasitelja
i Boga Isusa sa svim njegovim savršenstvima,
a u Sv. Ocu Papi pod prilikama čovjeka
vidim Boga svoga i Gospoda svoga!

KAZALO

Knjiga je tiskana uz potporu:

Postulatura za kanonizaciju blaženoga Ivana Merza, Zagreb

Banjolučka biskupija

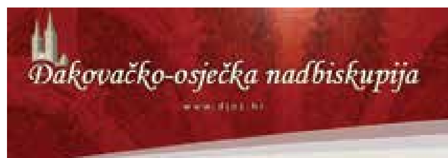
Hrvatske katoličke misije u Švicarskoj - fra Mićo Pinjuh, nacionalni koordinator hrvatskih katoličkih misija u Švicarskoj

Grad Zagreb

Đakovačko-osječka nadbiskupija
Biskupijska ustanova za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika

Župa bl. Ivana Merza, Špansko, Zagreb

Milosrdne sestre svetoga križa, Đakovo

Karmel svetog Josipa,
Breznica Đakovačka

Župa Presvetoga Srca Isusova, Vinkovci

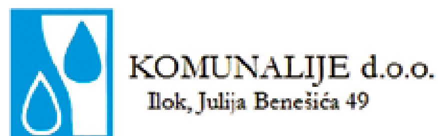
Svjetovni institut “Obitelj malih Marija”

Župa Uznesenja BDM, Marija Bistrica

Komunalije d.o.o., Ilok

Iločki podrumi d.d., Ilok

Gordana Krenek, Slavonski Brod
Marta Malinar, Zagreb
Hrvoje Malinar, Zagreb
Silvija Arko Gorski

Zahvaljujemo od srca svim sponzorima na velikodušnoj pomoći za tiskanje Apostola Kristova.